

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 609 - Σάββατο, 31 Ιούλη 2010

1 ΕΥΡΩ

Το αίτημα της
Κοινωνικής
Ασφάλισης
τίθεται από την
αρχή

Ταξικές
ασφαλιστικές
διεκδικήσεις

Δυο νόμοι-
κουρελαρία, που
σύντομα θα
φέρουν νέα
αντιασφαλιστική
παρέμβαση

ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

Απαγορεύονται
διά νόμου
οι αυξήσεις

ΣΕΛΙΔΑ 13

Ο ΗΣΑΠ διατάζει
ο δουλέμπορος
απολύει

ΣΕΛΙΔΑ 13

Δασικοί χάρτες
και Πράσινο
Ταμείο

ΣΕΛΙΔΑ 12

Δόθηκαν
οι άδειες
λειτουργίας
στα κολέγια

ΣΕΛΙΔΑ 15

Απογραφή δημοσίων
υπαλλήλων
Κουκουλώνουν
το σκάνδαλο
των υπαλλήλων-
μαϊμούδων

ΣΕΛΙΔΑ 20

Ta stress tests
της πλάκας και η
παραμύθια της
σταθεροποίησης

ΣΕΛΙΔΑ 7

Εξακολουθεί να
ρέει το χρήμα
προς τους
τραπεζίτες

ΣΕΛΙΔΑ 9

Η αστική
πολιτική την
εποχή του
χρηματιστικού
κεφαλαίου

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΑΣ ΚΑΤΑΠΙΑΣΤΟΥΜΕ ΜΕ ΤΑ ΔΥΣΚΟΛΑ

**Na οργανωθεί πολιτικά
η εργατική τάξη**

**Αλλιώς θα κυβερνούν οι «Φον Φούφουτοι»
και τα τσιράκια τους**

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

31/7: Ισπανία: Ημέρα γάτας 31/7/1920: Δολοφονία Ιωνία Δραγούμη 31/7/1946: Βίαιη κατάληψη γραφείου ΓΣΕΕ, παραπομπή της διοίκησης σε δίκη 31/7/1977: Ενας νεκρός, είκοσι τραυματίες σε αντιπυρηνικές διαδηλώσεις (Γαλλία) 31/7/1978: Σύλληψη Νικόλαου Μιχαλολιάκου κι άλλων οκτώ νεοφασιστών βομβιστών 31/7/1982: Βόμβα στα γραφεία Ενωσης Ελλήνων Εφοπλιστών (ΕΕΛ) 1/8: Ημέρα πολυτέκνων, Ελβετία: Ημέρα ομοσπονδίας (1291), Ζαΐρ: Ημέρα γονέων 1/8/1834: Κατάργηση δουλειάς στη βρετανική αυτοκρατορία, ελευθερώνονται 77.000 σκλάβοι 1/8/1878: Γέννηση Πάντοι Βίγια 1/8/1912: Ιδρυση πρώτου εργατικού συνδικάτου Ιαπωνίας 1/8/1920: Ιδρυση ΚΚ Αγγλίας 1/8/1951: Οι ΗΠΑ διακόπτουν κάθε δασμολογική διευκόλυνση προς κομμουνιστικές χώρες 1/8/1967: Πανό με αντιδικτατορικά συνθήματα, χιλιάδες προκηρύξεις σε Ομρονία, Κάνιγγος και κομβούς Αθήνας 1/8/1973: Θάνατος Νίκου Ζαχαρία 1/8/1975: Συνθήκη Ελονίκι (προστασία ανθρώπινων δικαιωμάτων) 1/8/1978: Βόμβες καταστρέφουν τέσσερα λεωφορεία (ΕΕΛ) 2/8: Αιθιοπία: Ημέρα γαϊδουριού 2/8/1951: Ιδρυση ΕΔΑ 2/8/1980: 83 νεκροί, 200 τραυματίες από βομβιστική επίθεση ακροδεξιών (Μητολόνια) 2/8/1998: Ανθυπαστυνόμος σκοτώνει 26χρονο επειδή μπήκε αντίθετα με φορτηγάκι και δεν σταμάτησε σε σήμα (Πειραιάς) 2/8/2002: Σύλληψη Σωτήρη Κονδύλη για συμμετοχή στην 17Ν 3/8: Ημέρα μνήμης ολοκαυτώματος, Νέα Ζηλανδία: Ημέρα κληματαρίας (1872), Νίγηρας: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 3/8/1931: Άμεση πανελλαδική εφαρμογή του μέτρου εκτοπισμού κομμουνιστών 3/8/1943: Εκτέλεση 4.000 romα, τα περισσότερα παιδιά (Αυστρίτσ) 3/8/1953: Καταδίκη Νίκου Πλουμπίδη σε θάνατο για κατασκοπεία 3/8/1964: Με νόμο μηνιαία σύνταξη 250.000 δραχμών στη Φρειδερίκη, αναδρομικά από τον θάνατο Παύλου 3/8/1967: Βόμβα (ΔΕΑ) στο Χίλτον 3/8/1968: Βόμβες στην πλατεία Κοτζιά 3/8/1980: Βόμβες καταστρέφουν δύο βυτιοφόρα στον Βοτανικό (ΕΕΛ) 4/8: Τρινιδάδ-Τομπάγκο: Ημέρα ανακάλυψης (1498), ΉΠΑ: Ημέρα ακτοφυλακής (1790) 4/8/1929: Γέννηση Γιάσερ Αραφάτ 4/8/1936: Επιβολή δικτατορίας Ιωάννη Μεταξά 4/8/1955: Μεταφέρονται από Αίγινα στη Γυάρο δισκόπιοι κομμουνιστές 4/8/1958: Βόμβες στα γραφεία ΕΔΑ 4/8/1976: Άμνηστια στο 90% των πολιτικών κρατουμένων (Ισπανία) 5/8/1895: Θάνατος Φρίντριχ Ενγκελς 5/8/1935: Αιματηρές συγκρούσεις απεργών λιμενεργατών με λεμβούχους και χωροφύλακες (Ηράκλειο Κρήτης) 5/8/1988: Ιδρυση αντιρομοκρατικής υπτηρεσίας 5/8/1997: Θάνατος Γρηγόρη Γιάνναρου 6/8: Βολιβία (1825), Τζαμαϊκά (1962): Ημέρα ανεξαρτησίας 6/8/1890: Πρώτη χρήση ηλεκτρικής καρέκλας 6/8/1942: Συγκρότηση αρχηγείου Ολύμπου ΕΛΑΣ 6/8/1945: Ατομική βόμβα Χιροσίμα 6/8/1978: Δώδεκα βόμβες ακροδεξιών σε Αθήνα-Πειραιά σε μιάμιση ώρα 6/8/1978: Διαφεύγουν από αστυνομικό κλοιό οι Κλαρ, Σουλτς και Στολ (RAF).

● «Δεν μπορεί να γίνεται μια εδνική προσπάθεια και κάποιοι να μη στοιχίζονται» ●●● Οχι, δεν είναι ο χουντάιος Παπαδόπουλος, είναι ο Α. Λοβέρδος ●●● «Φον Φούφουτους» αποκάλεσε τους τροϊκανούς ο Πάγκαλος ●●● Μέσω διαφροής, όμως, και όχι επίσημα ●●● Τη φωνή του δεν την ακούσαμε να το λέει, μας είπαν ότι το είπε ●●● Κοτούλα λειράτη ο ευτραφής (λέμε τώρα) αντιπρόεδρος, κρατάει την πισινή του ●●● Γιατί πριν κάμποσα τέρμινα, που είχε δημόσια αποκαλέσει τη Γερμανία «γίγαντα με μυαλό νάνου», υποχρέωμη σε μια ταπεινωτική δημόσια συγγένη ●●● Μαγκιά, κλανιά κι εξάτημηση ●●● Οι «Φον Φούφουτοι», βέβαια, ουδόλως ενοχλούνται από κάπι τέτοια ●●● Κάνουν τυπικότατα τη δουλειά τους, όπως ακριβώς προσδιορίζεται από το Μνημόνιο που υπέγραψαν ο Πάγκαλος και οι λοιποί κουραδόμαγκες του ΠΑΣΟΚ ●●● Και γελάνε, βέβαια, με τις ψευτομαγκιές ●●● «Η ΕΣΗΕΑ έχει ήδη κώδικα επαγγελματικής και ηδικής ευθύνης των δημοσιογράφων μελών της.

Οι αρχές αυτές δεοντολογίας τηρούνται απαρέγκλιτα από τα μέλη μας, καθώς αποτελούν αδιαπραγμάτευτους κανόνες του δημοσιογραφικού λειτουργήματος» ●●● Καλοσό! Το άλλο με τον Τότο το ξέρετε; ●●● «Άς το σκεφθεί λίγο ο Ανδρέας Λοβέρδος. Σε πενήντα χρόνια η ιστορία δα γράψει ότι είναι εκείνος που κατεδάφισε το κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα» ●●● Από το «Ποντίκι» τα βέλη προς τον ασυκράτη Ανδρέα ●●● Για να μη νομίζει ότι του το λέμε μόνο εμείς, επειδή τον ζηλεύουμε από τα φοιτητικά χρόνια ●●● Ξέρει αυτός ●●● Ο Τσίπρας δεν χτυ-

πιόταν που η κυβέρνηση δεν προσπαδούσε να δημιουργήσει μέτωπο εντός της ΕΕ με Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία και Σουηδία; ●●● Μήπως έχει να μας πει τίποτα, μετά τη συμφωνία Γαλλίας-Γερμανίας; ●●● Ή δα μας πει τα ίδια που είπε όταν οι Πασόκοι βουλευτές δεν... του έκαναν τη χάρη για καταψηφίσουν το Ασφαλιστικό; ●●● «ΥΓ.: Σχετικά με την παρανόση που υπήρξε με την υποτιθέμενη υπογραφή μου στο κείμενο στήριξης της "Δημοκρατικής Αριστεράς" του κ. Κουβέλη θα ήθελα να διευκρίνισα ότι ουδέποτε δα στήριζα κάπι που εκτιμώ ότι είναι μια κίνηση πασόκων με πολιτικά», έγραψε ο

Γιώργος Ρούσης στην «Ελευθεροτυπία»

●●● Κατόπιν τούτου, είμαστε υποχρεωμένοι να πούμε ότι η στήλη τον αδίκησε στο προηγούμενο φύλλο, ρωτώντας μη τυχόν είχε τίποτα κουβέντες μαζί τους ●●● Ο παπαρολόγος του έδωσε πάλι τις παπαροσμούσιουλές του ●●● Κατόπιν τούτου, μπορούμε ως έδνος των φτωχών να αναφωνήσουμε ●●● Αντεγάπησε και συνέχισε ●●● Καλέ κυρία Πιπιλή, πότε πρόλαβε να γίνει «πολιτικό ζόμπι» ο Βουλγαράκης; ●●● Ούτε χρόνος δεν πέρασε από τότε που μια χαρά κατοικούσατε στο ίδιο κόμμα; ●●● Τρία χρόνια δέλει να λιώσει ο άνδρωπος, αλλά στην αστική πολιτική οι χρόνοι έχουν σχετικοποιηθεί απόλυτα ●●● Λέτε να χουμε υποψήφιους περιφεραίρχες και Αλαβάνο και κάποιον Συναπισμούριζικό; ●●● «Ελπίζω οι φίλαθλοι του Ολυμπιακού να μέχουν συχωρήσει», δήλωσε ο Ριβάλντο ●●● Γλείψη τους όσο δέλεις, αγόρι μου, εμείς δα δυμόμαστε το σηκωμένο χέρι με τα τέσσερα τεντωμένα δάχτυλα ●

◆ Αυτή την εβδομάδα ο Βενιόπουλος δεν έβγαλε ανακοίνωση για να καταγγείλει «λαϊστολογία κατά της Τράπεζας μας που εκπορεύεται από συγκεκριμένους πολιτικούς κύκλους και αναπαράγεται με αξιοθαύμαστη ένταση μέσα από τα κανάλια STAR και MEGA». Λέτε να τα βρήκε με τους Βαρδινογιάννες; Μπα, απλά περιμένει το επόμενο κύμα. Κατά τα τέλη Αυγούστου, οπότε αναμένεται να κληθεί ως μάρτυρας στην προσανακριτική για το Βατόπεδι. Εκτός αν προγομένων των καλέσουν για τα δομημένα ομόλογα... ◆ Άλλα τα μάτια του λαογύ κι άλλα της κουκουβάγιας. Σοφή η λαϊκή παροιμία, αλλά πού να την καταλάβει ο διαγραφές «πράσινος» βουλευτής Β. Οικονόμου. Ανήγγειλε, λοιπόν, και αυτός την ιδρυση Κέντρου Πολιτικού Διαλόγου

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <<Κ>>**

● Η Ε.Α. 400 ευρώ

και Δράσης με τίτλο «Δημο-

κρατική Συνεννόηση». Ξέρεις ποιο είναι το πρόβλημα, ρε

Όπως κάθε χρόνο, θα οις αρέσουμε και φέτος για τέσσερις εβδομάδες, για να πάρουμε και μεις μια σανάδα. Θα μας ξαναβρείτε στο περίπτερο το Δελτίο 4 Σεπτέμβρη. Στο μεταξύ, η επικυρώστητα θα καλύπτεται από το οάκτη της «Κάντρας» www.ekseptesisi.gr. Ας ξεκουραστούμε όλοι και όλες όσο μπορούμε, γιατί από Σεπτέμβρη μετέπειτα πολλή «κουλεά».

συ Οικονόμου; Οτι δεν πρόκειται να βρεις ψυχή για να κάνεις διάλογο. Οσο για τη δράση, μόνο οι καταπατητές της εκλογικής σου περιφέρειας θα δείξουν προθυμία. Αν είχες έστω και στο ελάχιστο την αίσθηση του μέτρου, δεν θα εξήγγειλες πρωτο-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αν η κοινωνία, οι πολίτες πειστούν ότι το κράτος, ο μέχρι τώρα μεγαλύτερος παραβάτης, εφαρμόζει πρώτα το ίδιο τους νόμους, ότι η ισονομία ισχύει για όλους, χωρίς εξαιρέσεις για τους ισχυρούς, ότι οι προβλέψεις του Συντάγματος δεν είναι κενό γράμμα, ότι τα οικονομικά βάρη κατανέμονται δίκαια, ότι η παιδεία και η ηγεσία δεν προσφέρονται μόνο στους προνομιούχους, τότε, παρά την κρίση, παρά τη φτώχεια που αναπτύχνεται πλήρη μεγαλύτερα στρώματα του πληθυσμού, μπορούμε να περιμένουμε διέξodo.

Κάρολος Παπούλιας

ραιο.

οι γίνεται πραγματικότητα, αποκτά σάρκα και οστά, μετατρέποντας την «ευρωπαϊκή ολοκλήρωση» σε ανοιχτό «ευρωπαϊκό ολοκληρωτισμό».

Δ. Καζάκης
Χύμα τσιγάρα μπορούν να αγοράζουν από τα περίπτερα του νομού τους εδώ και περίπου έναν μήνα οι κάτοικοι της Μεσογείας.

Το Βήμα
Ο Παναθηναϊκός έχει ορισμ

■ Κόντρα Παπακωνσταντίνου-Κατσέλη

Οι εργαζόμενοι τα θύματα

Οσο και να τη διαψεύδουν, η κόντρα Παπακωνσταντίνου-Κατσέλη είναι ολοφάνερη και γίνεται γνωστή συνεχώς με νέα επεισόδια, έστω και χαμηλής πολιτικής έντασης. Στην κόντρα αυτή παρεμβαίνουν πλέον ανοιχτά και οι εκπρόσωποι της τρόικας, όχι μόνο επειδή θέλουν να στηρίξουν τον υπουργό που δεν τους λέει ποτέ όχι, αλλά και επειδή μια βασική διάταξη αυτής της κόντρας τους αφορά άμεσα.

Αναφερόμαστε στον πληθωρισμό, που ήδη έχει ξεπέρασε το 5% και θα τσιμπήσει τουλάχιστον δυο μονάδες ακόμα, λόγω της νέας αύξησης του ΦΠΑ που άρχισε από την 1η Ιουλίου, με προοπτική νέας αύξησης τους πρώτους μήνες του 2011, όταν θα μεταταγεί στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ το ένα τρίτο των προϊόντων και υπηρεσιών που σήμερα είναι στο χαμηλό συντελεστή (αυτό προβλέπεται από το Μνημόνιο και –όπως έχει δηλώσει ο Παπακωνσταντίνου-θα γίνει οπωσδήποτε).

Και όμως, με τέτοιες αύξησεις στον ΦΠΑ, αλλά και τρία κύματα μεγάλων αυξήσεων στους ειδικούς φόρους κατανάλωσης καπνού, αλκοόλ και –κυρίως– καυσίμων, η τρόικα «προβλέπει» στο Μνημόνιο πληθωρισμό 1,9% το 2010! Ενας απλός άνθρωπος του λαού, χωρίς καθόλου οικονομικές γνώσεις, μόνο με την πείρα του, θα μπορούσε να καταλάβει ομέσως, ότι αυτή η «πρόβλεψη» δεν ήταν παρά ένα πολιτικό φέμα, στο οποίο προχώρησαν σε αγαστή συνεργασία τρόικα και υπουργείο Οικονομικών. Ήθελαν να στελούν στους εργαζόμενους το μήνυμα, ότι οι τιμές θα αποκλιμακωθούν, διότι οι βιομήχανοι και οι έμποροι θα «απορροφήσουν» τις αυξήσεις στους έμμεσους φόρους. Τελικά, οι μόνες τιμές που αποκλιμακώθηκαν (και μάλιστα ραγδαία) είναι οι τιμές πτώλησης της εργατικής δύναμης, οι μισθοί και τα μεροκάματα. Οι τιμές εμπορευμάτων και υπηρεσιών άρχισαν να τραβούν την ανηφόρα.

Δεν ξέρουμε ποια εξέλιξη θα έχει τελικά αυτή τη κόντρα. Σε πρώτη φάση μάλλον δεν

έκθεση», η δε Κομισιόν τη συνθησισμένη έκθεση που δημοσιοποιεί κάθε χρόνο στα τέλη Ιουνής. Η μεν έκθεση της Κομισιόν κάνει λόγο για «ασυμφωνίες υπουργών», ενώ η έκθεση του ΔΝΤ στοχοποιεί ευθέως την Κατσέλη και εμμέσως τον Ρέπτη και την Ξενογιαννακοπούλου. Για τους δυο τελευταίους γίνεται αναφορά στα προβλήματα των νοσοκομείων και των ΔΕΚΟ που προσφέρουν συγκοινωνιακό έργο, για δε την Κατσέλη γίνεται ευθέως σύσταση:

«Το υπουργείο Οικονομίας πρέπει να επιταχύνει και να αναπτύξει τις μεταρρυθμίσεις στην αγορά προϊόντων και υπηρεσιών, έπειτα από στενή διαβούλευση με την Κομισιόν».

Δεν χρειάζεται να αναρωτηθούμε ποιος έδωσε τέτοιες πληροφορίες στην Κομισιόν και στο ΔΝΤ. Φανταζόμαστε πως ήδη οι συνάδελφοί του θα έχουν δώσει στον Παπακωνσταντίνου το προσωνύμιο του... Αρτέμη Μάτσα της κυβέρνησης. Η Κατσέλη, όμως, δεν κάθησε με σταυρωμένα χέρια. Ενόψει της καθόδου του μεγάλου συνεργείου των τροϊκών (30 άτομα συνολικά!), έβαλε τις υπηρεσίες του υπουργείου της να επεξεργαστούν και να αναρτήσουν στο διαδίκτυο μια δεκαετίδη έκθεση, σύμφωνα με την οποία το 75% της αύξησης του τιμάριθμου οφείλεται αποκλειστικά στην αύξηση των έμμεσων φόρων και μόνο το 25% (δηλαδή ένα συνολικό ποσοστό γύρω στο 1,2% με 1,4% είναι ο κανονικός πληθωρισμός).

Δεν ξέρουμε ποια εξέλιξη θα έχει τελικά αυτή τη κόντρα. Σε πρώτη φάση μάλλον δεν

αναμένεται να φτάσουν σε σημείο ανοιχτής σύγκρουσης, διότι κάτι τέτοιο θα απαιτούσε την άμεση παρέμβαση του Παπανδρέου. Σημασία, όμως, δεν έχει η κόντρα των δυο βασικών οικονομικών υπουργών, αλλά η πραγματικότητα της ακριβείας, που στραγγίζει το εισδόμητα των λαϊκών νοικοκυριών, που ήδη έχει δεχτεί και εξακολουθεί να δέχεται και άλλα ισχυρά πλήγματα. Ακριβεία από τη μια, μείωση μισθών, υποσταπχόληση και ανεργία από την άλλη, δημιουργούν ένα εκρηκτικό μήγμα που δύοι του δεν έχουμε ξαναγνωρίσει τα τελευταία 40 χρόνια. Η προσπάθεια των υπουργών να μετακυλήσουν ο ένας την ευθύνη στον άλλο είναι καλή για τις παραπολιτικές στήλες, όμως δεν έχει κανένα πρακτικό αντίκρισμα για τα οικονομικά των λαϊκών νοικοκυριών.

Οι δουνουτούδες ζητούν από την Κατσέλη «να επιταχύνει τις μεταρρυθμίσεις». Δηλαδή τι ακριβώς να κάνει; Εχουν φτάσει στο σημείο να μας λένε πως η «απελευθέρωση των κλειστών επαγγελμάτων» είναι το φόρμακο που θα χτυπήσει την ακριβεία, λες και την ακριβεία τη συντηρούν οι φορτηγατζήδες, οι ταξιτζήδες και οι φαρμακοποιοί και όχι οι βιομήχανοι και οι εισαγωγείς. Θυμηθείτε ότι τα ίδια ακριβώς έλεγαν ο Στροσ-Καν και ο Ρεν, όταν άρχισαν να πλασάρουν τη θεωρία του «αποπληθωρισμού». Οτι δηλαδή, μέσω του περιορισμού της ζήτησης (λόγω της μείωσης μισθών και συντάξεων), θ' άρχισουν να τιμές πρέπει να καθορίζονται από την... ελεύθερη λειτουργία της αγοράς.

και οι τιμές όχι μόνο δεν άρχισαν να πέφτουν, αλλά αντίθετα άρχισαν να καλπάζουν προς τα πάνω. Οταν αποφασίστηκε η πρώτη αύξηση στον ΦΠΑ, αρκετές καπιταλιστικές επιχειρήσεις βρήκαν την ευκαιρία να κάνουν διαφήμιση, υποστηρίζοντας ότι θα την απορροφήσουν και δεν θα κάνουν αυξήσεις. Κυβέρνηση και ΜΜΕ στήριξαν αυτή τη τζάμπα διαφήμιση, γιατί βόλευε πολιτικά, δημιουργώντας ένα κάπτοιο αναλγητικό για τα σκληρά μέτρα που είχαν ήδη ανακοινωθεί. Φυσικά, αφού πέρασαν δυο-τρεις βδομάδες, οι αυξήσεις του ΦΠΑ ενσωματώθηκαν και με το παραπάνω στις τιμές. Οταν ανακοινώθηκε η δεύτερη αύξηση στον ΦΠΑ ουδέτερη δοκίμασε να κάνει διαφήμιση στην αίσθηση της αγοράς. Ξέρουν πότε μπορεί να πιάσει ένα διαφημιστικό κόλπο και πότε κινδυνεύουν να τους πάρει με τις πέτρες η πελατεία τους.

Έχουμε γράψει και άλλες φορές πως στο σύγχρονο καπιταλισμό ο ελεύθερος ανταγωνισμός δεν λειτουργεί ή λειτουργεί εντελώς περιορισμένα. Οι τιμές καθορίζονται μονοπωλιακά, γ' αυτό και τα επίπεδά τους διαμορφώνονται ανεξάρτητα από τις πολιτικές των κυβερνήσεων. Ο μόνος τρόπος να υπέρξει κάποια συγκράτηση των τιμών θα ήταν μια διοικητική παρέμβαση της κυβέρνησης. Όμως, διοικητικές παρεμβάσεις επιτρέπονται μόνο για τη μείωση των μισθών και των μεροκάματων, ενώ οι τιμές πρέπει να καθορίζονται από την... ελεύθερη λειτουργία της αγοράς.

Ευγνώμονες οι Σιωνιστές

Αντιγράφουμε –χωρίς κανένα σχόλιο– από τον φιλοκυβερνητικό «Κόσμο του Επενδυτή»:

«Πολύ ικανοποιημένος εμφανίστηκε ο Γιώργος Παπανδρέου, μιλώντας με συνεργάτες του, από τα αποτελέσματα της επισκεψής του στο Ισραήλ. Ελεγε ότι κατ' αρχήν "μέτρησε" πολύ στην ισραηλινή κυβέρνηση και στην κοινή γνώμη της ελληνικής επισκεψής σε αυτή τη συγκυρία, όπου η χώρα τους είναι απομονωμένη από τη διεθνή κοινότητα και διπλωματικά αποδυναμωμένη λόγω της φονικής επίθεσης στα πλοία που προσπάθησαν να σπάσουν τον αποκλεισμό της Γάζας».

ΥΓ (για όσους δεν ξέρουν πώς γίνονται αυτές οι δουλειές): Ο πρωθυπουργός τα λέει στους συνεργάτες του και αυτοί αναλαμβάνουν να τα μεταφέρουν στους δημοσιογράφους που τον συνοδεύουν στο ταξίδι του, ώστε να τα μεταδώσουν μέσω των Μέσων που εργάζονται.

■ Με πορδές δε βάφονται αυγά

Καθώς πλησιάζουμε προς το Σεπτέμβριο, που ο Παπανδρέου πρέπει να ανακοινώσει μέτρα «κοινωνικής ευαισθησίας» και βέβαια δεν υπάρχει «σάλιο» ούτε για μια περιορισμένη πολιτική κοινωνικής δημοσιωγίας, το οικονομικό επιτελείο φοίνιται πως βρήκε τη λύση. Λύση... ιδεολογικού και όχι πρακτικού-οικονομικού τύπου, βέβαια.

Με δυο συνεντεύξεις τους την ίδια μέρα (Σάββατο, 24.7.10), υπουργός και υφυπουργός Οικονομικών υποστήριξαν την ίδια ακριβώς άποψη. Οτι τα χρήματα που δίνονται για αύσκηση κοινωνικής πολιτικής στην Ελλάδα είναι επαρκέστατα, όμως πάνε στράφι, γ' αυτό το θέμα δεν είναι να δοθούν χρήματα, αλλά να γίνει ορθή διαχείριση αυτών που ήδη δίνονται.

Μιλώντας στον «Επενδυτή» ο Παπακωνσταντίνου είπε ότι «το κράτος δεν ξοδεύει λίγα χρήματα για κοινωνική πολιτική, αλλά τα χρήματα αυτά σήμερα δεν φτάνουν το στόχο τους γιατί υπάρχει μεγάλη σπατάλη στα ενδιάμεσα στάδια», γ' αυτό και «οι πρωτοβουλίες μας πρέπει να περιλαμβάνουν κατ' αρχάς τη δικαιη αναδιανομή και την ανακατανομή των κοινωνικών δαπανών από τη σπατάλη σε πολιτικές που μεταφράζονται σε περισσότερες και καλύτερες υπηρεσίες προς τον πολίτη». Και ο Σωχινίδης στην «Ημερήσια»: «Η αλήθευσια είναι ότι κάθε χρόνο το κράτος δαπανά πολλά χρήματα για αναδιανομή. Φυσικά, αφού πέρασαν δυο-τρεις βδομάδες, οι αυξήσεις του ΦΠΑ ενσωματώθηκαν και με το παραπάνω μεταφράζονται σε περισσότερες και καλύτερες υπηρεσίες προς τον πολίτη». Και ο Σωχινίδης στην «Ημερήσια»: «Η αλήθευσια είναι ότι κάθε χρόνο το κράτος δαπανά πολλά χρήματα για αναδιανομή. Φυσικά, αφο

■ ΗΠΑ: Αργή «ανάκαμψη» - υψηλή ανεργία

Με την επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία να είναι κολλημένη στο 9.6% (μόλις 0.1 μονάδα χαμηλότερα από πέρσι) και τις παραγγελίες διαρκών καταναλωτικών αγαθών (δηλαδή αγαθών που μπορούν να διατηρηθούν για μεγάλα χρονικά διαστήματα) να πέφτουν, η «ανάκαμψη» στις ΗΠΑ βαδίζει με ρυθμό... σαλιγκαριού.

Σύμφωνα με το Bloomberg (28/7), η απρόβλεπτη πτώση των παραγγελιών προκάλεσε την κατρακύλα των μετοχών και του δείκτη Standard & Poor's 500. Όμως οι μετοχές θα ξανανέψουν. Αυτό που δεν θα ανέβει είναι το βιοτικό επίπεδο των εργαζόμενων που ζουν με τη δαμόκλεια σπάθη της ανεργίας. Περίπου οι μισοί από τους ανέργους (το 45.5%) είναι άνεργοι για πάνω από ένα εξάμηνο, σε 16 Πολιτείες τα ποσοστά ανεργίας είναι διψήφια και σε ορισμένες αγγίζουν ακόμα και το 14% (Νεβάδα). Την ίδια στιγμή, η τελευταία έκθεση της Αμερικάνικης Ομοσπονδιακής Τράπεζας - FED (Beige Book) δεν ήταν και τόσο αισιόδοξη, σημειώνοντας ότι σε αρκετές περιοχές η ανάπτυξη επιβραδύνθηκε ή και σταμάτησε.

Όταν οι μισοί πέφτουν και η ανεργία φουντώνει, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει «ανάπτυξη». Ο καπιταλισμός τρώει τις σάρκες των παραγωγών του και γίνεται ολοένα και πιο παρασιτικός για την εργαζόμενη κοινωνία. Οσοι πίστεψαν ότι η κρίση οφείλεται σε μερικά golden boys και όχι στην ίδια την αντίφαση που χαρακτηρίζει τον καπιταλισμό (κοινωνικός χαρακτήρας της παραγωγής με μεγάλη συγκέντρωση των παραγωγικών δυνάμεων από τη μια και καπιταλιστική ιδιοποίηση των μέσων παραγωγής και του κοινωνικού πλούτου σε λίγα χέρια από την άλλη), μια αντίφαση που ανατροφοδοτεί επαναλαμβανόμενες και όλο και πιο οξυμένες κρίσεις, τώρα διαψεύδονται. Η προηγούμενη ανάκαμψη στις ΗΠΑ (2001-2008), όπως έχουμε γράψει πολαιότερα από αυτές εδώ τις στήλες, ήταν η πιο αδύναμη μεταπολεμικά και ως προς την αύξηση των θέσεων εργασίας και ως προς την αύξηση των μισθών. Η τωρινή είναι ακόμα χειρότερη...

■ Βυθίζονται στο χρέος οι ρωσικές εταιρίες

Ολοένα και πιο βαθά στο χρέος βυθίζονται οι ρωσικές εταιρίες, σύμφωνα με τα στοιχεία που δημοσίευσε το Bloomberg την περασμένη Τετάρτη (28/7). Σύμφωνα με το πρακτορείο, το 71% των κεφαλαίων των ρωσικών εταιριών προήλθε από την πωληση ομολόγων και μετοχών, ενώ πριν από δύο χρόνια το αντίστοιχο ποσοστό ήταν 46% (δηλαδή μιλάμε για αύξηση πάνω από μιάμιση φορά).

Το ποσοστό αυτό αποτελεί ρεκόρ από το 1999. Τα δάνεια σε ρωσικές εταιρίες εκτινάχθηκαν από το 2001 μέχρι το 2007 πάνω από 100 φορές σε αξία, φτάνοντας τα 84.5 δισ. δολάρια. Βλέποντας την ανερχόμενη τάση της ρωσικής οικονομίας (που έτρεχε με ρυθμό ανάπτυξης της τάξης του 8% πριν το ξέπτασμα της κρίσης), οι τραπεζίτες έσπευσαν να δανείσουν. Μετά την κατάρρευση της Lehman Brothers, η τάση ανακόπηκε και τώρα ξαναρχίζει. Όμως, η κρίση που άγκαλισε τη Ρωσία, της οποίας το ΑΕΠ συρρικνώθηκε κατά 8% μέσα στο 2009, δεν έχει ξεπεραστεί. Κι αυτό γιατί η «ανάκαμψη» είναι εξαιρετικά αδύναμη και η μόλις κατά 2.9% αύξηση του ΑΕΠ το πρώτο τρίμηνο του 2010 οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στα πακέτα στήριξης και στην αύξηση της τιμής του πετρελαίου. Η εποχή που οι τραπεζίτες δάνειζαν αβέρτα, έχοντας λίγο-πολύ εξασφαλισμένα τα κέρδη τους, φαντάζει πλέον μακρινή...

■ Αφγανιστάν

Το αδιέξοδο των ΗΠΑ επιβεβαιώνει η διαρροή απόρρητων εγγράφων του Πενταγώνου στο «Wikileaks»

Τρικυμία έχει προκαλέσει στα αμερικανικά στρατιωτικά και πολιτικά επιτελεία η διαρροή περίπου 92.000 απόρρητων ντοκουμέντων του αμερικανικού στρατού στον ιστότοπο «Wikileaks» την περασμένη Κυριακή. Ντοκουμέντα που συνθέτουν το παζλ του τεράστιου αδιέξοδου που αντιμετωπίζουν οι Αμερικανοί στο Αφγανιστάν και προδιαγράφουν την επερχόμενη αναπόφευκτή ήττα των δυνάμεων κατοχής. Εκαποντάδες αναφορές για δολοφονίες αμάχων, παιδιών, γυναικών, αστοπλων οδηγών και μοτοσυκλετιστών που έχουν συγκαλυφθεί και δεν έχουν καταχωριθεί στις απώλειες. Ειδικές δυνάμεις του αμερικανικού στρατού που δρουν σαν αποσπάσματα θανάτου εναντίον επιλεγμένων στόχων και του στενού περιβάλλοντός τους. Αναρθίμητες ανταλογίες πυρών μεταξύ αργανικού στρατού και αστυνομίας, αλλά και ανάμεσα στις ίδιες τις γραμμές τους. Διεφθαρμένοι αφργανοί αξιωματούχοι και εκτεταμένη χρήση ναρκωτικών ουσιών από τις αφγανικές δυνάμεις Ασφάλειας, οι οποίες υποτίθεται ότι έχουν εκπαιδεύτε και εκτελεύσονται για να ανολάβουν τον πλήρη έλεγχο της χώρας μέχρι το 2014. Συνεχής αύξηση των επιθέσεων της αφγανικής αντίστασης και επέκταση του ελέγχου της σε νέες περιοχές της χώρας.

Για την «Κόντρα» και όσους παρακολούθουν στενά την εξέλιξη του πολέμου στο Αφγανιστάν δεν πρόκειται για συγκλονιστικές αποκαλύψεις, γιατί σχετικές ειδήσεις έχουν δημοσιευτεί επανειλημμένα σε ρεπορτάρια του διεθνούς τύπου. Η σημασία τους έγκειται κυρίως στην πηγή από την οποία προέρχονται και στο ότι αποτελούν αδιάψευστο μάρτυρα των φρικαλεοτήτων που διαπράττει ο αμερικανικός στρατός στην κατεχόμενη χώρα.

Λόγω στενότητας χώρου, αναφερόμαστε σε μερικές μόνο πλευρές του πολέμου, όπως παρουσιάζονται από τα ντοκουμέντα αυτά, οι οποίες θεωρούμε ότι έχουν περισσότερο ενδιαφέρον για τους ανογνώστες μας.

Υπάρχουν περισσότερες από 70 αναφορές σε περιστατικά στα οποία οι αφγανικές δυνάμεις φέρονται να ανταλλάσσουν πυρά μεταξύ τους και όχι με τους Ταλιμπάν. Αυτό οφείλεται στην έλλειψη πειθαρχίας, με αποτέλεσμα αντιθέσεις ή προϋπάρχουσες διαφορές να ξεφεύγουν από τον έλεγχο, αλλά σε μερικές περιπτώσεις και στη βαριά χρήση ναρκωτικών. Αρκετοί αφργανοί στρατιώτες καπνίζουν μεγάλες ποσότητες μαριχουάνας πριν βγουν για περιπολία, με αποτέλε-

σμα να μην μπορούν να συγκεντρωθούν και να ξεσπούν επανειλημμένα σε νευρικά γέλια καθώς κινούνται σε περιοχές που ελέγχονται από τους Ταλιμπάν. Ένα άλλο σοβαρό πρόβλημα είναι το υψηλό ποσοστό λιποταξίδων. Αυτοί που λιποτακτούν πάργουν μαζί τους τον εξοπλισμό τους και σε αρκετές περιπτώσεις κλέβουν και οχήματα και όλα μαζί συνήθως καταλήγουν στα χέρια των ανταρτών.

Τα ντοκουμέντα αποκαλύπτουν επίσης ότι το Πεντάγωνο έχει σχηματίσει μια μυστική μονάδα ειδικών δυνάμεων (Task Force 373), που δρουν ως αποσπάσματα θανάτου, με αποστολή τη δολοφονία ανθρώπων από μια λίστα με 2.000 ονόματα, που φέρονται ως αξιωματούχοι και ηγετικά στελέχη των Ταλιμπάν είχαν σύγχρονες αντιαεροπορικές δυνατότητες νωρίτερα από ότι πιστεύονταν μέχρι σήμερα. Πιο συγκεκριμένα, σχετικά με την κατάρριψη του Chinook, το άρθρο αναφέρεται σε διάφορες επιθέσεις εναντίον νατοϊκών αεροσκαφών και ιδιαίτερα στην κατάρριψη του Chinook στην επαρχία Χέλμαντ το 2007, όπως καταγράφονται σε αναφορές πιλότων και άλλα έγγραφα, καταλήγει στο συμπέρασμα, το οποίο υπάρχει και ως υπότιτλος στο άρθρο, ότι οι Ταλιμπάν είχαν σύγχρονες αντιαεροπορικές δυνατότητες νωρίτερα από ότι πιστεύονταν μέχρι σήμερα. Πιο συγκεκριμένα, σχετικά με την κατάρριψη του Chinook, το άρθρο αναφέρεται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

Ο αμερικανικός στρατός αποσύπησε την αναφορά για ένα πύραυλο εδάφους – αέρος, που εκτοξεύτηκε από τους Ταλιμπάν και κατέρριψε ένα ελικόπτερο Chinook στην επαρχία Χέλμαντ το 2007, όπως κατέτελε σα να σκοτωθούν και οι 7 επιβαίνοντες στρατιώτες.

Εκαποντάδες έγγραφα αναφέρονται στις προσπάθειες των ανταρτών να καταρρίψουν νατοϊκά αεροπλάνα. Περιγράφουν τουλάχιστον 10 παρ' ολγό επιτυχημένες επιθέσεις με πυραύλους μέσα

σε 4 χρόνια. Μία εναντίον αεροσκάφους ενώ ανεφοδιαζόταν με καύσιμα σε ύψος 11.000 ποδιών και μια άλλη με πύραυλο πιθανότατα Stinger, του τύπου που προμήθευε η CIA τους αφγανούς αντάρτες στα πολεμούσαν κατά των σοβιετικών στρατευμάτων τη δεκαετία του '80. Παρόλο που οι αμερικανοί και οι βρετανοί ανησυχούσαν για την απειλή εκτόξευσης πυραύλων από τους Ταλιμπάν, την υποβάθμιζαν συνέπεια της κατάρριψης του Chinook από πύραυλο των Ταλιμπάν. Το άρθρο, ακρούει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

Μετά την κατάρριψη του Chinook στις 30 Μαΐου του 2007 στην επαρχία Χέλμαντ, το ΝΑΤΟ υποστήριζε ότι χτυπήθηκε από RPG, παρόλο που οι αναφορές αμερικανών πιλότων δείχνουν ότι δεν ήταν RPG, αλλά ότι πιθανότατα ήταν Μαρπαδ (φορητός πύραυλος εδάφους αέρος). Η εκτίμηση αυτή επιβεβαιώθηκε από δύο επιθέσεις με περισσότερους πυραύλους μέσα σε μισή ώρα εναντίον δύο επιθετικών ελικοπτέρων Απάτοι που πετούσαν λίγη ώρα αργότερα πάνω από την περιοχή όπου είχε συντρίψει το Chinook. Οι επιθέσεις αυτές αισθάνονται, όμως, από την πιλότοι των Απάτοι στις αναφορές τους δήλωσαν ότι οι επιθέσεις εναντίον τους δεν ήταν με RPG, αλλά πιθανότατα με Μαρπαδ πρώτης γενιάς.

Σύννεφα πολέμου

■ 200 παιδιά έμειναν άστεγα

Το Ισραήλ κατέστρεψε ένα ολόκληρο χωριό στη Νεγκέθ

Σύμφωνα με δημοσί-
ευμα - καταγγελία
της ισραηλινής εφημερί-
δας «Haaretz» (27/7/10),
τα ξημερώματα της
27ης Ιουλίου, η αστυνο-
μία εισέβαλε στο Βεδου-
ΐνικο χωριό αλ-Αρακίμπ
στην έρημο Νεγκέβ, κα-
τέστρεψε και τα 40 σπί-
τια του και έδιωξε πε-
ρισσότερους από 300
κατοίκους. Οι κάτοικοι,
οι περισσότεροι παιδιά,
έμειναν όστεγοι. Η πρω-
τοφανής επιδρομή έκι-
νησε γύρω στις 4.30 το
πρωί, αιφνιδιάζοντας
τους κατοίκους, που έύ-
πνησαν περικυκλωμένοι
από μια τεράστια αστυ-
νομική δύναμη 1.500
αντρών με όπλα, χειρο-
βομβίδες, κράνη και
ασπίδες, με τη συνοδεία
ελικοπτέρων και μπουλντόζων.

Η αστυνομία μετέφερε τα υπάρχοντα των κατοίκων σε κοντινέρ και οι μπουλντόζες ισοπέδωσαν τα κτίσματα και τις στάνες και κατέστρεψαν τους κήπους με τα φρουτόδεντρα και τους ελαιώνες.

Η καταστροφή του χωριού

«Γνωστή σε ορισμένους ως "Η Πολιτεία των φυλακισμένων", η Λουϊζιάνα έχει το υψηλότερο ποσοστό φυλακισμένων από οποιαδήποτε άλλη Πολιτεία της χώρας. Το 70% των 39.000 κρατούμενων είναι Αφροαμερικανοί. Η Σωαρρονιστική Διεύθυνση Λουϊζιάνας διαθέτει κρεβάτια για τους μισούς μόνο κρατούμενους, έτσι 20.000 κρατούμενοι ζουν σε αγροτικές φυλακές, ιδιωτικά κέντρα κράτησης και κέντρα εργασίας. Οι αιστικές και οι αγροτικές φυλακές προμηθεύουν με φτηνή καθημερινή εργασία το κράτος και ιδιωτικές εταιρίες, όπως η BP, ενώ λειτουργούν τις δικές τους βιοτεχνίες και αγροκτήματα, όπου οι κρατούμενοι κερδίζουν μεταξύ μηδέν και 40 σεντς την ώρα. Υπάκουοι κρατούμενοι ή "έμπιστοι" γίνονται επιθυμητοί για εργασία τα τρία τελευταία χρόνια των ποινών τους [...] Το πλεονέκτημα για τις ιδιωτικές εταιρίες είναι ότι οι έμπιστοι καλύπτονται από τις "Φοροα-

παλλαγές για Ευκαιρίες Εργασίαςⁱⁱ (Work Opportunity Tax Credit), ένα πρόγραμμα από τη νομοθεσία κοινωνικής πρόνοιας του Μπους, που επιβραβεύει εργοδότες του ιδιωτικού τομέα για την πρόσληψη επικίνδυνων πληθυσμιακών ομάδων. Οι εταιρίες κερδίζουν φροντιστική απαλλαγή 2.400 δολαρίων για κάθε πρόσληψη κρατουμένου. Επιπρόσθετα, μπορούν να κερδίσουν μέχρι και το 40% των ετήσιων μισθών που πληρώνουν σε αυτούς τους εργάτες³.

έγινε, παρόλο που η διαφορά για την ιδιοκτησία της γης εκκρεμεί ακόμη στα δικαστήρια. Οι κάτοικοι του αλ – Αρακίμπ, όπως επισημαίνει η «Haaretz», δεν είναι ούτε παράνομοι ούτε καταπατητές. Το χωριό τους υπήρχε πολλά χρόνια πριν από την ίδρυση του Ισραήλ το 1948. Οι κάτοικοι του εκδιώχθηκαν από Ισραήλ δεν είναι εχθροί και οι δημιουργία δάσους στη Νεγκέβ δεν είναι λογική δικαιολογία για την καταστροφή μιας κοινότητας που υπάρχει περισσότερα από 60 χρόνια, για την εκδίωξη των κατοίκων της και την παραβίαση των βασικών δικαιωμάτων εκατοντάδων ισραηλινών πολιτών....Αυτή η πράξη από τις

το ισραηλινό κράτος το 1951, αλλά επέστρεψαν στη γη στην οποία κατοικούν και καλλιεργούν. Πολλοί αικαδήμαϊκοί επιστήμονες έχουν ήδη καταθέσει ως μάρτυρες επιβεβαιώνοντας το δικαίωμα ιδιοκτησίας των κατοίκων στη γη.

Σκοπός της καταστροφής του χωριού, όπως δηλώνουν οι εμπνευστές της, είναι να διευκολυνθεί η δημιουργία δάσους στην περιοχή αυτή από το Εβραικό Εθνικό Τομείο. Και το δημοσίευμα της «Haaretz», μεταξύ άλλων, καταλήγει: «Θεωρούμαστε αυτή την καταστροφή εγκληματική πράξη. Οι

Βεδουίνοι πολίτες τους δεν είναι εχθροί και η δημόσια δάσους στη Νεγκέβ δεν είναι γενική δικαιολογία για την αφροφή μιας κοινότητας πάρχει περισσότερα από αυτήν, για την εκδίωξη των ον της και την παραβίαση βασικών δικαιωμάτων τράδων ισραηλινών πολιτών τη η πράξη από τις

κρατικές αρχές δεν έχει καμιά νομική ισχύ. Είναι μια πράξη πολέμου, όπως αυτές που πραγματοποιούνται εναντίον ενός εχθρού....Η παρουσίαση των Βεδουΐνων πολιτών ως «μια πραγματική απειλή» (σ.σ. δήλωση Νετανιάχου) νομιμοποιεί την εκδιώξη των Βεδουΐνων του Ισραήλ από τη Νεγκέβ, με σκοπό να «εβραιοποθετεί». Καλούμε όσους ενδιαφέρονται για τη δημοκρατία να εκφράσουν την υποστήριξή τους σ' αυτή την απειλούμενη κοινότητα».

Η «Haaretz» είναι μια μεγάλη αστοφιλέλεύθερη ισραηλινή εφημερίδα, που υπερασπίζεται τους στοιχειώδεις κανόνες μιας αυτοκήτης δημοκρατίας και ασκεί κρατική στις ακραίες σιωνιστικές παλιτικές και πρακτικές. Ομως οι ξεσαλωμένοι σιωνιστές της κυβέρνησης Νετανιάχου δεν τηρούν ούτε τα στοιχειώδη προσχήματα για να δικαιολογούν το ισχυρισμό τους ότι το Ισραήλ είναι η «μόνη δημοκρατία στη Μέση Ανατολή». Με τις πλάτες των Αμερικάνων συνεχίζουν το όργανο του επτοικισμού πτολαιστινιακών εδαφών και της εβραιοποίησης της Ιερουσαλήμ και όποιων αλλων περιοχών αποφασίσουν.

Οι σκλάβοι του «αμερικάνικου ονείρου»

ΟΙ ΙΤΟΪΚΟΙ ΤΟΙΧΟΙ ΣΟΥ ΒΑΤΕΩΣ

Το παραπάνω αποκαλυπτικό απόσπασμα είναι από το αμερικανικό περιοδικό «The Nation» (21/7) και γράφτηκε ειδικά για την περίπτωση της BP. Αφού μόλις τον Κόλπο του Μεξικού, η BP προσέλαβε εργολάβους για τον καθαρισμό της πετρελαιοκηλίδας. Σ' αυτούς δουλεύουν οι φυλακισμένοι, ο αριθμός των οποίων όμως παραμένει εφτασφρόγιστο μυστικό, σύμφωνα με το περιοδικό,

ενώ οποιαδήποτε επικοινωνία μαζί τους είναι αδύνατη, λόγω του νόμου της σιωπής που έχει επιβάλει η BP. Ομως, όλοι οι περίοικοι των ακτών του Κόλπου γνωρίζουν ότι οι περισσότεροι εργαζόμενοι στην καθαριότητα της πετρελαιοκήλιδας είναι κρατούμενοι. Η δουλειά τους ξεκινά στις 6 το πρωί και τελειώνει στις 6 το απόγευμα, 12 ώρες δηλαδή κάτω από τον καυτό ήλιο, με ένα μισάωρο μεσημεριανό διάλειμμα για φαγη-

τό. Κανονικά, οι εργαζόμενοι πρέπει να εργάζονται 20 λεπτά και να σταματούν για άλλα 40, όμως ποιος έχει τη διάθεση να ελέγξει αν εφαρμόζεται η νομοθεσία, ιδιαίτερα όταν αυτή αφορά εργαζομένους από τις φυλακές;

Το περιοδικό περιγράφει την εργασία αυτή ως την πιο τοξική στην Αμερική, καθώς οι κίνδυνοι από την ταυτόχρονη έκθεση στο πετρέλαιο και στους διαλύτες πολυχρωμοποιούνται δεν είναι ιδιαίτερα γνωστοί, αλλά τα χρηματικά στο αργό πετρέλαιο μπορούν να προκαλέσουν ζημιές σε κάθε μέρος του σώματος, μέχρι και στα κύτταρα και το DNA. Σε άρθρο, πάντως, του αμερικάνου δημοσιογράφου Νταρ Τζαμάιλ (γνωστού για την ανταποκρίσεις του από το Ιράκ) που δημοσιεύτηκε την περασμένη Δευτέρα στο διαδίκτυο (<http://www.truth-out.org/bp-response-workers-report-low-morale-lack-pay-sickness61718>), ένας εργάτης που βρήκε δουλειά στον καθαρισμό της πετρελαιοκηλίδας καταγγέλλει ότι πολλοί εργάτες αρρώστησαν, παραπονούνται για

■ ΦΤΥΝΟΥΝ ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ ΟΙ ΣΙΩΝΙΣΤΕΣ

Αφού η επιτροπή του ισραηλινού στρατού, που ανέλαβε να «διερευνήσει» τα γεγονότα που εκτυλίχθηκαν κατά τη σιωνιστική πειρατεία ενάντια στο Στόλο της Ελευθερίας, έβγαλε –όπως ήταν φυσικό – «λάδι» τους πειρατές, καταλήγοντας ότι παρά την πλημμελή προετοιμασία η επίθεση ήταν «δικαιολογημένη», οι Σιωνιστές αρνούνται να συνεργαστούν με την επιτροπή του ΟΗΕ. Σύμφωνα με ισραηλινό αξιωματούχο που επικαλείται το πρακτορείο Al-Manar (25/7), η οίσθηση του υπουργείου Εξωτερικών, του υπουργείου Πολέμου και του γραφείου του Πρωθυπουργού είναι ότι, αν το Ισραήλ συνεργαστεί με την επιτροπή έρευνας του ΟΗΕ, θα δώσει νομιμοποίηση στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ (UNHRC), που επανειλημμένα έχει βγάλει αποφάσεις κατά του Ισραήλ! Ο αξιωματούχος, που διατήρησε την ανωνυμία του, δήλωσε ότι η επιτροπή του ΟΗΕ είναι όχρηστη και προϊόν προκαταλήψεων κατά του Ισραήλ.

Μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει επίσημη ανακοίνωση, αλλά θεωρείται σχεδόν βέβαιο ότι έτσι θα γίνει. Τι χρειάζεται άλλωστε η επιτροπή του ΟΗΕ, όταν οι Ισραηλινοί καραβανάδες απεφάνθησαν ότι φταίνε οι αμυνόμενοι;

■ Πιστεύω εις ἑνα «δημοκρατικό εβραικό κράτος»!

Ορκο πίστης στο «δημοκρατικό εβραϊκό κράτος» πρέπει να δίνουν όσοι ζητούν από δω και πέρα την ισραηλινή υπηκοότητα. Η τροποποίηση της νομοθεσίας για την ισραηλινή υπηκοότητα εγκρίθηκε από το κυβερνητικό συμβούλιο την προηγούμενη Κυριακή (18/7), παρά τις αντιδράσεις ακόμα και από υπουργούς της κυβέρνησης Νετανιάχου, όπως ο Νταν Μέριντορ (από το Λικούντ μάλιστα), ο οποίος προειδοποίησε ότι το μόνο που επιτυγχάνεται είναι να εξωθηθούν οι Αραβες του Ισραήλ (δηλαδή οι Παλαιστίνιοι με ισραηλινή υπηκοότητα) σε πιο «ακραίες θέσεις»: «Γιατί θα πρέπει κάθε νόμος να περιλαμβάνει τη λέξη «εβραϊκός», για να δειξει στους Αραβες πολίτες ότι δεν τους ανήκει; [...] Μετά όλοι σοκαριζόμαστε όταν αυτοί ριζοσπαστικοποιούν τη θέση τους. Υπάρχουν άνθρωποι εδώ, γιατί να κλιμακώνουμε και να κάνουμε τα πράγματα χειρότερα όλη την ώρα; Η πλειοψηφία δεν χρειάζεται να υπενθυμίζει όλη την ώρα στη μειοψηφία ότι είναι μειοψηφίο» (Χαραρέτζ 19/7/10).

Η προειδοποίηση του Μέριντορ (και άλλων υπουργών, που κολούσαν τον Νετανιάχου να καθυστερήσει την απόφαση) τελικά έπεσε στο κενό. Ο Νετανιάχου δεν έχαις ούτε λεπτό και ενέκρινε με συνοπτικές διαδικασίες τη ρατσιστική τροπολογία, με το αιτιολογικό να «αποθαρρυνθούν οι τρομοκράτες να στρατολογήσουν ανθρώπους με ιερατιλή υπηκοότητα», όμως όλοι γνωρίζουν ότι ο στόχος δεν είναι αυτός. Θέλουν να ταπεινώσουν τους Παλαιστίνιους –ιδιαίτερα αυτούς που ζουν παράνομα– και να τους υποτάξουν «ψυχή τε και σώματι» στο σιωνιστικό τους κράτος. Οπως επισημαίνει η *Jerusalem Post* (18/7/10), το νέο μέτρο θα κάνει ακόμα πιο δύσκολα τα πράγματα για τα παλαιστινιακά ζευγάρια, στα οποία το ένα μέλος έχει ιερατιλή υπηκοότητα και το άλλο όχι, να νομιμοποιήσουν το νέον τους και να ζήσουν ειρέτες του Ισραήλ.

Την ίδια στιγμή, ο υπουργός Δικαιοσύνης ενημέρωσε το Ανώτατο Δικαστήριο ότι σχεδιάζει να εφαρμόσει νέο νόμο για την απαλλοτρίωση όλων των εγκαταλειμμένων περιοχών της Ανατολικής Ιερουσαλήμ, που ανήκαν σε Πλαιαστίνιους που είτε έχουν φύγει σε «εχθρικά κράτη» είτε ζουν στα κατεχόμενα (Δυτική Οχθη και Λωρίδα της Γάζας). Οι Σιωνιστές θωρακίζουν το κρατικό τους τεραπούργημα, όμως είναι πολύ απιθάνο να κατορθώσουν να σταματήσουν τη διογκώμενη αγανάκτηση του παλαιστινιακού λαού (εντός και εκτός Ισραήλ). Αν αυτή ξεχειλίσει, τότε κονένας νόμος δεν θα μπορέσει να τη σταματήσει.

Τα δύσκολα

Αφού «εκτονώθηκαν» συλλογικά –για λόγους προπαγανδιστικούς, φυσικά– με τη διάσπημ πια αρειμάνια φράση του αντιπροέδρου της κυβέρνησης, οι υπουργοί άρχισαν ένας-ένας και μία-μία να παρουσιάζονται στους «Φον Φούφουτους» της τρόικας και να αναφέρουν ευπειθώς τι έπραξαν έως τώρα και τι προτίθενται να πράξουν στο αμέσως προσεχές χρονικό διάστημα.

Ο υπουργός Υποδομών και Δικτύων, μάλιστα, πλασαριζόμενος ως τώρα ως συμπαραστάτης του αντιπροέδρου στην αντίσταση κατά των «Φον Φούφουτων», φρόντισε να τινάξει στον αέρα κάθε διαπραγμάτευση με το συνδικάτο των απεργούντων ιδιοκτητών φορτηγών και λίγες ώρες αργότερα να εισπυγθεί στον πρωθυπουργό την πολιτική τους επιστράτευση, σε μια επίδειξη φασιστικού τύπου πολιτικής πυγμής, π οποία χαροποίησε ιδιαίτερα τους «Φον Φούφουτους». Φρόντισε, μάλιστα, να διοχετεύσει στους δημοσιογράφους το σχόλιο των «Φον Φούφουτων» για το νομοσχέδιο περί «απελευθέρωσης των οδικών εμπορευματικών μεταφορών»: «Κάνατε καλή δουλειά».

Η επιστράτευση «θα δώσει τέλος σε ένα σοβαρότατο πρόβλημα και ένα ισχυρό μήνυμα σε άλλες ομάδες, οι οποίες ετοιμάζουν ανάλογες κινητοποιήσεις», σχολίαζε προκαταβολικά η Ένκυρη συντηρητική «Καθημερινή».

Την ίδια ώρα, ο υπουργός Εργασίας υπερασπίζοταν με πάθος στη Βουλή τη νομοθετική απαγόρευση κάθε αύξησης -έστω και της τάξης του 0,5%- σε μισθώματα και μεροκάματα. Επομένως, η εργατική δύναμη κατέστη και επισήμως το μόνο εμπόρευμα που τίθεται σε αυστηρό καθεστώς διατίμησης.

Ο κατάλογος θα μπορούσε να είναι μακρύς, περιλαμβάνοντας αυτά που έχουν γίνει και αυτά που πρόκειται να γίνουν. Γιατί ο καπιταλιστικός Μινώταυρος δεν έχει χορτάσει ακόμα και δεν πρόκειται να χορτάσει. Ο όρος «κινεζοποίηση», που χρησιμοποιήσαμε πριν μερικούς μήνες, χρησιμοποιείται πλέον και από αστικές εφημερίδες – κι αυτό λέει πολλά.

Αυτός ο κατάλογος διαχωρίζει δυο στρατόπεδα: το στρατόπεδο του κεφάλαιου και το στρατόπεδο της εργασίας. Το πρώτο στρατόπεδο εμφανίζεται συμπαγές και στο κοινωνικό και στο πολιτικό επίπεδο. Η πολυχρωμία του είναι το περιτύλιγμα μιας συμπαγούς πολιτικής, που έχει το βαθύ σκούρο χρώμα του φρέσκου μπετόν.

Το άλλο στρατόπεδο «Ψάχνεται». Κρίσιμα ερωτήματα ζητούν απαντήσεις. Γιατί οι αγώνες είναι αναποτελεσματικοί; Είναι δυνατόν μέσα από το υπάρχον πολιτικό σύστημα να υπάρξουν λύσεις προς όφελος των εργαζόμενων;

«Έκείνο που λείπει είναι η ανεξάρτητη ταξική οργάνωση», γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο. Το μεγάλο κενό, που χάσκει κυριολεκτικά στο στρατόπεδο μας, είναι η απουσία ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ οργάνωσης της εργατικής τάξης. Αν οι πρωτοπόροι εργάτες δεν καταπιαστούν μ' αυτό, που μοιάζει τόσο δύσκολο, δεν πρόκειται να φανεί φως στο βάθος του τούνελ.

Χανιά, 23 Ιούλη 1990
Η Νομαρχία στις φλόγες
Αυτή η «γιορτή της δημοκρατίας»
δεν γιορτάζεται επισήμως
Δυστυχώς, ούτε «ανεπισήμως»

■ Συμπαίνεια

Αποκαλυπτικά τα στοιχεία που δημοσιεύ-
τηκαν στο προηγούμενο φύλλο της «Κ» για-
τα πολλά δισ. εγγυήσεων που προσέφερε
το ελληνικό κράτος στους τραπεζίτες, για-
να μπορούν να δανειζόνται με χαμηλό επι-
τόκιο από την ΕΚΤ (διότι από τότε που οι οί-
κοι-αξιολογητές υποβάθμισαν τα ομόλογά
τους, ο δανεισμός από τη διατραπεζική αγο-
ρά έγινε ασύμφορος). Και όμως, αυτές οι
ιδιες τράπεζες, που έχουν πάρει τόσες δε-
κάδες δισ. εγγυήσεις από το ελληνικό κρά-
τος, αρνούνται να δανείσουν με σαφώς
μικρότερα ποσά κρατικές επιχειρήσεις που
προσέφυγαν σ' αυτές. Για παράδειγμα, σε
ΟΑΣΑ (αστικές συγκοινωνίες) ζήτησε δά-
νειο 300 εκατ. ευρώ και του έδωσαν μόνο
170 εκατ. Τα ΕΑΣ (Ελληνικά Αμυντικά Συ-
στήματα) ζήτησαν δάνειο 180 εκατ. ευρώ
και δεν πήραν μία.

Και σεν πηράν μια.
Και όμως, η κυβέρνηση δεν έκανε την παραμικρή παρέμβαση στις τράπεζες, απαιτώντας απ' αυτές να δανείσουν τις κρατικές επιχειρήσεις. Πρόκειται για συμπαιγνία. Η κυβέρνηση αφήνει εντελώς ακάλυπτες τις κρατικές επιχειρήσεις, ιδιαίτερα εκείνες που στη δράση τους υπεισέρχονται κοινωνικά στοιχεία (όπως τα μέσα μαζικής μεταφοράς), για να μπορέσει να ξεπουλήσει πια εύκολα τις κερδοφόρες δραστηριότητές τους.

■ Το προφίλ του αναντικατάστατου

Πονηρό τρόπο έχουν βρει οι «επικοινωνιολόγοι» του μεγάρου Μαξίμου για να φτιάξουν το προφίλ του «αναντικατάστατου» για τον Γιωργάκη. Βάζουν διάφορα παπαγαλάκια να γράφουν, ότι ο Γιωργάκης δεν ενδιαφέρεται για την επανεκλογή του και διατηρεί το τραβήγκει στα άκρα, γιατί θεωρεί πως έχει δίκιο. Πώς η φιλοδοξία του είναι να πάρει κάποια προβεβλημένη διεθνή δέση, όταν αποχωρήσει από την εγχώρια πολιτική και γι' αυτό ταξιδεύει τόσο πολύ, έχοντας κερδίσει τις εντυπώσεις.

Θυμηδείτε: τα ίδια έγραφαν για τον Σημίτη, που τον είχαν περίπου έτοιμο να αναλάβει το πόστο του προέδρου της ΕΕ, ενώ όσα έχουν γραφτεί για τον Καραμανλή και τις ικανότητές του δεν έχουν προηγουμένως. Πού είναι σήμερα ο Σημίτης; Πίνει καφέ στα Κολωνάκι και ψάχχει να βρει άνδρωπο να του πει καλημέρα. Και ο Καραμανλής; Οσους επαίνους τού έγραψαν στη διάρκεια της πρωθυπουργίας του τόσους λίθελους του έχουν γράψει στο μόλις ένα εννεάμηνο

από την εκλογική του ήπτα. Το ίδιο δα γίνει και με τον Παπανδρέου, μην έχετε καμία αμφιβολία.

■ Κατάπιαν τη γηώσσα τους

Η χαριστική βολή προς κυβέρνηση και αξιωματική αντιπολίτευση από τον Σερβάκη Ντερούζ της ΕΕ και της τρόικας: «Έμεις σπειρόμεθα σημείωμα προς το Eurogroup στα τέλη Μαΐου του 2009, όπου προειδοποιούμε σαμε ότι το έλλειμμα της Ελλάδας δα υπερβεί το 10%. Και πριν από το 2009 είχαμε ενδείξεις, αλλά το νούμερο 10% αναφέρθηκε πρώτη φορά τον Μάιο του

λόγους, κόσμο από το χώρο του ΠΑΣΟΚ και «ευρύτερες αριστερές δυνάμεις». Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πόσο πρόκειται να μπερδευτούν τα πρόγματα και τι νέα επεισόδια του σίριαλ «Αλέξης VS Αλέκου» έχουμε να δούμε. Ακόμα και τον Αύγουστο μπορεί να υπήκει αφήσουν να πληρίσουμε

■ Διαγωνισμός

Μέγα πρόβλημα ενέσκυψε ξαφνικά στην πολιτική επικαιρότητα. Ήταν ο Γ. Παπαδρέου ο πρώτος Έλληνας πρωθυπουργός που επισκέφτηκε

■ Ηιερή αγελάδα

Τη μια εξεταστική επιτροπή μετά την άλλη στήνει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, μέχρι και για παραποίηση οικονομικών στοιχείων ετοιμάζεται να βγάλει στη σέντρα την κυβέρνηση Καραμανλή, ενώ η ΝΔ αμύνεται ζητώντας οι εξεταστικές επιτροπές να πάνε και πιο πίσω, π.χ. στο τεράστιο σκάνδαλο του χρηματιστήριου. Σε όλες τις δημόσιες αντιπαραδέσεις, όμως, υπάρχει ένα τεράστιο σκάνδαλο που ουδείς ακουμπά. Μιλάμε για το σκάνδαλο της Ολυμπιάδας του 2004, που το ΠΑΣΟΚ την ετοίμασε και η ΝΔ τη διεκπεραίωσε. Ουδείς ζητά, ούτε ζήτησε ποτέ λογαριασμό για την Ολυμπιάδα, ενώ τα έργα της, που κόστισαν ένα σκασμό λεφτά έχουν μείνει εκτός κάθε ελέγχου. Λες και πρόκειται για κάποια ιερή αγελάδα που ουδείς δικαιούται να την αγγίξει.

Το λόγο μπορούμε να τον καταλάβουμε. Ολες οι «καλές οικογένειες» πίραν μέρος στο μεγάλο πλιάστικο, γι' αυτό και κανείς δεν έχει συμφέρονταν ν' ανοιξει αυτή την υπόθεση. Ασε που χτίστηκε μια ολόκληρη εδνική ιδεολογία, που κανείς τους δεν δέλει να καταρρεύσει μπροστά στα μάτια των δυμάτων. Καλύτερα τα δύματα να πληρώνουν, χωρίς να ξέρουν τι πληρώνουν

επίσημα το Ισραήλ ή μήπως την πρωτιά έχει ο Μητσοτάκης; Τελικά, μετά και την παρέμβαση του Ζαν Κοέν, της πιο έγκυρης εν Ελλάδι φωνής του σιωνισμού, τα πράγματα ξεκαθαρίστηκαν. Οντως, ο Μητσοτάκης επισκέφτηκε το Ισραήλ το 1992, αφού η κυβέρνησή του είχε αναγνωρίσει de jure το Ισραήλ το 1990. Ομως, η επίσκεψη Μητσοτάκη ήταν –σύμφωνα με το πρωτόκολλο– επίσκεψη εργασίας και όχι επίσημη επίσκεψη. Με αυτά τα δεδομένα, δια προτείναμε Παπανδρέου και Μητσοτάκης να ανακηρυχτούν ισόπαλοι στη δουλεία έναντι των σιωνιστών εγκληματιών.

■ Βοήθησαν όσο μπορούσαν

Το Συμβούλιο Ανδρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ αποφάσισε τελικά το διορισμό τριών εμπειρογνωμόνων για να ερευνήσουν τα σχετικά με το δολοφονικό πειρατικό ρεσάλτο των Ισραηλινών στο Στόλο της Ελευθερίας, τα χαράματα της 31ης Μάη. Οι ιδιονοτες του σιωνιστικού κράτους άφρισαν από το κακό τους. Ευτυχώς, εκτός από τους Αμερικανούς, έχουν πλέον και άλλους σταδερούς συμμάχους. Την κυπριακή κυβέρνηση, ο υπουργός Εξωτερικών της οποίας ήταν ο πρώτος που πάτησε το πόδι του στο Ισραήλ, ελάχιστες μέρες μετά το έγκλημα στα νερά της Μεσογείου, και την ελληνική κυβέρνηση, ο πρωθυπουργός της οποίας πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στο Ισραήλ, την ίδια ώρα που στον ΟΗΕ βρίσκονταν σε εξέλιξη οι διαδικασίες για τη συγκρότηση αυτής της επιτροπής. Αν μη τι άλλο, ο δυο αυτές κυβερνήσεις πρόσφεραν όση βοήθεια μπορούσαν στο σιωνιστικό κράτος.

■ Το έθνος είστε εσείς

«Το κράτος είστε εσείς», είπε κάποτε απευθυνόμενος προς τους μπάτσους ο Μητσοτάκης. «Το έθνος είστε εσείς», είπε απευθυνόμενος προς τους ρώσους κατασκόπους ο Πούτιν. Δεν έχουμε ξανακούσει πρωθυπουργό ιμπεριαλιστικής χώρας, σε καιρό ειρήνης, να μιλά ανοιχτά και να πλέκει το εγκώμιο των κατασκόπων, υποσχόμενος παράλληλα ότι δια εξοντώσει τους ρουφιάνους που έδωσαν το κύκλωμα των πρακτόρων στις ΗΠΑ. «Οι πρόδοτες τελειώνουν πάντοτε άσχημα –είπε ο Πούτιν– κατά κανόνα είπε μεδυσμένοι είτε από ναρκωτικά, δίπλα σε καμιά μάντρα, όπως για παράδειγμα ένας που τελείωσε έτσι την ύπαρξή του». Δήλωσε ότι γνωρίζει «όλους τους πρόδοτες με τ' όνομά τους» και όταν ρωτήθηκε εάν προτίθεται να τους τιμωρήσει, χαρακτήρισε άποτη την ερώτηση και έσπευσε να συμπληρώσει με νόμα: «Αυτά δεν λύνονται κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης Τύπου!» Ο Πούτιν προετοιμάζεται να διεκδικήσει ξανά την προεδρία και επειδή δεν είναι καθόλου βέβαιος ότι ο Μεντβέντεφ δια κάνει στην άκρη, οργανώνει τα στηρίγματά του, ξεκινώντας από τις πανίσχυρες μυστικές υπηρεσίες, από τις οποίες πρόερχεται.

■ <<Άδειάσματα>>

«Αυτό το δέμα πρέπει να το μελετήσουμε αναλυτικότερα στην κυβέρνηση. Θέλει πολλή σκέψη, είμαι επιφυλακτικός», είπε στον «Real FM» ο Πάγκαλος, «αδειάζοντας» το Λοβέρδο σε σχέση με το δέμα της κατάργησης των διαιτητικών αποφάσεων για –μικρές έστω– αυξήσεις στους μισθώντας και τα μεροκάματα του 2010. Ο Λοβέρδος, βέβαια, κατέδεσε κανονικά τη ρύθμιση που είχε εξαγγείλει, η οποία ήδη ψηφίστηκε. Επομένως, μπορεί κανείς να πει, ότι ο Πάγκαλος «άδειασε» τον εαυτό του και όχι το Λοβέρδο. Σε μια άλλη, όμως, πιο ουσιαστική ανάγνωση, ο πονηρός Πάγκαλος έβγαλε την ουρά του έξω από αυτή τη ρύθμιση και τη φόρτωσε αποκλειστικά στο Λοβέρδο. Οπως ακριβώς έκανε με τους «φον Φούφουτους», φορτώνοντας το ξεφτιλίκι στον Παπακωνσταντίνου. Οπως και να το δεις, είναι «κιμια ωραία απόσφαιρα» οι υπουργοί της κυβέρνησης Παπανδρέου.

■ Οσα δεν φτάνει η αλεπού

Με την κρυφή αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, μέσω της μεταφοράς του 30% των ασφαλίστρων για ΟΑΕΔ, ΟΕΚ και ΟΕΕ στο ΙΚΑ, ασχολείται ο Γ. Ρωμανιάς στο τελευταίο άρδρο του στο «Ποντίκι» (22.7.10). Χαρακτηρίζει τη συγκεκριμένη ρύθμιση «πονηρή, αν όχι δόλια» και παραπρεί ότι η κυβέρνηση φρόντισε να την πνίξει μέσα «στη δάλασσα των δυσμενέστατων ρυθμίσεων για τα όρια ηλικίας και τις μειώσεις των συντάξεων». Ως εδώ καλά, όχι όμως και να γράφει ότι «μέχρι σήμερα κανείς δεν ασχολήθηκε με τη ρύθμιση αυτή».

Το «κανείς» δεν μπορεί να περιλαμβάνει εμάς, που από την πρώτη στιγμή δώσαμε βάρος (και) σ' αυτή τη ρύθμιση. Κι αυτό το γνωρίζει ο Γ. Ρωμανιάς, διότι ήταν πλήρως ενήμερος για την αρδρογραφία της «Κ». Επομένως, το «κανείς» πρέπει να περιλάβει τη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και τον ίδιο τον Ρωμανιά, που μαζί με τον Σ. Ρομπόλη είναι οι βασικοί σύμβουλοι της ΓΣΕΕ στα ασφαλιστικά ζητήματα (ήταν και εκπρόσωποι της στην αλήστου μνήμης «επιστημονική επιτροπή»). Θα είχε ενδιαφέρον να μάθουμε, αν ο Γ. Ρωμανιάς εισηγήθηκε κάτι σχετικά μ' αυτό το δέμα στη ΓΣΕΕ και τι απάντηση πήρε.

Γελάνε και τα τοιμέντα στα «ντιλινγκ ρουμ» των οίκων του χρηματιστικού κεφαλαίου από τα αποτελέσματα των stress tests των ευρωπαϊκών τράπεζών, που ανακοινώθηκαν αργά το απόγευμα της Παρασκευής 23 Ιουλίου. Το αναμενόμενο θρίλερ εξελίχτηκε σε φαρσοκωμωδία. Ήταν τόσο εμφανώς στημένα τα τεστ, που τα περνούσαν ακόμα και οι χρεοκοπημένες τράπεζες, όπως η γερμανική Hypo. Εποι, κυριολεκτικά στο παραπέντε, προκειμένου να αποφύγουν το απόλυτο φιάσκο, έβαλαν και το «εξαιρετικά δυσμενές σενάριο», για να βρεθούν και μερικές τράπεζες που δεν το περνούν, όπως η ελληνική ΑΤΕ, η μόνη ελληνική τράπεζα που «κόπτηκε» σ' αυτό το τελευταίο τεστ. Άλλα και πάλι, με ένα αστείο για τα τραπεζικά δεδομένα πουσσά αύξησης του μετοχικού της κεφαλαίου (μόλις 242,6 εκατ. ευρώ), η ΑΤΕ μπορεί να γίνει... υγιής, γεγονός που έσπευσε να προανογγείλει ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου, με δήλωση σύμφωνα με την οποία το ελληνικό Δημόσιο είναι πρόδυμο να συνει-

καμία τράπεζα στον κόσμο δεν κάνει), τους είναι αδιάφορα τα σκαμπανεβάσματα στις «αγορές»!

Από τους ίδιους «οικονομικούς παραπηρητές» δεν διέφυγε επίσης το γεγονός, ότι η Bank of Ireland πέρασε τα τεστ, αλλά ανακοίνωσε ότι θα αυξήσει την κεφαλαιακή της βάση κατά 2 δισ. ευρώ! Στην ηλεκτρονική σελίδα των Financial Times έγινε επίσης πρώτη ειδηση το γεγονός ότι η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας, με μια αιφνιδιαστική κίνηση ενίσχυσε την κεφαλαιακή της βάση με την έκδοση ομολόγων μειωμένης εξασφάλισης ύψους 450 εκατ. ευρώ, τα οποία προσταρούσαν μέσα σε τέσσερις μέρες. Αν μη τι άλλο, τέτοιες κινήσεις δείχνουν ότι η κινητικότητα στην ευρωπαϊκή τραπεζική αγορά μόλις αρχίζει. Η προγματική κινητικότητα δεν έχει καμιά σχέση με τη φάρσα των stress tests, αλλά γίνεται με κριτήρια την προγματική οικονομική κατάσταση των τραπεζών, τη διάρθρωση των χαρτοφυλακίων τους, το άνοιγμά τους σε «επικίνδυνα προϊόντα»

των stress tests: «Το Υπουργείο Οικονομικών χαιρετίζει τα αποτελέσματα της άσκησης προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (stress test), η οποία έγινε με κοινή μεθοδολογία σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης και είχε ως στόχο την αξιολόγηση της αντοχής των τραπεζικού συστήματος σε πιθανή δυσμενή εξέλιξη των οικονομικών συνθηκών μέσα στο 2010 - 2011 [...] Τα αποτελέσματα είναι θετικά και δείχνουν ότι το Ελληνικό τραπεζικό σύστημα μπορεί να ανταπέξερχεται ακόμα και σε συνθήκες πολύ δυσκολότερες από τις σημερινές».

Η καπιταλιστική αγορά αντιμετώπισε αδιάφορα έως χλευαστικά τα stress tests. Ο γνωστός αναλυτής των Financial Times Βόλφραγκ Μουντσάου, αφού σημείωσε ότι τα τεστ σχεδιάστηκαν με κυνισμό για να παράγουν ένα προκα-

Τα stress tests της πλάκας και η παραμύθια της σταθεροποίησης

σφέρει κατά το ποσοστό του στην αύξηση μετοχικού κεφαλαίου που θα αποφασίσει το ΔΣ της ΑΤΕ (δηλαδή η κυβέρνηση).

Τα κοράκια του αγγλοσαξονικού χρηματοπιστωτικού συστήματος δεν περιορίστηκαν μόνο σε καυστικά σχόλια για τη «σημαδεμένη τράπουλα» με την οποία έγιναν τα stress tests. Στο Bloomberg, για παράδειγμα, διέρρευσε έγγραφο της EKT, σύμφωνα με το οποίο το «εξαιρετικά δυσμενές σενάριο», που υποτίθεται ότι προέβλεπε την κατάρρευση κάποιου συστήματος κρατικού κεφαλαίου, υπάρχουν και οι μικροκαταθέτες. Ο καθένας τους δεν σημαίνει τίποτα από οικονομική άποψη, όλοι μαζί όμως συγκροτούν μια κρίσιμη μάζα που με τις καταθέσεις της στηρίζει τη ρευστότητα του τραπεζικού συστήματος. Αυτών οι ανησυχίες έπρεπε να καταστησούν, για να σταματήσουν να κρύβουν τα λεφτά κάτω από το στρώμα ή σε τραπεζικές θυρίδες ή να τα διακινούν από χώρα σε χώρα (μαντεύοντας ποια έχει τις λιγότερες πιθανότητες να τεθεί σε καθεστώς χρεοκοπίας), στερώντας έτσι τις τράπεζες από τη ρευστότητα που έχουν ανάγκη και αναγκάζοντας τα μεν κράτη να στηρίζουν τις τράπεζες με εγγυήσεις, τη δε EKT να στοιβάζει στο θησαυροφυλάκιο της ομολογία αιμφιβολίης φερεγγυότητας, που ήδη συνιστούν μια βόμβα στα θεμέλια του ευρώ! Ουσιαστικά, δηλαδή, η δική τους κεφαλαιακή βάση είναι σχεδόν μηδενική και λειτουργών με κεφαλαία που τους έχει εκχωρήσει το κράτος. Είναι ιδιωτικές τράπ

Η δύση του «Καίσαρα» Σίλβιο

Ούτε διακοπές δεν θα πάει φέτος ο «μπτόν βιβέρ» Σίλβιο Μπερλουσκόνι. Κλεισμένος στη βίλα του στα προάστια της Ρώμης δουλεύει εντατικά με τους συμβούλους του πρετοιμάζοντας την άμυνα του από τα συνεχή χτυπήματα, που δεν προέρχονται πλέον μόνο από την αντιπολίτευση, αλλά και από το εσωτερικό του κόμματός του.

Αυτά που αποκαλύπτονται τελευταία στην Ιταλία φαντάζουν απίστευτα, αφού μοιάζουν πάρα πολύ με διάφορα μυθιστορήματα αστυνομικοπολιτικής φαντασίας. Ομως, δεν είναι η πρώτη φορά που σε μια από τις γηγέτειρες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ευρώπης αποκαλύπτεται ένα παρασκήνιο στο οποίο δραστηριοποιούνται σε αγαστή συνεργασία μέρος του πολιτικού προσωπικού, επιφανείς εκπρόσωποι καπιταλιστικών ομίλων, κρατικοί παράγοντες και μαφιόζοι. Ενθυμούμενος την περιβόητη μασονική στοά P2, ο ιταλικός Τύπος έχει ονομάσει ήδη P3 την οργάνωση που φέρεται να έχει συστήσει ο Μπερλουσκόνι, προκειμένου να βολέψει τον εαυτό του και την κλίκα του και να απολλαγεί από τις διάφορες δικαιοστικές διώξεις που αντιμετώπισε εξαιτίας της επιχειρηματικής του δραστηριότητας.

Στις τηλεφωνικές παρακολουθήσεις που έγιναν στο πλαίσιο εισαγγελικής έρευνας, ο «Καίσαρας» εμφανίζεται τουλάχιστον 23 φορές και το περιεχόμενό τους φωτογραφίζει τον ίδιο τον Μπερλουσκόνι να κρύβεται πίσω απ' αυτό το φευδόνυμο (ποιος άλλος θα μπορούσε να πάρει αυτόν τον τίτλο, εκτός από τον ίδιο τον μεγαλομανή ιταλό καπιταλιστή και πολιτικό?). Ο ίδιος ο Μπερλουσκόνι διέψευσε, μέσω του δικηγόρου του, ότι είναι ο «Καίσαρας» της P3, όμως ελάχιστοι τον πιστεύουν πια. Γ' αυτό και η δημοτικότητά του έχει πέσει στο ιστορικά χαμηλό 39%, ενώ σε πρόσφατες δημοσκοπήσεις το 55% των Ιταλών δηλώνει ότι θέλει να φύγει από την εξουσία ο «καβαλιέρε» (το δυστύχημα για την ιταλική εργατική τάξη είναι πως ένα 45% είναι από θετικά διακείμενο έως ουδέτερο).

Μπορεί ακόμη να μην υπάρχουν αποδείξεις για την εμπλοκή του ίδιου του Μπερλουσκόνι στην P3, όμως στενοί του συνεργάτες είναι αποδειγμένα χωρεύοντας βαθιά στην «οργάνωση» και ήδη τρεις υπουργοί του αναγκάστηκαν να παραιτηθούν. Ήδη έχουν κληθεί σε απολογία από τον εισαγγελέα της Ρώμης: ο πολιτικός μέντορας του Μπερλουσκόνι, γερουσιαστής Μαρτσέλο ντελ Ούλτι, που έχει κριθεί ήδη δυο φορές ένοχος για σχέσεις με τη μαφία. Ο παραιτηθείς υφυπουργός Οικονομικών Νικόλα Κοζεντίνο, που έχει κατονομαστεί από μαφιόζους ως ένας από τους επιφανείς συνεργάτες της καμπανέζικης Καμόρα. Ο καπιταλιστής Φλάβιο Καρμπόνι, «άρχοντας» της Σαρδηνίας και συνέταιρος του Μπερλουσκόνι σε πολλές μπτίζες, που έχει ήδη προφυλακιστεί. Αναμένεται να κληθεί σε απολογία και ο Ντένις Βερνίνι, δεξιά χέρι του Μπερλουσκόνι και γραμματέας του κόμματός του.

Η δεξιά-ακροδεξιά παράταξη ενεργοποιεί ήδη τις εφεδρείς της, θεωρώντας ότι ο Μπερλουσκόνι αποτελεί τελειωμένη ιστορία. Ο πρόεδρος της Βουλής Τζιανφράνκο Φίνι, ο άνθρωπος που ο Μπερλουσκόνι βοήθησε να βγάλει από πάνω του το στήγμα του νεοφασίστα, αποτελεί το βασικό πόλο εσωκομματικής αντιπολίτευσης. Είναι αυτός που θέλει να πάρει το κόμμα και να το οδηγήσει «μπροστά», πετώντας τη σαβούρα, χωρίς βέβαια παρεμβάσεις της ιταλικής Δικαιοσύνης. Η εξουθενωμένη και πολυδιασπασμένη αντιπολίτευση, χωρίς μια προσωπικότητα ικανή να αποτελέσει το αντίβαρο στον «Καίσαρα» και τους επιγόνους του, ζητά την παραίτηση της κυβέρνησης Μπερλουσκόνι και τη συγκρότηση «κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας» με τη συμμετοχή «προσωπικήτων ευρύτερης αποδοχής».

Και η ιταλική εργατική τάξη; Η ιταλική εργατική τάξη απλώς παρακολουθεί. Παροκλουθεί ήττημένη όχι μόνο στο πολιτικό, αλλά και στο συνδικαλιστικό επίπεδο. Και μόνο το γεγονός ότι για τόσα πολλά χρόνια στην πολιτική σκηνή της Ιταλίας κυριαρχεί ένας καπιταλιστής, ο Μπερλουσκόνι, δείχνει τη βαθιά ήττα της ιταλικής εργατικής τάξης. Μια ήττα που ξεκίνησε πολύ παλιότερα, με τον «ιστορικό συμβιβασμό» και το χτύπημα των ριζοσπαστικών κινημάτων της δεκαετίας του '70. Απογοητευμένη από την προδοσία των αναθεωρητών του μαρξισμού, σχημάνει από τις συμπεριφορές πολιτικών λαμβόγιων τύπου Αντρεότι και Κράξι (ηγέτες της Χριστιανοδημοκρατίας και της Σοσιαλδημοκρατίας, αντίστοιχα), η ιταλική εργατική τάξη στράφηκε στον Μπερλουσκόνι, τον οποίο τώρα παρατηρεί να δύει βουτηγμένος μέσα στο βούρκο των σκανδάλων του. Πόσα σκαλιά θα κατέβει ακόμα μέχρι να πάρει την τύχη της στα δικά της χέρια;

■ Το παράδειγμα της Ουγγαρίας

Η αστική πολιτική την εποχή του χρηματιστικού κεφάλαιου

Υπήρχε μια ευρωπαϊκή χώρα και μάλιστα από τις πρώην του ανύπαρκτου σοσιαλισμού, στην οποία οι Σοσιαλιστές κυβερνούσαν επί 8 ολόκληρα χρόνια. Το φθινόπωρο του 2008, η Ουγγαρία (αυτή είναι η χώρα) χτυπήθηκε άγρια από την καπιταλιστική κρίση. Επειδή δεν ανησυχούσαν για την τύχη του ευρώ, μιας και η Ουγγαρία δεν συμμετέχει στην ΕΝ, οι ιθύνουσες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ έσπρωξαν την Ουγγαρία στην αγκαλία του ΔΝΤ, το οποίο για πρώτη φορά έβαλε πόδι σε μια χώρα-μέλος της ΕΕ.

Η κυβέρνηση των Σοσιαλιστών συμφώνησε με το ΔΝΤ να λάβει δάνειο ύψους 20 δισ. ευρώ και ταυτόχρονα να εφαρμόσει ενα σκληρό πρόγραμμα λιτότητας, το οποίο περιλάμβανε κατάργηση του 13ου μισθού στο Δημόσιο, πάγωμα των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων για δυο χρόνια, κατάργηση της 13ης σύνταξης, αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης στα 65 και αύξηση του ΦΠΑ.

Το πρόγραμμα σκληρής λιτότητας θεωρήθηκε απόλυτα επιτυχημένο, αφού μέσα στο 2009 το δημοσιονομικό έλλειμμα έπεισε πάνω από 4 εκαποστιαίες μονάδες και διαμορφώθηκε στο 3,9% του ΑΕΠ, ποσοστό που θα το ζήλευαν ακόμα και οι μεγάλες δυνάμεις της ΕΕ. Με μια... λεπτομέρεια. Η οικονομία της χώρας άρχισε να κατρακυλά και μέσα σ' ένα χρόνο το ΑΕΠ σημείωσε πτώση κατά 6,3%, με αποτέλεσμα η ανεργία ν' αρχίσει να μαστίζει μεγάλο μέρος του πληθυσμού. Αυτό, όμως, ελάχιστα απασχόλησε το ΔΝΤ.

διεθνή ιμπεριαλιστικό οργανισμό χαρακτήριζαν την παρέμβασή τους στην Ουγγαρία «success story». Οπως ελέγχουν, στην Ουγγαρία δεν επαναλήφθησαν τα λάθη που είχε κάνει στο παρελθόν το ΔΝΤ και έτσι εξασφαλίστηκε η επιτυχία.

Δεν είχαν, όμως, την ίδια γνώμη οι εργαζόμενοι της Ουγγαρίας, γι' αυτό και στις εκλογές έδωσαν ένα σκληρό μάθημα στους Σοσιαλιστές, χαρίζοντας πλειοψηφία άνω των δύο τρίτων των βουλευτικών εδρών στο δεξιό κόμμα Fidesz, ο ηγέτης του οποίου Βίκτορ Ορμπάν (σαν να λέμε ο ούγγρος Σαμαράς) είχε απηύδησε στα έδρανα της αντιπολίτευσης και έπαιξε τα ρέστα του κατά την προεκλογική περίοδο, υποσχόμενος ότι θα τερματίσει τη λιτότητα, θα τονώσει την ανάπτυξη και θα αυξήσει την απασχόληση.

Με το που κέρδισε τις εκλογές ο Ορμπάν άρχισε τα τσαλιμάκια. Πρώτα κατηγόρησε την προηγούμενη κυβέρνηση ότι μάιμούδισε τα οικονομικά στοιχεία και ότι το Ελλειμμα που του παρέδωσε είναι 7% του ΑΕΠ. Μετά άρχισε να κάνει θόρυβο με το κρατικό χρέος, δηλώνοντας ότι η Ουγγαρία θα είναι «η επόμενη Ελλάδα». Προσπαθούσε να δημιουργήσει κλίμα για να υπανοχωρήσει από τις προεκλογικές εξαγγελίες του, όπως καληώρα έκανε το ΠΑΣΟΚ το πρώτο διμήνιο μετά την εκλογή του νίκη. Ομως οι άνθρωποι του ΔΝΤ δεν άφηναν τον Ορμπάν να προχωρήσει με το δικό του ρυθμό. Απαιτήσαν νέα μέτρα εδώ και τώρα.

Ο πονηρός μαγιάρος πολιτικάντης δεν είχε να αντιμετωπίσει μόνο οικονομικά προβλήματα, είχε να αντιμετωπίσει και περιφερειακές εκλογές στις 3 Οκτώβρη. Εκλογές που δεν θέλει να χάσει με τίποτα, γιατί φοβάται ότι αν χάσει το τέλος του θα είναι πολύ κοντά. Οι άνθρωποι του ΔΝΤ, όμως, δεν εννοούσαν να του δώσουν το περιθώριο των μερικών μηνών που ζητούσε, μολονότι τα οικονομικά δεδομένα κάθε άλλο παρά δυσμενή ήταν. Απαιτούσαν μέτρα εδώ και τώρα. Οπότε ο Ορμπάν αποφάσισε να τους την κάνει γυριστή. Αποφάσισε να επιβάλλει μια έκτακτη εισφορά στις τράπεζες για τα επόμενα δύο χρόνια. Λεπτομέρεια: η συντριπτική πλειοψηφία των τραπεζών που δραστηριοποιούνται στην Ουγγαρία είναι θυγατρικές μονοπωλιακών τραπεζικών ομίλων. Μη φανταστείτε ότι επεβαλε κάποια δυσβάσταχτη εισφορά. Γύρω στα 650 εκατομμύρια ευρώ ήταν το ποσό που σκόπευε να μαζέψει.

Η κίνηση αυτή, όμως, απετέλεσε casus bellī για το ΔΝΤ, οι ελεγκτές του οποίου έφυγαν από τη Βουδαπέστη, ενώ από την έδρα του οργανισμού στην Ουάσιγκτον ανακοινώθηκε ότι διακόπτεται η χρηματοδότηση της Ουγγαρίας και από τη Wall Street η Moody's προειδοποίησε ότι μελετά την υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της Ουγγαρίας. Ο υπερφιάλος Ορμπάν βγήκε στις «αγρούς» για να πάρει δάνειο, όμως – παρά το τουσυχτερό επιπόκιο – οι προσφορές που υποβλήθηκαν έφτασαν μόλις το ένα τρίτο του ποσού π

■ Εξεταστική Επιτροπή για τα «Δομημένα Ομόλογα»

Στόχος η συγκάλυψη

Αγριος καυγάς ξέσπασε από την εξεταστική επιτροπή της Βουλής για τα «δομημένα ομόλογα», καθώς ΠΑΣΟΚ και ΝΔ αλληλοκατηγορίθμηκαν για έκκαθρισμα πολιτικών λογαριασμών. Το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να περιορίσει την έρευνα μόνο στην υπόθεση των «δομημένων», ενώ η ΝΔ θέλει να την πάει πιο πίσω, για να φτάσει στην περίοδο του μεγάλου πλιάτσικου του χρηματιστήριου.

Οι Πασόκοι, με την πλειοψηφία που διαθέτουν, απέρριψαν τις προτάσεις της ΝΔ για κλήση μαρτύρων που αφορούν την προ του 2004 περίοδο, με το επιχείρημα ότι η εντολή της ολομέλειας της Βουλής αναφέρει ρητά ως περίοδο έρευνας το διάστημα

από το 2004 και μετά. Πάντως, όταν ο Ζορμπάς, που ήδη έχει καταθέσει στην εξεταστική, υποστήριξε ότι η λεγλασία των ασφαλιστικών ταμείων έκκινησε από τη δεκαετία του '50, όταν τα αποθεματικά τους δεσμεύτηκαν υποχρεωτικά στην ΤΤΕ, ουδείς Πασόκος τόλμησε να τον διαψεύσει.

Βέβαια, το σκάνδαλο των «δομημένων ομόλογων» είναι καραμπινάτο και οργανώθηκε από τον Αλογοσκούφη και όχι από τον κάθε προεδράκο Ταμείου, που κάποιες φορές δεν ήξερε καν τι υπέγραψε. Οι ποινικές ευθύνες του Αλογοσκούφη και των αρμόδιων υπουργών, όμως, έχουν παραγραφεί και το πιθανότερο είναι πως αυτή η παραγρα-

φή θα συμπαρασύρει και τους διαχειριστές των Ταμείων, οι οποίοι άλλωστε έχουν και αποφάσεις ΔΣ, που σε ορισμένες περιπτώσεις είχαν και τη σύμφωνη γνώμη των εκπροσώπων της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (όπως στην περίπτωση του ΤΕΑΔΥ, που στάθηκε αφορμή για να αποκαλυφθεί το σκάνδαλο). Οι διαδρομές του «μαύρου χρήματος», δηλαδή των μιζών, δεν πρόκειται να βρεθούν και η υπόθεση κάποια στιγμή θα κλείσει οριστικά, όπως έκλεισαν όλα τα σκάνδαλα.

Η κυβέρνηση Παπανδρέου κατήργησε την Κοινωνική Ασφάλιση, μετατρέποντάς την σε ιδιωτική ασφάλιση. Για να γίνει αυτή η μεγάλη, ιστο-

ρικών διαστάσεων, αναπτρόπτη, προηγήθηκε μισός σχεδόν αιώνας συνεχούς καταλήστευσης των ασφαλιστικών ταμείων. Το σκάνδαλο των «δομημένων ομόλογων» αντιπροσωπεύει μόνο ένα πολύ μικρό τμήμα αυτής της ληστείας. Το ίδιο και το σκάνδαλο του χρηματιστήριου, με το τζογάρισμα των αποθεματικών των Ταμείων προς όφελος των διάφορων αετονύχηδων της κεφαλαιοκρατίας και της πολιτικής. ΠΑΣΟΚ και ΝΔ ερίζουν σήμερα γι' αυτά τα δύο σκάνδαλα, βάζοντας την ταφόπετρα στην πολύχρονη ληστεία. Ερίζουν για τα λίγα, για να κρύψουν τη ληστεία των πολλών, με την οποία καμιά έκεταστική επιτροπή δεν θ' ασχοληθεί.

■ Αχόρταγοι μιντιάρχες

Εργαζόμενους δούλους ζητούν από την κυβέρνηση οι μιντιάρχες, που συνασπίζονται στο συνδικάτο ΕΙΤΗΣΣΕ (Ενωση Ιδιοκτητών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας). Στην πολυσελίδη επιστολή, με την οποία γνωστοποίησαν στην κυβέρνηση τις προτάσεις τους για το νέο προεδρικό διάταγμα, με το οποίο θα εγκριθούν οι άδειες επίγειας Φημιακής τηλεόρασης και ραδιοφωνικών σταθμών, δεν περιορίζονται μόνο σε θέματα σχέσεων τους με το κράτος (μείωση του αγγελιόσημου, μείωση σε εξευτελιστικά επίπεδα του ήδη αστείου ενοικίου που πληρώνουν για τη χρήση των κρατικών συχνοτήτων, εξόρευση της ΕΡΤ από διαφημίσεις, μείωση του νέου φόρου 20% επί των διαφημίσεων κ.λπ.), αλλά επεκτείνονται και σε θέματα εργασιακών σχέσεων.

Οι μιντιάρχες προτείνουν στο άρθρο που προβλέπει την απασχόληση συγκεκριμένου μέσου όρου προσωπικού διάφορων ειδοκοτήτων (ανάλογα με την εμβέλεια του σταθμού) να προστεθεί το εξής εδάφιο: «Στο πανώ απασχολούμενο προσωπικό να προσμετράται επίσης και το προσωπικό συνδεδεμένων εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 42 ε του κ.ν. 2190/1920». Τι σημαίνει αυτό: Οτι θα υπολογίζεται σαν σύνολο το προσωπικό που απασχολούν σε τηλεόραση, ραδιόφωνο, ιστοσελίδες και έντυπα του ομίλου τους. Ετσι, ο δημοσιογράφος (δεν μιλάμε φυσικά για τις φίρμες, με τα παχύλα ιδιωτικά συμβόλαια, αλλά για την πλέμπα που κάνει τη «λάντζα») θα τα κάνει όλα, σε όλα τα Μέσα, ο τεχνικός θα εργάζεται ταυτόχρονα στο ραδιόφωνο και την τηλεόραση και πάει λέγοντας. Αυτές είναι οι «οικονομίες κλίμακας» για τις οποίες μιλούν οι καπιταλιστές και τα τσιράκια τους στην πολιτική και τα ΜΜΕ.

■ Συνεπής αστική αντιπολίτευση

Απεργούν οι ναυτεργάτες; Η ΝΔ κάνει σφρόδρη καταγγελία. Απεργούν οι ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας; Η ΝΔ τους καταγγέλλει. Απεργούν οι οδηγοί των βυτιοφόρων και απειλούν με απεργία οι βενζινάδες; Η ΝΔ απευθύνει έκκληση «να μην τινάξουμε στον αέρα τον τουρισμό και την ελληνική οικονομία, αυτό το δύσκολο, το κρίσιμο καλοκαίρι».

Η ΝΔ, όμως, καταψήφισε το Μνημόνιο και το Ασφαλιστικό. Σωστά, αλλά μη βλέπετε αντίφαση. Θυμηθείτε ότι ο Σαμαράς είχε απαντήσει σε όσους τον κατηγόρησαν για την καταψήφιση του Μνημονίου, πως αν δεν το καταψήφιζε για μόνη αντιπολίτευση θα ήταν το «πεζοδρόμιο». Η ΝΔ είναι συνεπής με το ρόλο της ως αξιωματική αντιπολίτευση, δηλαδή ως αξιόπιστη διάδοχη κυβερνητική λύση: δεν πρέπει να στηρίζει τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της κυβέρνησης, πρέπει όμως να στηρίζει την καταστολή των κοινωνικών αγώνων, δείχνοντας τον ένα και μοναδικό δρόμο για όσους αγανάκτουν με την κυβερνητική πολιτική: τις επόμενες εκλογές.

■ Ο αποχαιρετισμός του πρέσβη

Με άψογη διπλωματική γλώσσα, που συνάδει με τον προσεκτικό τρόπο με τον οποίο πολιτεύθηκε, ο απερχόμενος από την Ελλάδα αμερικανός πρέσβης Ντάνιελ Σπέκχαρντ επανέλαβε τα βασικά σημεία της αμερικανικής πολιτικής έναντι της Ελλάδας, σε αποχαιρετιστήρια συνέντευξή του στον «Τύπο της Κυριακής». Αναφέρθηκε στην «τρομοκρατία» και ζήτησε πιο επιθετική πολιτική διότι υπάρχει κίνδυνος «εισαγωγής διεθνούς τρομοκρατίας καθώς υπάρχουν πολλοί μετανάστες εδώ». Ζήτησε με διπλωματική κομψότητα ενίσχυση των ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων στο Αφγανιστάν, επιστρατεύοντας ένα καινούργιο επιχείρημα: «Αν δεν υπάρξει σταθερότητα στο Αφγανιστάν και το Πακιστάν θα υπάρξει μεγαλύτερη ροή προσφύγων στην Ελλάδα και το κόστος θα είναι μεγαλύτερο» από αυτό που απαιτείται για την ενίσχυση των ελληνικών στρατιωτικών δυνάμεων στο Αφγανιστάν! Τέλος, επιδοκίμασε την πολιτική Παπανδρέου στο ελληνοτουρκικό μέτωπο, σημειώνοντας ότι «ο πρωθυπουργός σας σωστά διαχωρίζει τη στρατηγική της χώρας (σ.σ. Τουρκίας) από τις τακτικές προκλήσεις».

Και βέβαια, για να είναι επικαίρος, δεν παρέλειψε να δώσει τις ευχές του –πάντα με διπλωματική κομψότητα– για την άγρια επιδρομή του διεθνούς χηματιστικού κεφαλαίου ενάντια στον ελληνικό λαό: «Ο, τι έγινε, οι Ελληνες τώρα πρέπει να κοιτάζουν μπροστά και να ξεπεράσουν την κρίση».

■ Να το δούμε κι αυτό

Για πρώτη φορά στην ιστορία των ενοίκων του Λευκού Οίκου, ο Μπαράκ Ομπάμα θα πάρει μέρος σε πρωινόδικο, γιατί θέλει να εινοχύσει τη δημοτικότητά του. Γ' αυτό εποιηστείτε κάποια στιγμή να δείτε τον Γιωργάκη να εμφανίζεται στη Μενεγάκη. Ε, ρε, πλάκες. Η μια δεν καταλαβαίνει (ή κάνει πως δεν καταλαβαίνει) τίποτα και ο άλλος έχει πρόβλημα με τα ελληνικά της καθημερινότητας.

Αυτό το δεύτερο «πακέτο» σχεδόν εξαντλήθηκε με τις αποφάσεις που εκδόθηκαν από 22 μέχρι 29 Ιουνίου. Δεδομένου, λοιπόν, ότι η δυνατότητα παροχής εγγυήσεων επεκτάθηκε μέχρι 31.12.2010, θα πρέπει να περιμένουμε και νέο

τηλεγράφημα αρχίζουν να σφίγγουν τα λουριά. Επειδή η EKT έχει παραφουσκώσει το θησαυροφυλάκιο της με ομόλογα ευρωπαϊκών τραπεζών, κρατική εγγυημένα, ζέρει ότι δεν μπορεί επ' αριστού να λύνει τα προβλήματα που προκαλεί στη λειτουργία των ευρωπαϊκών τραπεζών στην Ελλάδα. Εδώ δε μπτούνται τα μπόνους από την επιτροπή αρχίζουν να κινέται οι ασφαλιστικοί κέντρα του χρηματιστηριακού κεφαλαίου. Οι μικρότερες τράπεζες, επομένως, θα πρέπει να σπρωχτούν σε συγχώνευση μεγαλύτερες, προκειμένου να

Το αίτημα της Κοινωνικής Ασφάλισης τίθεται

Οταν γράψαμε –από την πρώτη στιγμή που κατατέθηκε το προσχέδιο Λοβέρδου– «Κοινωνική Ασφάλιση τέλος», ακόμα και άνθρωποι που έχουν βαθύτα γνώση των ασφαλιστικών θεμάτων θεώρησαν ότι αυτό ήταν μια αντιπολιτευτική υπερβολή. Στη συνέχεια, καθώς μελετούσαν οι ίδιοι τη δομή του νέου συστήματος και αυτό που παράγουν οι θεμελιώδεις διατάξεις του, μας έδωσαν απόλυτο δίκιο. Μπορεί στις λεπτομέρειες οι διδυμοί νόμοι των Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου να είναι σκέτη κουρελαρία (αναλυτικά γράφουμε παρακάτω), όμως στη βασική τους στόχευση είναι απόλυτα επιτυχημένοι: καταργούν την Κοινωνική Ασφάλιση.

Η προπαγάνδα της κυβέρνησης και της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, σε συνδυασμό με την κλασική ανικανότητα και τεμπελιά των δυνάμεων της κοινοβουλευτικής και εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς, έστρεψαν την προσοχή των εργαζόμενων είτε μόνο στην αύξηση των ορίων ηλικίας είτε σε κάτι απίθανες λεπτομέρειες, όπου υποτίθεται ότι η κυβέρνηση έκανε «βελτιώσεις μέχρι την τελευταία στιγμή, αποδεικνύοντας την προσήλωσή της στον κοινωνικό και πολιτικό διάλογο». Εποι, η ουσία αυτού του νομοσχέδιου έμεινε εν πολοίς κρυφή και αποκαλύφτηκε –χωρίς ίχνος υπερβολής– μόνο εκεί που έφτασε η δική μας ζύμωση.

Πριν κάπιτοσες δεκαετίες, στη Χλή της δικτατορίας του Πινοσέτ, δηλαδή στο πιο εύφορο έδαφος που θα μπορούσε να βρει, το ΔΝΤ εφάρμισε για

πρώτη φορά το περιβόρτο ασφαλιστικού σύστημα των τριών πυλώνων. Ο πρώτος πυλώνας ήταν μια εθνική σύνταξη πείνας. Ο δεύτερος πυλώνας ήταν μια ανταποδοτική σύνταξη, το ύψος της οποίας καθορίζεται με σκληρά ιδιωτικοϊκονομικά κριτήρια. Ο τρίτος πυλώνας ήταν μια συμπληρωματική ιδιωτική ασφάλιση, για όσους μπορούν να την πληρώσουν, δηλαδή για τους πιο εύπορους.

Μ' αυτό το σύστημα έσπασε η βασική σύμβαση επί της οποίας οικοδομήθηκαν τα ασφαλιστικά συστήματα. Μια σύμβαση που καθιστούσε το κράτος εγγυητή της καταβολής των συντάξεων και συμμέτοχο στη χρηματοδότησή τους. Πλέον, η υποχρέωση του κράτους περιορίστηκε σ' αυτό που ονομάζεται πρόνοια, δηλαδή τη χορήγηση ενός φιλανθρωπικού βοηθήματος σε όσους το έχουν ανάγκη. Ετσι, η σύνταξη μετατρέπεται σε καθαρά ατομική υπόθεση, αφού υπολογίζεται με τα κριτήρια του λεγόμενου κεφαλαιοποιητικού συστήματος. Το ύψος της σύνταξης συναρτάται με το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών που έχει καταφέρει να συγκεντρώσει κάθε εργαζόμενος σε όλη τη διάρκεια του παραγωγικού του βίου.

Οι αρχές αυτού του συστήματος άρχισαν να πλαισάρονται στην Ελλάδα από τη δεκαετία του '80, όταν άρχισε η κρίση των ασφαλιστικών ταμείων, ύστερα από μια περίοδο τριών περίπου δεκαετιών άγριας καταλήστευσης των αποθεματικών τους, αλλά και συνεχός ληστείας των εσδόδων τους (εισφοροδιαφυγή και εισφορο-

κιοπή, άσκηση κρατικής προνοιακής πολιτικής με δαπάνες των Ταμείων κ.λπ.). Οσο τα Ταμεία στην Ελλάδα ήταν «ανώριμα», δηλαδή όσο είχαν περισσότερους ασφαλισμένους παρά συνταξιούχους (δεν πρέπει να ξεχάσμε ότι η Κοινωνική Ασφάλιση στην Ελλάδα άρχισε να αναπτύσσεται από τη δεκαετία του '50), μοναδικό μελήμα του κράτους ήταν η καταλήστευση των πόρων τους, προς όφελος των καπιταλιστών και του κρατικού προϋπολογισμού. Οταν τα Ταμεία «ωρίμασαν», δηλαδή όταν έπρεπε να πληρώσουν συντάξεις μαζικά, αποκαλύφτηκε ότι τα Ταμεία τους ήταν άδεια.

Αρχισε τότε μια πορεία συνεχών ανατροπών σε βάρος των ασφαλισμένων, εργαζόμενων και συνταξιούχων. Ουδείς δοκίμασε να κάνει τη μεγάλη ανατροπή, μολονότι η φιλοσοφία του συστήματος των τριών πυλώνων επανερχόταν συνεχώς στη δημόσια συζήτηση, είτε ως σύνολο είτε σε βασικά της σημεία. Το έκανε τώρα η κυβέρνηση Παπανδρέου. Χωρίς ν' ασχοληθεί καθόλου με τον τρίτο πυλώνα, ο οποίος έτσι κι αλλιώς αφορά πιο λίγους πλέον, λόγω της γενικής ένδειας των εργαζόμενων, έστρεψε τους δύο πρώτους, καταργώντας την Κοινωνική Ασφάλιση.

♦ **Η βασική σύνταξη** θα είναι ένα προνοιακό βοήθημα που θα χορηγείται με εισόδηματικά κριτήρια, όπως σταφώρας αναφέρεται όχι μόνο στο δωσιλογικό Μνημόνιο, αλλά και στην εισηγητική έκθεση του νομοσχέδιου. Το ύψος της καθορίζεται στα 360 ευρώ καθαρά υποκριτικά, αφού συναρτά-

ται απολύτως με τη δημοσιονομική πολιτική. Οταν έρθει η ώρα ν' αρχίσει να καταβάλλεται, και το ύψος της και το εύρος καταβολής της θα καθορίστει από τις δημοσιονομικές συνθήκες, οι οποίες κάθε άλλο παρά ρόδινες διαγράφονται για το ελληνικό κράτος. Αρκεί μόνο να σκεφτούμε το υπέροχο χρέος, η εξυπηρέτηση του οποίου έχει πιο δυσβάστακη, αφού ανανεώνεται με εξωφρενικής τοκγυλυφρίας επιπτώσεις. Εκείνο που πρέπει να σημειωθεί είναι πως δεν πρόκειται για την άποψη της πρόνοιας. Πριν πολλά χρόνια έπαιρναν τέτοια προνοιακά επιδόματα οι αγρότες, ενώ έχουν περάσει αρκετά χρόνια από τότε χορηγήθηκε αυτό το προνοιακό βοήθημα και στους λεγόμενους ανασφαλιστους πόλεων. Το καινούργιο είναι πως σ' αυτόν το προνοιακό κοινό παρονομαστή θα συνωθούνται πλέον ευρύτατα εργατικά στρώματα. Ο υφυπουργός Εργασίας Γ. Κουτρουμάνης δεν διστάσει να ομολογήσει από το βήμα της Βουλής, πως πρότυπο Ταμείο θεωρεί τον ΟΓΑ!

♦ **Η αναλογική σύνταξη** θα είναι η μόνη σύνταξη που θα σχετίζεται με τις ασφαλιστικές εισφορές, χωρίς το κράτος να έχει οποιαδήποτε συμμετοχή στη χρηματοδότησή της, αφού η υποχρέωσή του εξαντλείται στη χορήγηση της βασικής σύνταξης. Τα Ταμεία καλούνται να ορίσουν το ύψος αυτής της σύνταξης με αυστηρά κριτήρια βιωσιμότητας, που θα καθορίζονται μέσα από συνεχείς αναλογιστικές μελέτες. Ποια είναι τα στοιχεία

που καθορίζουν τη βιωσιμότητα ενός ασφαλιστικού ταμείου; Τα αποθεματικά του, τα έσοδά του από εισφορές και προσδόους περιουσίας, οι δοπτάνες που πρέπει να καταβάλλει για συντάξεις και τα γενικά του έξοδα.

Δεν χρειάζεται να είναι κανένας αναλογιστής για να διαβλέψει τα μέλλει γενέσθαι. Τα αποθεματικά είναι εξαινεμιμένα. Οι πρόσοδοι από περιουσιακά στοιχεία ήταν πάντοτε αστείες σε μέγεθος. Οι εισφορές μειώνονται, ακόμα και αν υποθέσουμε ότι εξαφανίζεται η εισφοροδιαφυγή (που δεν εξαφανίζεται, ούτε πρόκειται να εξαφανιστεί). Ανεργία, υποαπαρχόληση, ελαστικές εργασιακές σχέσεις οδηγούν σε πλήγματα πάνω στη μάζα των ασφαλιστικών εισφορών. Ο αριθμός των συνταξιούχων θα εξακολουθήσει να αυξάνεται, έστω και με χαμηλότερο ρυθμό, λόγω της αύξησης των ορίων ηλικίας. Αρα, περισσότεροι συνταξιούχοι θα πρέπει να «μοιραστούν» μικρότερα έσοδα. Αυτό που ονομάζεται αναλογιστική σχέση (εργαζόμενοι προς συνταξιούχους) είναι ήδη κακή. Επομένως, θα ασκείται μια συνεχής πίεση πάνω στο ύψος των συντάξεων. Το κράτος, χωρίς καμία υποχρέωση συμμετοχής στη χρηματοδότηση, θα λειτουργεί απλά σαν χωροφύλακας που θα υπογορεύει τη μείωση των συντάξεων, προκειμένου να εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα. Γίνεται έτοι φανερό, ότι η βιωσιμότητα ως λογιστικό μέγεθος δεν έχει καμιά σχέση με τη βιωσιμότητα ως κοινωνικό μέγεθος. Ως κοινωνικό μέγεθος η

Δυο νόμοι-κουρελαρία, που σύντομα θα φέρουν

Η κυβέρνηση Παπανδρέου και το υπουργικό διδύμου Παπακωνσταντίνου-Λοβέρδου κατέκτησαν αικόμη πρωτιά. Με διαφορά μιας εβδομάδας ψήφισαν στη Βουλή δύο ίδια θέματα που θα μπορούσε να βρει, το ΔΝΤ εφάρμισε για

μόσιους και ιδιωτικού τομέα και στη συνέχεια τα ίδια θέματα ρυθμίζονται και από το νόμο Παπακωνσταντίνου.

Η αλήθεια είναι άλλη. Προστάθησαν μπας και στο νόμο Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου διατηρήσουν τις ρυθμίσεις του νόμου 3863/2010 ή νόμος Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου) ρυθμίζει τα ασφαλιστικά θέματα για τους εργαζόμενους ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και το δεύτερο (νόμος 3865/2010 ή νόμος Παπακωνσταντίνου) ρυθμίζει τα ίδια θέματα μόνο για τους εργαζόμενους του δημόσιου τομέα.

Υποκριτικά (αν και όχι με μεγάλο φανατισμό) υποστήριξαν ότι έπρεπε να διαχωρίσουν τα ασφαλιστικά θέματα ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, διότι απότελει συνταγματική επιταγή. Τους διαψεύδει ο νόμος Ρέπτη (νόμος 3029/2002), που ψηφίστηκε από κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ μετά την τελευταία συνταγματική αναθεώρηση (2001) και ρύθμιζε θέματα δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Πάνω απ' όλα, όμως, τους διαψεύδουν τα δικά τους νομοθετήματα, αφού στο νόμο Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου ρυθμίζονται μαζί θέματα δη-

ριστά κι ας περιλάμβαναν τις διειδεντικές διατάξεις.

Μέσα στη βιασύνη τους να ψηφίσουν τα νομοσχέδια σε χρόνο ρεκόρ και περιλαμβάνοντας αλλαγές της τελευταίας στιγμής, έφτιαξαν ένα ασφαλιστικό τερατούργημα. Τερατούργημα όχι μόνο από

ΚΟΝΤΑ

από την αρχή

βιωσιμότητα συνδέεται με το δικαίωμα του εργαζόμενου σε μια αξιοπρεπή ζωή όταν βγει από τον παραγωγικό κύκλο, άρα σε μια αξιοπρεπή σύνταξη. Ως λογιστικό μέγεθος η βιωσιμότητα συνδέεται με την καταλήστευση των Ταμείων από τους καπιταλιστές και με την πλήρη απουσία του κράτους-φοροεισπράκτορα από τη χρηματοδότηση της ασφάλισης.

Αυτό είναι το γενικό σχήμα με το οποίο θα λειτουργήσει η (μη κοινωνική πλέον) ασφάλιση από εδώ και πέρα. Οι υπολογισμοί που κάνουμε πάνω σε ορισμένα παραδείγματα, σε προηγούμενα φύλλα της «Κ» δείχνουν για τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζόμενων μια αναλογική σύνταξη γύρω στα 100 ευρώ. Κάποιες αλλαγές που έκανε ο υπουργός Εργασίας στον τρόπο εφαρμογής του ποσοστού αναπλήρωσης (γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο), έγιναν για να ευνοήσουν τους γιάπτεδες και τα golden boys με τους υψηλούς μισθούς και τα πολλά χρόνια ασφάλισης, δείχνοντάς μας ότι σαν άγνωστα τον αποκρουστικό χαρακτήρα του νέου ασφαλιστικού συστήματος, που έχει εξαλείψει κάθε στοιχεία «διαγενεακής αλληλεγγύης» (μια «αρχή» για την οποία τόσο καμάρωναν οι εμπνευστές και συνεχιστές των μεταπολεμικών ασφαλιστικών συστημάτων στην Ευρώπη).

Βεβαίως, για μερικά χρόνια θα έχουμε μια μεταβατική κατάσταση. Με σημείο τομής το 2010, οι εργαζόμενοι θα πάρουν το άθροισμα δυο συντάξεων, μιας με το πολιό σύστημα (για το διάστημα που διήνυσαν στην ασφάλιση μέχρι 31.12.2010) και μιας με το νέο (για το διάστημα από 1.1.2011 μέχρι τη μέρα συνταξιοδότησης). Εύκολα μπορεί να αντιληφθεί κάποιος το

γενικό: όσο περισσότερα χρόνια στο νέο σύστημα τόσο το χειρότερο για τη συνταξη. Αυτό είναι σωστό, όμως συνοδεύεται κατά κανόνα από ένα λάθος. Πολλοί θεωρούν κατοχυρωμένο το τμήμα της σύνταξης για την ασφάλιση μέχρι 31.12.2010. Ούτε αυτό είναι κατοχυρωμένο.

Πέρα από τις «πονηρές» ρήτρες που υπάρχουν στο νέο (κορυφαία αυτή που περιορίζει τις ασφαλιστικές δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ, κατοχυρωμένη με βουλοκέρι στο Μηνιμόνιο), οι ίδιες οι παλινωδίες της κυβέρνησης στο θέμα της χρηματοδότησης των Ταμείων, που αφορά τη μεταβατική λειτουργία του παλιού συστήματος, αποκάλυψαν τις προγραμματικές προθέσεις. Στο προσχέδιο έβαλαν μια ολόκληρη λίστα χρηματοδοτήσεων. Μέχρι και για τους κλάδους υγείας. Στο νομοσχέδιο, αφού η τρόικα τους τράβηξε τ' αυτιά, τα ακραίερον δύο. Μπροστά στο σάλο που ξέσπασε, προσέθεσαν μια παραδύραφο που προβλέπει ότι τα Ταμεία «εππιχορηγούνται με βάση την ισχύουσα νομοθεσία και ειδικά για τα έτη 2010-2013, προμένων των στόχων του Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης και του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας». Το συμπέρασμα είναι πως και το τμήμα της σύνταξης που θα υπολογίζεται με το παλιό σύστημα θα πετσοκοπεί –και μάλιστα άγρια– πολύ πιο σύντομα απ' όσο φαντάζονται ορισμένοι.

Η Κοινωνική Ασφάλιση έτσι όπως τη γνωρίζαμε έλαβε τέλος. Μετά από μερικά χρόνια, ακόμα και αστού κοινωνιολόγοι θα γράφουν ότι επήλθε η διάρρηξη του βασικότερου στοιχείου του κοινωνικού συμβόλαιου και μάλιστα πρωτοστατούντων των συσταλιστών, που ήταν αυτοί που το

καθιέρωσαν στη μεταπολεμική Ευρώπη, φρούριμοι τις «εξ Ανατολών» επιτροφές στο εργαστικό κίνημα των χωρών τους. Κάποιοι «μηδενιστές» ή απλώς «αριστεροφύλαροι» θα πουν ότι δεν έχει κανένα νόημα ν' αγωνίζεσαι για Κοινωνική Ασφάλιση, ν' αγωνίζεσαι γενικά για μεταρρυθμίσεις που βελτιώνουν τη ζωή των εργατών μέσω στον καπιταλισμό, άλλα πρέπει να επικεντρωθείς σε εκκλήσεις για την προλεταριακή επανάσταση.

Οποιος, όμως, αντιλαμβάνεται τον εμπορευματικό χαρακτήρα της εργατικής δύναμης –όπως μας διδάξει ο Μαρξ– γνωρίζει ότι η εργατική τάξη δε θα μπορέσει να οργανώσει ποτέ ένα μεγάλο κίνημα, αν δεν είναι σε θέση να αντιστέκεται στους καθημερινούς σφρετερισμούς του κεφαλαιου και να διεκδικεί καλύτερους όρους πτώλησης του εμπορεύματος «εργατική δύναμη». Η Κοινωνική Ασφάλιση είναι βασικό στοιχείο στον καθορισμό της τιμής της εργατικής δύναμης, έστω και αν δεν φαίνεται σαν τέτοιο (ορθά την έχουν χαρακτηρίσει «έμμεσο μισθό»). Οι ασφαλιστικές διεκδικήσεις ουδέποτε έλειψαν από την παλέτα των εργατικών διεκδικήσεων και ουδέποτε θα λείψουν.

Τώρα, είμαστε αναγκασμένοι να ξεκινήσουμε από την αρχή. Τέρμα πια τα παζάρια για το επιμέρους. Οταν σου τα παίρνουν όλα, έχεις τουλάχιστον την ευκαιρία να αναλογιστείς ποιο είναι το δικό σου «όλον». Να ξεκινήσεις απ' όπου που είσαι και να διεκδικήσεις αυτό που δικαιούσαι. Δεν είναι δυνατόν οι παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου να αυτούποβιβάζονται στο επίπεδο του ζήτουλα. Δεν είναι δυνατόν τα υποζύγια της φορολογίας να κάθονται και ν' ακούνε τους κυβερνώντες και τα τοπικά τους να τους λένε ότι ρίχνουν έξω τον προϋπολογισμό. Τώρα είναι η στιγμή που πρέπει να τεθεί η βασική τοξική διεκδικήση στον τομέα της Κοινωνικής Ασφάλισης.

Ταξικές ασφαλιστικές διεκδικήσεις

Επειδή το ασφαλιστικό είναι ένα τεράστιο ζήτημα, που για πάντα, θα πρέπει να εργαζόμενοι να έχουμε ένα μπουσόνια. Ενα μπουσόνια ταξικό, που θα καθορίζει τη δράση μας, θα διαμορφώνει όλα τα επιμέρους αιτήματά μας και θα νομιμοποιεί τη δράση μας, είτε αμυντική είναι αυτή είτε επιθετική-διεκδικητική. Ιδιού, λοιπόν, μερικοί βασικοί άξονες για ένα ταξικό ασφαλιστικό πρόγραμμα διεκδικούσεων.

◆ **Πλήρης ασφάλιση για όλους και χρηματοδότηση της μάση από τους καπιταλιστές και το κράτος τους.**

Το ίδιο το αίτημα της κοινωνικής ασφάλισης δε βγαίνει εξω από τα όρια του καπιταλισμού, δεν προϋποθέτει την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Διεκδικώντας κοινωνική ασφάλιση, διεκδικούμε το δικαίωμα μας να επιβιώνουμε στα γηρατεία και σε περιπτώσεις ασθενείας ή αναπηρίας. Πρόκειται για μια διεκδίκηση αμυντική, που σκοπό έχει την κατά το δυνατό προστασία των εργαζόμενων από τη φυσική και ηθική φθορά.

Ολος ο κοινωνικός πλούτος παράγεται από τους εργαζόμενους και όχι από τους κεφαλαιοκράτες. Όλος ο πλούτος που συσσωρεύεται στα χέρια των κεφαλαιοκρατών είναι η υπεραξία που έκλεψαν, είτε άμεσα (στην παραγωγή και διανομή των υλικών αγαθών) είτε έμμεσα (μέσω του αναδιανεμητικού προς όφελός τους ρόλου του κρατικού προϋπολογισμού). Γ' αυτό και η κοινωνική ασφάλιση δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν παροχώρηση προς τους εργάτες, αλλά ως ελάχιστο δικαίωμά τους. Αν είναι να μιλήσουμε στα σοβαρά για ανταποδοτικότητα, τότε πρέπει οι κεφαλαιοκράτες να απαλλοτριώθουν και οι εργαζόμενοι να γίνουν κύριοι του προϊόντος της δουλειάς τους.

Ως παραγωγοί του κοινωνικού πλούτου, λοιπόν, οι εργαζόμενοι πρέπει να θεωρούν ως στοιχειώδες δικαιώματα τους την πλήρη κοινωνική ασφάλιση για όλους. Δηλαδή, ασφαλιστική ακόλυψη γήρατος, αναπηρίας, ασθένειας, θανάτου, μητρότητας, ανεργίας για άνδρες και γυναίκες, εργαζόμενους και άνεργους, ντόπιους και ξένους.

Τη χρηματοδότηση αυτής της πλήρους ασφάλισης πρέπει να αναλάβουν οι καπιταλιστές και το κράτος τους. Η ασφαλιστική εισφορά των εργαζόμενων πρέπει να καταργηθεί. Είναι πάρα πολλά αυτά που τους κλέβουν τ' αφεντικά αρπάζοντας την απλήρωτη εργασία τους. Κι είναι πολλά αυτά που τους παίρνει το κράτος, κυρίως με την έμμεση φορολογία, για να τα ξαναδώσει στους καπιταλιστές, με δεκάδες νόμιμους και παράνομους τρόπους.

Πρέπει, λοιπόν, να καταργηθεί άμεσα η εργατική ασφαλιστική εισφορά και να αυξηθεί ανάλογα η εργοδοτική, σε τρόπο ώστε να καλύπτουν τις απαιτήσεις του συστήματος μαζί με την κρατική συμμετοχή. Επειδή θα μιλήσουν και πάλι για χτύπημα στην ανταγωνιστικότητα, έχουμε να τους πούμε το εξής απλό: ας μειώσουν τα κέρδη τους.

◆ **Να αποδοθούν στα ασφαλιστικά ταμεία τα κλεμμένα αποδοχές.**

◆ **Να αποδοθούν στα Ταμεία η μη καταβληθείσα κρατική συμμετοχή (στο πλαίσιο της τριμερούς χρηματοδότησης), καθώς και το κόστος της άσκησης κρατικής προνοιακής πολιτικής με λεφτά των Ταμείων.**

◆ **Να απολλαγούν τα Ταμεία από όλα τα επαχθή δάνεια που αναγκάστηκαν να συνάψουν.**

◆ **Να απαγορευτεί η εισφοροαπαλλαγή και να ποινικοποιηθεί σε βαθμό κακουργήματος η εισφοροδιαφυγή.**

◆ **Να ασφαλίζονται υποχρεωτικά οι άνεργοι.**

◆ **Να θεσπιστεί το 7ωρο-35ωρο.**

◆ **Σύνταξη στα 60-55 για άνδρες-γυναίκες και στα 55-50 στα Βαρέα και Ανθυγεινά.**

◆ **Καμιά σύνταξη κάτω από το βασικό μισθό.**

◆ **Πλήρης αναπτηρική σύνταξη σε κάθε εργαζόμενο που είναι ανίκα**

Η αλήθεια για τους Δασικούς Χάρτες

Ηπολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος προσπαθεί να πρωθήσει το νέο σχέδιο νόμου για τους Δασικούς Χάρτες αφήνοντας να εννοηθεί ότι η αιτία της μη κατάρτισής τους μέχρι σήμερα ήταν το θεσμικό τους πλαίσιο (v. 2664/1998).

Πράγματι, νομικό ήταν το πρόβλημα που δεν επέτρεψε την ανάρτηση των δασικών χαρτών που είχαν συνταχθεί μέχρι σήμερα, με τη διαφορά ότι δεν οφειλόταν στο νόμο των Δασικών Χαρτών αλλά στη νομική εμπλοκή που δημιούργησε η αλλαγή του ορισμού του δάσους και της δασικής έκτασης με το νόμο 3208/2003, μετά από τις προσφυγές που έγιναν από την ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΔΑΣΟΛΟΓΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ και το ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ και την απόφαση 202/2005 της Επιτροπής Αναστολών του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αυτό που κρύβει πέραν των άλλων η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Περιβάλλοντος είναι ότι μέχρι σήμερα και παρά την απόπειρα «θολώματος» του ορισμού του δάσους που έκανε με το v. 3818/2010 για τα καμένα της Αττικής τον περασμένο Φεβρουάριο, εξαικουσθεί να υπάρχει πρόβλημα ορισμού, το οποίο αν δεν λυθεί δημιουργεί σοβαρά ερωτηματικά για το πραγματικό περιεχόμενο των Δασικών Χαρτών. Είναι χαρακτηριστικό ότι η υπουργός Περιβάλλοντος ορνεύεται εδώ και δύο μήνες να υπογράψει την ερμηνευτική εγκύλιο που έχει συντάξει και υποβάλει η αρμόδια υπηρεσία (Γενική Διεύθυνση Δασών), αντίθετα προσπαθεί να υπαγορεύσει το περιεχόμενό της στη υπηρεσία, μετατρέποντας ένα καθαρά επιστημονικό ζήτημα, όπως είναι ο ορισμός του δάσους, σε νομικό ζήτημα που πρέπει να υπακούει σε σκοπιμότητες.

Είναι προφανές λοιπόν ότι οι νομοθετικές πρωτοβουλίες του υπουργείου Περιβάλλοντος κάθε άλλο παρά αντιμετωπίζουν πραγματικά προβλήματα. Αντίθετα, με πρόσχημα αυτά τα προβλήματα προσπαθούν να αφαιρέσουν εντελώς την αρμοδιότητα των δασικών χαρτών από τη δασική υπηρεσία και να την παραδώσουν μέσω της «αμαρτωλής» ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ σε ιδιωτικά γραφεία.

Το γεγονός όμως είναι ότι σήμερα, 34 χρόνια μετά το v. 248/76 (για το δασικό κτηματολόγιο), 31 χρόνια μετά το v. 998/79 (διατάξεις για το δασολόγιο), 12 χρόνια μετά το v. 2664/1998, με τον οποίο θεσμοθετήθηκαν οι διατάξεις για την κατάρτιση των δασικών χαρτών, 9 χρόνια μετά την αναθεώρηση του Συντάγματος του 2001 (όπου στο άρθρο 24 θεσμοθετήθηκε η υποχρέωση του κράτους να συντάξει δασολόγιο), δεν υπάρχουν ούτε δασικοί χάρτες ούτε δασολόγιο. Ο λόγος είναι απλός: μετά την κύρωση του δασικού χάρτη σε μια περιοχή, ούτε δάση ως «άρτια και οικοδομήσιμα οικόπεδα» (βλέπε Βατοπέδιο) θα είναι δυνατόν να μοιράζονται, ούτε νομιμοποιήσεις παρανομιών ή εξυπηρετήσεις προς διάφορες κατευθύνσεις να γίνονται κάθε τόσο, διαδικασίες με τις οποίες, πέραν της πρωθήτης της «πράσινης ανάπτυξης», επιτυγχάνεται και αύξηση της εκλογικής πελατείας. Το άσχημο βέβαια είναι ότι όλα τα παραπάνω γίνονται σε βάρος των δασικών οικοσυστημάτων και της δημόσιας περιουσίας.

Είναι απαράδεκτο ένας νόμος (ο v. 2664/1998), που χωρίς δικιά του υπαιτιότητα δεν εφαρμόστηκε ποτέ στο σύνολο του, σήμερα να καταργείται ως δήθεν αποτυχημένος, μόνο και μόνο για να εξυπηρετηθούν ιδιωτικά συμφέροντα.

Η μόνη «έντιμη» λύση, η οποία θα μπορεί να εγγυηθεί την αποτελεσματική προστασία τόσο των δασικών οικοσυστημάτων όσο και της δημόσιας περιουσίας, είναι να γίνει η σύνταξη των δασικών χαρτών με εφαρμογή του v. 2664/1998, όπως ήταν στη αρχική του μορφή (αφαιρουμένων δηλαδή των αντιδασικών αλλαγών που έγιναν με το v. 3208/2003), με μία μόνο προσθήκη των χορτολιβαδικών εκτάσεων στις εκτάσεις των δασικών χαρτών που αναρτώνται.

24 Ιουλίου 2010

Βασιλης Πετρέλης
Μέλος του ΔΣ της ΠΕΔΔΥ

■ Με εργαλείο τους δασικούς χάρτες

Η Μπιρμπίλη ξεπατώνει τα δάση

Από τις πρώτες ήδη μέρες της ανάληψης του ΥΠΕΚΑ από την Τ. Μπιρμπίλη είχαμε προβλέψει ότι μετά από ένα διάστημα ο πρώην υπουργός Γ. Σουφλιάς θα φαντάζει αγγελούδι μπροστά της, γιατί αυτή και η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα εφαρμόσουν μια δασική πολιτική ξεπατώματος των δασών και παράδοσης του ελέγχου τους στα ιδιωτικά μελετητικά γραφεία. Δεν είναι άλλωστε τυχαία η πρόσληψη του καπιταλιστή Ν. Χλύκα ως άτυπου συμβούλου της. Συμβούλου που συντάσσει όλα τα αντιδασικά νομοσχέδια και βγάζει όλες τις βασικές ανακοινώσεις του ΥΠΕΚΑ όσον αφορά την δασική πολιτική. Συμβούλου που φροντίζει, εκτός των άλλων, και για την προώθηση των ιδιαίτερων συμφερόντων του και της φάρας των μελετητών-καπιταλιστών.

Αυτός ο ισχυρισμός μας δεν είναι αυθαίρετος. Ο Ν. Χλύκας στο νομοσχέδιο που μετά ψηφίστηκε ως νόμος 3818/2010 είχε εισάγει και διατάξεις που προωθούσαν τα προσωπικά του συμφέροντα. Στη συνέχεια, όμως, μετά το κράξιμο που έφαγαν αυτός και η Τ. Μπιρμπίλη, αναγκάστηκαν να τις αποσύρουν. Αυτή η εξέλιξη δεν τον πττόησε, μιας και το σάπιο αιστικό πολιτικό σύστημα δεν κρατάει τα προσχήματα και αφήνει να λειτουργεί η ανοικτή διαπλοκή κυβέρνησης και αιστικής τάξης. Ετσι, στο προσχέδιο για το περιβάθμητο Πράσινο Ταμείο και την κύρωση των Δασικών Χαρτών εισάγει διατάξεις που ενστέλλουν την αναστέλλονταν η σύνταξη των 330 Δασικών Χαρτών μέχρι την εκδίκαση της κύριας ογωγής. Ταυτόχρονα, το ΣΤΕ τρενάριζε επί 3,5 χρόνια την εκδίκαση των προσφυγών της ΠΕΔΔΥ και του ΓΕΩΤΕΕ κατά της εγκυλίου 1099/2004 του Ε. Μπασιάκου.

Ετσι, την ευθύνη για τη μη σύνταξη των Δασικών Χαρτών την έφεραν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με την ψήφιση του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, το ΣΤΕ που τρενάριζε την λήψη απόφασης επειδή το απαιτούσε η κυβέρνηση της ΝΔ και η κυβέρνηση της ΝΔ που ίθελε να δημιουργηθούν τετελεσμένα με την εφαρμογή της εγκυλίου 1099 του Ε. Μπασιάκου. Για το έργο που προσέφερε, ο πρώην εισηγητής και νυν πρόεδρος του ΣΤΕ Πικραμένος έγινε πρόεδρος, παρότι χρημάτισε ως αντιπρόεδρος του ΣΤΕ μόνο για ένα χρόνο!

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 27 του νόμου 2664/1998 οι Διεύθυνσεις Δασών των Νομών ήταν αρμόδιες να κινήσουν όλες τις διαδικασίες για την κατάρτιση των δασικών χαρτών. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είχε φροντίσει να βάλει και μια άλλη παράγραφο (την παρ. 7 του ίδιου άρθρου), με την οποία δινόταν η αρμοδιότητα στην εταιρία Κτηματολόγιο ΑΕ να κινήσει αυτή τη διαδικασία κατάρτισης

δημιουργηθούν ευνοϊκότερες συνθήκες, προκειμένου να αποχαρακτηριστούν εκατομμύρια στρέμματα δάσους και δασικών εκτάσεων πριν συνταχθούν οι δασικοί χάρτες και έτσι στη συνέχεια, όταν θα άρχιζε η σύνταξη τους, να έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία κτηματογράφησης.

Οι υπουργοί Γεωργίας των

κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ στην περίπτωση των 330 δήμων που είχαν μπει στη διαδικασία κτηματογράφησης.

Προκειμένου να ξεκινήσει η διαδικασία του αποχαρακτηρισμού, πρόσθεσαν στη δασική νομοθεσία πολλές αντιδασικές ρυθμίσεις και νόμους. Η κυβέρνηση του Κ. Σημίτη ψήφισε το Δεκέμβρη του 2003 το δασοκτόνο νόμο 3208/2003 και το Γενάρη του 2004 ο τότε υφυπουργός Γεωργίας Φ. Χατζημιχάλης καλούσε τις Διεύθυνσεις Δασών να συντάξουν τους 330 Δασικούς Χάρτες με το νέο δασοκτόνο νόμο. Επόμενο ήταν να αντιδράσουν η ΠΕΔΔΥ (Πλανελήνια Ενωση Δασολόγων Δημοσίων Υπαλλήλων) και το ΓΕΩΤΕΕ και να κάνουν προσφυγή στο ΣΤΕ τόσο κατά της απόφασης του Φ. Χατζημιχάλη όσο και κατά της εγκυλίου 1099/2004 του πρώην υφυπουργού Ε. Μπασιάκου, εγκυλίου εφαρμογής του δασοκτόνου νόμου. Η Επιτροπή Αναστολών του ΣΤΕ είχε βγάλει την 202 απόφαση, με την οποία αναστέλλονταν η σύνταξη των 330 Δασικών Χαρτών μέχρι την εκδίκαση της κύριας ογωγής. Ταυτόχρονα, το ΣΤΕ τρενάριζε επί 3,5 χρόνια την εκδίκαση των προσφυγών της ΠΕΔΔΥ και του ΓΕΩΤΕΕ κατά της εγκυλίου 1099/2004 του Ε. Μπασιάκου.

Ετσι, την ευθύνη για τη μη σύνταξη των Δασικών Χαρτών την έφεραν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με την ψήφιση του δασοκτόνου νόμου 3208/2003, το ΣΤΕ που τρενάριζε την λήψη απόφασης επειδή το απαιτούσε η κυβέρνηση της ΝΔ και η κυβέρνηση της ΝΔ που ίθελε να δημιουργηθούν τετελεσμένα με την εφαρμογή της εγκυλίου 1099 του Ε. Μπασιάκου. Για το έργο που προσέφερε, ο πρώην εισηγητής και νυν πρόεδρος του ΣΤΕ Πικραμένος έγινε πρόεδρος, παρότι χρημάτισε ως αντιπρόεδρος του ΣΤΕ μόνο για ένα χρόνο!

Ο πρώην υφυπουργός Γεωργίας Κ. Κιλτίδης στην περίπτωση των 113 υπό κτηματογράφηση δήμων δήλωσε κι αυτός αδυναμία κατάρτισης των Δασικών Χαρτών και άνοιξε το δρόμο στην Κτηματολόγιο ΑΕ να αναλάβει και σ' αυτή την περίπτωση την κατάρτιση των χαρτών. Τώρα, με το προσχέδιο της Τ. Μπιρμπίλη, ο γεωπόνος αντικαταστάθηκε από ένα συνταξιο

Απαγορεύονται διά νόμου οι αυξήσεις

Όπως ακριβώς το είχε προ-
αναγγείλει, με τροπολογία
που κατέθεσε σε άσχετο νο-
μοσχέδιο του υπουργείου Οι-
κονομικών («Δημοσιονομική δια-
χείριση και ευθύνη»), ο υπουρ-
γός Εργασίας Α. Λοβέρδος απα-
γορεύει διά ροπάλου κάθε αύ-
ξηση πάνω από το 0% που
προβλέπει για το 2010 και το
μισό 2011 η Εθνική Γενική Συλ-
λογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣ-
ΣΕ), που υπέγραψαν με τους
καπιταλιστές τα πουλημένα
εργατοπατερικά τομάρια της
ΓΣΕΕ.

Η νομοθετική ρύθμιση έχει
δυο σκέλη. Στο πρώτο σκέλος
απαγορεύει την έκδοση
οποιασδήποτε διαιτητικής
απόφασης που θα προβλέπει
αυξήσεις πάνω από το 0% της
ΕΓΣΣΕ και στο δεύτερο σκέλος
προβλέπει έφεση εντός 15 ημε-
ρών από τη δημοσίευση της
συγκεκριμένης ρύθμισης για
όσες διαιτητικές αποφάσεις εκ-
δόθηκαν μετά την ψήφιση του
νόμου για το Μνημόνιο (6.5).

Τα γεγονότα «μιλούν» μόνα
τους. Και «μιλούν» γιατί
μπορεί κάποιοι στον ΗΣΑΠ να
μας έβγαλαν την πίστη για να
μας δώσουν τα σχετικά έγ-
γραφα, στο τέλος όμως τα
έδωσαν.

Ο ΟΑΣΑ, ο οργανισμός-
ομπρέλα των αστικών συγκοι-
νωνιών, βγήκε στο μείντινο για
να πάρει δάνειο, όμως οι τρά-
πεζες του έκλεισαν τις πόρτες.
Επι, όλοι οι φορείς φυτοζω-
ούν και η «γραμμή» που έρχε-
ται από πάνω είναι «κόψετε
από παντού». Μειώνουν τα
λειτουργικά έξοδα και ετοιμά-
ζονται να κάνουν καθεστώς
την καθυστέρηση στην πλη-
ρωμή των μισθών, όπως ήδη
έγινε μια φορά με τους εργα-
ζόμενους της ΕΘΕΛ. Οι εργο-
λάβοι-δουλέμποροι δεν έχουν
πληρωθεί οικόμη τον Ιούνη, ενώ
απλήρωτες μένουν και οι ασφαλιστικές εισφορές. Κατα-
λαβαίνετε, λοιπόν, τι τραβούν
οι εργαζόμενοι στους δουλέ-
μπορους, που δεν έχουν στον
ήλιο μόρια.

Στο πλαίσιο της γραμμής
«κόψετε από παντού», η διοί-
κηση του ΗΣΑΠ, πατώντας σε
όρο της σύμβασης που της επι-
τρέπει την αυξομείωση του έρ-
γου καθαριότητας, ζήτησε με
έγγραφό της από τη γνωστή
(λόγω Κούνεβα) δουλεμπορική
εταιρία ΟΙΚΟΜΕΤ ΑΕ του Οι-
κονομάκη να εφαρμόσει «νέα
προγράμματα εργασιών με
μειωμένο αριθμό προσωπικού
και με αναδιάταξη θέσεων ερ-
γασίας, ωράρια απασχόλησης
κ.λπ.». Η μείωση αφορά 62 ερ-
γαζόμενους σε σύνολο 211, δη-
λαδή το 30% του προσωπικού.

Ο Οικονομάκης βρήκε την

2010). Την έφεση μπορεί να
υποβάλει οποιοδήποτε από τα
μέρη ή ο υπουργός Εργασίας
και θα εκδικαστεί από τριμε-
λή σύνθεση του ΟΜΕΔ.

Σχόλιο για το περιεχόμενο
της ρύθμισης δεν χρειάζεται να
κάνουμε. Ψάξαμε, όμως, και
βρήκαμε τις διαιτητικές απο-
φάσεις που προκάλεσαν την
οργή του Α. Λοβέρδου. Είναι οι
εξής τρεις!

◆ Εργαζόμενοι στις κινημα-
τογραφικές επιχειρήσεις. Μο-
νοετής σύμβαση με αύξηση
2,6% από 1.1.2010. (Εκδόθηκε
στις 21.5.2010).

◆ Τεχνικοί τηλεόρασης Νο-
τιοδυτικής Ελλάδος. Μονοετής
σύμβαση με αύξηση 1,5% από
1.1.2010. (Εκδόθηκε στις
27.5.2010).

◆ Εργαζόμενοι στις ξένες αε-
ροπορικές εταιρίες. Διετής σύμ-
βαση με αύξηση 3,1% από
1.1.2010 και 2% από 1.1.2011.
(Εκδόθηκε στις 21.5.2010).

Την ίδια περίοδο εκδόθηκαν

άλλες διαιτητικές αποφάσεις
με μηδενικές αυξήσεις. Ενδει-
κτικά αναφέρουμε τις εξής: Χει-
ριστές μηχανοδηγοί και γεω-
τρυπανιστές με συμβάσεις
ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο.

Καθηγητών ιδιωτικών ΙΕΚ Σε-
κιουριτάδων.

Στο μεταδύναμο, πριν από το

ορόσημο της 6ης Μάη, είχαν
εκδοθεί μερικές άλλες διαιτητι-
κές αποφάσεις που προβλέπε-
πουν αυξήσεις στα ίδια όρια μ'
αυτές που καταργεί ο Λοβέρ-
δος. Ενδεικτικά: Οδηγών του
τουριστικών λεωφορείων Κρήτης
με αυξήσεις 1,5% από 1.1.2010
και 1,5% από 1.1.2011. Εργα-
ζόμενων στους ιδιωτικούς παι-
δικούς σταθμούς Αθηνών, Πει-
ραιώς και Περιχώρων, με αυ-
ξήσεις 1,5% από 10.2.2010 και
1% από 1.9.2010. Οδηγών
φορτηγών και αντλιών σκυρο-
δέματος Ν. Αττικής, με αύξηση
3% από 1.5.2010.

Το πιο εξοργιστικό όλων.
Στις 14 Μάη (δηλαδή 8 μέρες

μετά την ψήφιση του Μνημό-
νιου), ο Α. Λοβέρδος με από-
φασή του (ΦΕΚ 375 Β',
28.5.2010) κήρυξε υποχρεωτι-
κή τη συλλογική σύμβαση των
δημοσιογράφων ημερήσιων
εφημερίδων Μακεδονίας-Θράκης
με αύξηση 0,5% από 1.1.2009.

Οπως βλέπουμε, οι αυξήσεις
όλων των διαιτητικών αποφά-
σεων είναι γελοίες. Άλλωστε,
όλοι οι διαιτητές έκινούσαν με
την «πρόβλεψη» για πληθωρι-
σμό από 2,6% μέχρι 2,9%. Δη-
λαδή, εξέδωσαν αποφάσεις με
αυξήσεις κάτω από τον «προ-
βλεπόμενο» πληθωρισμό και
πολύ κάτω από τον προγμα-
τικό (αναμένεται να κλείσει στο
τέλος του χρόνου πάνω από
6%). Ο Λοβέρδος, όμως, θέλει να
επιβάλει παντού το 0% (και
όχι μόνο στα κατώτερα όρια,
που προβλέπει το Μνημόνιο),
γ' αυτό και ασκεί τρομοκρατία
στους διαιτητές, ώστε να ξε-
χάσουν και αυτά που ήξεραν
και εφάρμοζαν μέχρι τώρα.

Σιδερένια φτέρνα

«Κανένα επιμέρους αίτημα, καμία ειδική ομάδα δεν έχει το
δικαίωμα να κρατά ως ομήρους όλη την ελληνική κοι-
νωνία, δεν έχει το δικαίωμα να παραλύει την χώρα. Κανείς. Αυ-
τό η κυβέρνηση θα το διασφαλίσει και θα το διασφαλίσει με
κάθημα πρόσδοφο τρόπο». Τα λόγια αυτά τα εκστόμισε από το
βήμα της Βουλής ο υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνστα-
ντίνου, την περασμένη Τετάρτη. Και το ύφος και οι διατυ-
πώσεις δεν αναδίνουν τη συνήθη αλαζονεία της εξουσίας, αλ-
λά μια φασιστική αντίληψη. Μια αντιληψη που έγινε ξεκά-
θαρη με την απόφαση του πρωθυπουργού για πολιτική επι-
στράτευση των οδηγών βυτιοφόρων και φορτηγών, μετά από
τέσσερις μόλις μέρες απεργίας.

Δεν είναι η πρώτη φορά που το ΠΑΣΟΚ προχωρά σε πο-
λιτική επιστράτευση απεργών. Το έχει ξανακάνει το 2000 κα-
τά των εργαζόμενων στη χωματερή των Ανω Λιοσίων, την ίδια
χρονιά κατά των ναυτεργατών και πριν δυο χρόνια κατά των
τελωνειακών. Πιο πρόσφατα επιστράτευση των ναυτεργα-
τών έκανε η ΝΔ το 2006.

Κάθημα φορά που τα άλλα μέσα αποτυγχάνουν, ενώ η κινη-
τοποίηση πλήγτει καίρια τη λειτουργία του καπιταλισμού, οι
κυβερνήσεις προχωρούν σε πολιτική επιστράτευση των απερ-
γών, βάσει ενός νομοθετικού διατάγματος του 1974, το οποίο
έγινε πριν ακόμη ψηφιστεί το Σύνταγμα του 1975 (το πρώ-
το μεταχουντικό Σύνταγμα), και έκτοτε διατηρείται ως κόρη
οφθαλμού απ' όλες τις κυβερνήσεις. Είναι το τελευταίο κατα-
σταλτικό καταφύγιο του αστικού κράτους.

Η απόφαση για επιστράτευση των φορτηγοτζήδων προ-
ετοιμάστηκε μεθοδικά με μια υστερική, φασιστική προπαγάνδα
των ΜΜΕ. Μια προπαγάνδα που έχει γίνει καθεστώς πλέον
και έχει ξεπεράσει το πρώτο στάδιο που περιλάμβανε πα-
λιότερα, τα ΜΜΕ ασχολούνταν και λίγο με τα οι-
τήματα των απεργών. Στη συνέχεια, όταν τα πράγματα έσφη-
γγαν, άρχιζε το γνωστό παραμύθι: «Δίκιο έχουν, όμως δεν δι-
καιούνται να ταλαιπωρούν το κοινωνικό σύνολο». Πλέον το
στάδιο του «δίκιου των αιτημάτων» έχει εγκαταληφθεί. Το μή-
νυμα που εκπέμπεται από την αρχή είναι ένα: «Τσακίστε τους».
Για να δώσετε «ένα ισχυρό μήνυμα σε άλλες ομάδες, οι οποί-
ες ετοιμάζουν ανάλογες κινητοποιήσεις», όπως έγραψε η «Κα-
θημερινή» την Τετάρτη.

Δεν έχει σημασία ποιος απεργεί και τι αιτήματα έχει. Ου-
δεὶς δικαιούταν να απεργεί ουσιαστικά. Απεργούν οι ναυτερ-
γάτες; Τσακίστε τους γιατί ενοχλούν τον τουρισμό. Απεργούν
οι ελεγκτές εναέριας κυκλοφορίας; Τσακίστε τους για τον ίδιο
λόγο. Απεργούν οι συμβασιούχοι του υπουργείου Πολιτισμού;
Τσακίστε τους, γιατί οι τουρίστες πρέπει να επισκέπτονται
την Ακρόπολη. Απεργούν οι φορτηγοτζήδες; Τσακίστε τους,
γιατί στράγγιξαν από καύσιμα τα πρατήρια. Απεργία επι-
τρέπεται μόνο όταν την προκρύσσει η ΓΣΕΕ. Ακόμη και τότε,
όμως, κάποιοι στραβομουσουνιάζουν, γιατί η πορεία εμπο-
δίζει την ομαλή εμπορική ζωή στο κέντρο. Και βέβαια, για όλες
τις άλλες πορείες απαιτείται ο εξοβελισμός τους από το κέ-
ντρο.

Και κάτι τελευταίο. Ο –και συνταγματολόγος– υπουργός
Εργασίας Α. Λοβέρδος, ως στέλεχος της αντιπολίτευσης, έγρα-
ψε ένα πύρινο άρθρο κατά της πολιτικής επιστράτευσης στο
«Εθνος» της 2

Δάσκαλε που δίδασκες

Ογνωστός συνταγματολόγος Γ. Κασιμάτης, επί χρόνια νομικός σύμβουλος του Α. Παπανδρέου, δεν βρήκε ρόλο στο «σύστημα Γιωργάκη», γι' αυτό και έχει βγει στο «αντάρτικο». Βεβαίως, το «αντάρτικο» του Κ. Κασιμάτη γίνεται με το αιχμάλωτο. Θα είχε ενδιαφέρον, για παράδειγμα, να πληροφορηθούμε πόση θα είναι η αμοιβή του για την ποσφυγή της ΑΔΕΔΥ κατά του Μνημονίου ενώπιον των δικαστηρίων του Στρασβούργου και του Λουξεμβούργου.

Ο κ. Κασιμάτης έχει και μια άλλη ιδιότητα, αθέστη στον πολύ κόσμο. Είναι πρόεδρος του Τριφυλλείου Ιδρυμάτος, το οποίο εκτός των άλλων διατηρεί και Γηροκομείο στα Κύθηρα. Γηροκομείο στο οποίο οι τρόφιμοι πληρώνουν κιόλας, όπως ο ίδιος ο κ. Κασιμάτης μας επιβεβαίωσε. Το Γηροκομείο είναι μια μικρή επιχείρηση που απασχολεί 26 εργαζόμενους διάφορων ειδικοτήτων. Σύμφωνα με πληροφορίες μας, ο Γ. Κασιμάτης ζήτησε από τους 10 εργαζόμενους (το 38,5% του συνόλου, δηλαδή) να μπουν σε καθεστώς εκ περιτροπής εργασίας, δουλεύοντας 4 μέρες τη βδομάδα αντί για 5. Οι πληροφορίες μας λένε πως η εκ περιτροπής εργασία επιβλήθηκε με το πιστόλι στον κρόταφο: ή τη δέχεστε ή αλλιώς κόποιοι θα απολυθούν, γιατί το ίδρυμα δεν βγαίνει.

Προκειμένου να διασταυρώσουμε την πληροφορία, επικοινωνήσαμε με τον ίδιο τον Γ. Κασιμάτη, ο οποίος επιβεβαίωσε πως πράγματι έχει βάλει εργαζόμενους σε εκ περιτροπής εργασία, γιατί το ίδρυμα δεν βγαίνει. «Έγω ξέρω τι αγώνα δίνω τόσα χρόνια για να το κρατήσω ανοιχτό» ήταν η κορόνα του, κλασική σε τέτοιες περιπτώσεις. Δεν απέκλεισε, μάλιστα, να κάνει και απολύσεις, πέρα από την εκ περιτροπής εργασία. Οταν τον ρωτήσαμε, πώς είναι δυνατόν δημόσια να ξιφουλκεί κατά του ΔΝΤ και να ετοιμάζεται να εκπροσωπήσει συνδικάτα σε δικαστικό αγώνα κατά του Μνημονίου, έκοψε κάθε παραπέρα συζήτηση, ενέργεια δηλωτική του ήθους τέτοιων κυρίων.

Οι σκλάβοι του «αμερικανικού ονείρου»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

ερεθισμούς στα μάτια και επίμονο βήχα. Ο εργάτης αυτός παρακολούθησε το πρόγραμμα «εκπαίδευσης» με τον βαρύγουντο τίτλο «Επικίνδυνες εργασίες αποβλήτων και αντίδραση σε επείγουσες καταστάσεις» (HAZOPER). Το πρόγραμμα αυτό είναι υποχρεωτικό, σύμφωνα με το νόμο. Ξέρετε τι ενημέρωση του δώσανε; «Στο μάθημα του HAZOP-EΡ μας είπαν ότι η δουλειά είναι αβλαβής και ότι το πετρέλαιο και τα χημικά είναι αβλαβή. Ομως, αν είναι αβλαβή, τότε γιατί πρέπει να κάνουμε αυτό το μάθημα; Σηκώθηκα στην τάξη και τους είπα ότι είναι γεμάτοι με σκοτά. Αν είναι τόσο αβλαβή, τότε θα τρέξω γυμνός και θα κολυμπήσω μέσα τους».

Αυτά κατήγγειλε ο εργάτης, ο οποίος συμπλήρωσε ότι δύο ζεσταίνονται τα νερά κατά τη διάρκεια της ημέρας το πετρέλαιο στον πυθμένα, που απορροφήθηκε από τους διαλύτες, αρχίζει να ανεβαίνει προς την επιφάνεια σαν λάβα αναδύονται μιαν αποκρουστική μυρωδιά χημικών. Σε τέτοιες δουλειές ακόμα και οι «κανονικοί» εργάτες (όχι δηλαδή οι φυλακισμένοι), που λόγω της ανεργίας αναγκάζονται να τις κάνουν ρισκάροντας την υγεία τους, παραμένουν πολλές φορές απλήρωτοι για βδομάδες,

με τον κίνδυνο να πληρωθούν λιγότερο από το συμφωνημένο. Αν αυτά συμβαίνουν για τους εργάτες έξω από τα σίδερα, δεν χρειάζεται και πολλή φαντασία για να αναλογιστεί κανείς τι γίνεται με τους κρατούμενους.

Το πιο προκλητικό απ' όλα είναι ότι αυτές οι δουλειές πλαστρούνται σαν «πράσινες». Η Επιτροπή Εργασίας της Λουϊζιάνα, το γραφείο εύρεσης εργασίας της Πολιτείας, τις διαφημίζει έτσι, υποσχόμενο πληρωμή 10 δολαρίων την ώρα, δηλαδή τρία δολάρια περισσότερο από το ελάχιστο ωρομίσθιο (των 7.25 δολαρίων την ώρα) που ισχύει στις ΗΠΑ (η Λουϊζιάνα δεν έχει θεσμοθετήσει δικό της ελάχιστο ωρομίσθιο, αλλά ισχύει το μοσπονδιακό). Ομως, ένας ιδιοκτήτης κέντρων εργασίας που χρησιμοποιούν φυλακισμένους αναφέρει στο «The Nation», ότι παρά το γεγονός των πολλών αιτήσεων για τη δουλειά του καθαρισμού της πετρελαιοκηλίδας, από τους 400 που προσλαμβάνονται τη Δευτέρα μόνο οι μισοί επιστρέφουν την επομένη.

Η αγριότητα του καπιταλισμού δεν αναβλύζει μόνο από τις χώρες του «τρίτου κόσμου», αλλά και από τις ιδιες τις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις. Αρ-

Οι αργόμισθοι δημοσιογράφοι και ο «Κάλαχαν» της πολιτικής ζωής

Είναι γνωστό ότι το ΠΑΣΟΚ έστησε το Περιβόητο «αγροτικό κανάλι», το οποίο ήταν άντρο ρουσφετολογικής πολιτικής. Δεκάδες αργόμισθοι δημοσιογράφοι (και όχι μόνο) εμφανίζονταν να προσφέρουν υπηρεσίες σ' ένα κανάλι που δεν εξέπεμπτε, αλλά έκανε μερικές άθλιες παραγωγές, με καθαρά γκεμπελικού τύπου προπαγάνδα υπέρ της κυβερνητικής πολιτικής. Και βέβαια, με εκκωφαντική προβολή της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας. Αυτές οι άθλιες παραγωγές παίζονταν τα Σαββατοκύριακα από τα κρατικά κανάλια και μοιράζονταν σε περιφερειακά κανάλια.

Η ΝΔ βρήκε έτοιμη τη μηχανή και φυσικά συνέχισε να τη λειτουργεί με τους δικούς της «κολλητούσ», γεγονός που ξεσήκωσε την οργή του «Κάλαχαν» του κοινοβουλίου Μιχάλη Καρχιμάκη, που έφερε το θέμα στη Βουλή με ερώτηση του για αργόμισθος δημοσιογράφους.

Γύρω από το συγκεκριμένο «κανάλι» αναπτύχθηκε και μια παράπλευρη ιστορία. Η δημοσιογράφος Ανθή Καρασάββα, ανταποκρίτρια του CNN και των New York Times, υπέγραψε και σύμβαση με τον ΟΠΕΓΕΠ, τον οργανισμό του υπουργείου Γεωργίας που «έτρεχε» το «κανάλι». Η είδηση έρφτασε σ' αυτά των Αμερικάνων, οι οποίοι για τους δικούς τους λόγους (για να έχουν αυτοί το πλήρη έλεγχο) απαγορεύουν στους ανταποκρίτες τους να εργάζονται σε κρατικά Μέσα. Και επειδή σε τέτοια ζητήματα είναι άτεγκτοι (αν αφήσουν περιθώρια, φρούονται πως θα χάσουν τον έλεγχο), η Α. Καρασάββα απολύθηκε και από τα δύο αμερικανικά Μέσα, ή στην Καρασάββα;

Το πιο εξοργιστικό, όμως, είναι το περιεχόμενο του κουρελόχαρτου. Γράφει, λοιπόν, ο Μ. Καρχιμάκης, ότι ως βουλευτής υπέβαλε «ερώτηση προς το Ελληνικό Κοινοβούλιο» (αλήθεια, τόσα χρόνια βουλευτής, δεν έμαθε ότι οι ερωτήσεις και επερωτήσεις γίνονται προς τα μελη της κυβέρνησης και όχι προς τη Βουλή); «σχετι-

ενώ διαγράφηκε και από την Ενωση Ανταποκριτών Ξένου Τύπου.

Η Καρασάββα, όμως, εμφανίστηκε κάποια στιγμή στη γενική συνέλευση της ΕΑΣΤ, έχοντας προηγουμένως κάνει παρασκηνιακή δουλειά με ένα χαρτί του υφυπουργού Γεωργίας πλέον– Μ. Καρχιμάκη, το οποίο παρουσίαζε ως απαλλαγή της από την κατηγορία της αργόμισθας στο «αγροτικό κανάλι». Κατάφερε έτσι, με μια περιστασιακή πλειοψηφία, να πετύχει την επανεγγραφή της (όχι όμως και την επαναπρόσληψή της από τα αμερικανικά Μέσα, διότι οι Αμερικανοί δε «μασάνε» κάτι τέτοια). Εν προκειμένω, δεν μας ενδιαφέρει η σχέση της Καρασάββα με την ΕΑΣΤ, αλλά το χαρτί με την υπογραφή του Μ. Καρχιμάκη, που είναι προγματικό μνημείο.

Καταφράχας, ενώ ο Μ. Καρχιμάκης έχει θεσμικό ρόλο (μέλος της κυβέρνησης), υπογράφει ένα κείμενο σε μια λευκή κόλλα χαρτί, χωρίς να αναφέρει τη θεσμική του ιδιότητα, πράγμα ασυνήθιστο για υπουργό. Δεύτερο, απευθύνει το έγγραφο «Προς The New York Times, CNN», αλλά αρχίζει με την προσφώνηση «Κυρία Καρασάββα! Σε ποιον απευθύνονταν τελικά το «κουρελόχαρτο», στα αμερικανικά Μέσα ή στην Καρασάββα;

Το πιο εξοργιστικό, όμως, είναι το περιεχόμενο του κουρελόχαρτου. Γράφει, λοιπόν, ο Μ. Καρχιμάκης, ότι ως βουλευτής υπέβαλε «ερώτηση προς το Ελληνικό Κοινοβούλιο» (αλήθεια, τόσα χρόνια βουλευτής, δεν έμαθε ότι οι ερωτήσεις και επερωτήσεις γίνονται προς τα μελη της κυβέρνησης και όχι προς τη Βουλή); «σχετι-

κά με την Α.Κ., αργόμισθη δημοσιογράφο που ελάμβανε χρήματα χωρίς να εργάζεται στον ΟΠΕΓΕΠ», αναφερόμενος στην Α. Καΐτσα και όχι στην Α. Καρασάββα. «Με την παρούσα επιστολή μου επιθυμώ να αποκαταστήσω την αλήθεια», καταλήγει ο Καρχιμάκης, «και να καταστήσω σαφές ότι όσα φέρονται ως δήθεν υποστηριχθέντα από εμένα για το πρόσωπό σας είναι πέρα για πέρα ανυπόστατα».

Πρόγιατι, ο Μ. Καρχιμάκης υπέβαλε ερώτηση αναφερόμενος στην κατάσταση των αργόμισθων του 2008, χρονιά που δεν μισθοδοτούνταν από τον ΟΠΕΓΕΠ η Α. Καρασάββα. Ομως, είχε στην κατοχή του και την κατάσταση του 2007, όπου η Α. Καρασάββα φαίνεται να έχει εμμισθή σχέση με τον ΟΠΕΓΕΠ (σε άλλο έγγραφο φάίνεται να έχει εισπράξει 11.000 ευρώ). Το γεγονός αυτό το παραδέχτηκε και στη συνέλευση της ΕΑΣΤ, μολονότι αρχικά δήλωνε ότι ποτέ δεν εργάστηκε στον ΟΠΕΓΕΠ.

Επομένως, ο Μ. Καρχιμάκης, μ' αυτό το κουρελόχαρτο, είπε μόνο τη μισή αλήθεια, αποκρύπτοντας την άλλη μισή. Διά της αποσιωπήσεως είπε ψέματα, μόνο και μόνο για να εξυπηρετήσ

Τα ψέματα για την ενίσχυση της έρευνας

Μεγάλο ντόρο κάνει τελευταία το υπουργείο Παιδείας για τη σημασία που δήθεν δίνει στην ενίσχυση της έρευνας. Εκδίδει καθημερινά και από ένα Δελτίο Τύπου, ενώ διοργάνωσε και εκδήλωση για να σηματοδοτήσει την έναρξη της «δημόσιας διαβούλευσης για την ανάδειξη των κεντρικών προτεραιοτήτων της Εθνικής Στρατηγικής Ερευνας». Στην εκδήλωση αυτή πήρε μέρος όλος ο καλός κόσμος, εκπρόσωποι από τον ΣΕΒ, το Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο, το Σύνδεσμο Επιχειρήσεων Πληροφορικής και Επικοινωνιών και οι Γενικοί Γραμματείς Ερευνας και Τεχνολογίας (υπουργείο Παιδείας), Ενέργειας και Κλιματικής Άλλαγής, Αγροτικής Πολιτικής και Βιομηχανίας, ενώ την κεντρική εισήγηση έκανε η Αναντικόπολη. Μία αικατάπαυση λογοδιάρροιας χωρίς ουσιαστικό προκτικό αντίκρισμα είναι το «κείμενο βάσης» που προδιορίζει τις «δράσεις έρευνας και ανάπτυξης που απευθύνονται στον παραγωγικό τομέα». Το ισχυρίζομαστε αυτό για τους εξής λόγους: Το κείμενο ξεκινά με μια διάθεση εντυπωσιασμού, αναφέροντας ότι στις «ανεπτυγμένες τεχνολογικά οικονομίες», όπως οι ΗΠΑ, Ιαπωνία, Νότια Κορέα και στις χώρες της «ευρωπαϊκής πρωτοπορίας», όπως η Φινλανδία, Γερμανία, Σουηδία, Ελβετία, ο «ιδιωτικός τομέας αποτελεί τον σημαντικότερο επενδυτή σε έρευνα και τεχνολογική ανάπτυξη» και η ιδιωτική χρηματο-

τοδότηση καλύπτει το 70%-80% και αντίστοιχα το 64%-70% για τις δυο κατηγορίες χωρών, της συνολικής ακαθάριστης εγχώριας δαπάνης για έρευνα, ενώ το υπόλοιπο ποσοστό καλύπτεται από το δημόσιο. Αντίθετα, στην Ελλάδα τα ποσοστά αυτά αντιστρέφονται, πρόγραμμα που βάζει στόχο τόχια να αναπτύψει τώρα η κυβέρνηση, με τη νέα πολιτική που θα χαράξει για την έρευνα. Καταρχήν πρέπει να επισημάνουμε ότι δεν αναφέρονται τα ποσά που αφιερώνονται για έρευνα, βάσει των οποίων βγαίνουν τα αντίστοιχα ποσοστά και έτσι δεν γίνεται αντιληπτό το εξετλιστικό ποσό που δίνεται για έρευνα στη χώρα μας. Επειτα, ας μιλήσουμε με δεδομένα και όχι με βάση τα φούμαρα που αραδίζει το κείμενο. Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι «ανέλαβε δέσμευση» έναντι της ΕΕ να ενισχύσει την έρευνα σταδιακά, τριπλασιάζοντας την αντίστοιχη δαπάνη, ώστε αυτή να φθάσει το 2% το 2020. Εφόσον μιλάμε για τριπλασιασμό της δαπάνης, συμπεραίνουμε ότι φέτος το ποσό για την έρευνα αντιστοιχεί στο 0,67% του ΑΕΠ. Με βάση τα στοιχεία του Προϋπολογισμού του Κράτους για το 2010 και του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, τα ποσά που θα διατίθονται για την έρευνα και τεχνολογία, ήταν 118,5 εκατομμύρια ευρώ και 95 εκατομμύρια ευρώ αντίστοιχα, δηλαδή αθροιστικά 213,5 εκατ. ευρώ, που σε ποσοστό επί του ΑΕΠ αντιπροσωπεύ-

ουν το 0,93%. Ομως, οι ίδιοι παραδέχονται ότι το ποσοστό αυτό είναι φέτος μόλις 0,67%!

Από εδώ και μόνο συνάγεται ότι παρά τη μποροδολογία, η πραγματική δαπάνη για την έρευνα μειώνεται δραματικά. Άλλωστε, όλοι υμορμάστε ότι στα πρώτα μονάδια που βάζει στόχο τόχια να αναπτύψει τώρα η κυβέρνηση, με τη νέα πολιτική που θα χαράξει για την έρευνα. Καταρχήν πρέπει να επισημάνουμε ότι δεν αναφέρονται τα ποσά που αφιερώνονται για έρευνα, βάσει των οποίων βγαίνουν τα αντίστοιχα ποσοστά και έτσι δεν γίνεται αντιληπτό το εξετλιστικό ποσό που δίνεται για έρευνα στη χώρα μας. Επειτα, ας μιλήσουμε με δεδομένα και όχι με βάση τα φούμαρα που αραδίζει το κείμενο. Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι «ανέλαβε δέσμευση» έναντι της ΕΕ να ενισχύσει την έρευνα σταδιακά, τριπλασιάζοντας την αντίστοιχη δαπάνη, ώστε αυτή να φθάσει το 2% το 2020. Εφόσον μιλάμε για τριπλασιασμό της δαπάνης, συμπεραίνουμε ότι φέτος το ποσό για την έρευνα αντιστοιχεί στο 0,67% του ΑΕΠ. Με βάση τα στοιχεία του Προϋπολογισμού του Κράτους για το 2010 και του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, τα ποσά που θα διατίθονται για την έρευνα και τεχνολογία, ήταν 118,5 εκατομμύρια ευρώ και 95 εκατομμύρια ευρώ αντίστοιχα, δηλαδή αθροιστικά 213,5 εκατ. ευρώ, που σε ποσοστό επί του ΑΕΠ αντιπροσωπεύ-

πλέον αρμοδιότητες πέφτει άγριο μοχαΐρι. Αυτή είναι η ουσία, που κρύβεται πίσω από τα παχιά λόγια του «κείμενου βάσης», που μετά τη «διαβούλευση», θα αποτελέσει τη φιλοσοφία του νέου νόμου για την έρευνα. Και κάτι ακόμη σημαντικό: Ισχυρίζονται στο κείμενο αυτό ότι ο ρόλος του δημοσίου είναι διπλός «αφενός να στηρίζει την παραγωγή νέας γνώσης ως υψηλής αξίας κοινωνικό ογκό σε τομείς που δεν ενδιαφέρουν τις επιχειρήσεις και αφετέρου να δημιουργήσει με κατάλληλες πολιτικές και οικονομικές παρεμβάσεις την απαιτούμενη μόχλευση για την κινητοποίηση ιδιωτικών κεφαλαίων» και ότι «εξ ίσου σημαντικό μέλημα για την πολιτεία είναι να καθιερώσει ένα συνολικό περιβάλλον που ενθαρρύνει την καινοτομία, ιδιαίτερα την ανοιχτή, κύριο συστατικό του οποίου είναι η συνέργεια (του «παραγωγικού κόσμου» και των επιχειρήσεων) και αλητεπίδραση με τον δημόσιο ερευνητικό χώρο». Από πότε

η αποτελιστική ψωφοκώσταινα ενδιαφέρεται για την έρευνα που παράγει ογκό

για το κοινωνικό σύνολο; Από πότε ενδιαφέρθηκε έστω ουσιαστικά για στοχευμένη έρευνα, όταν έχει ξεπατωθεί η βιομηχανική και αγροτική παραγωγή; Από πότε οι ένονται καπιταλιστές επέτρεψαν στην εξαρτημένη Ελλάδα να διαχειρίστε τα του οίκου της βιομηχανία, αγροτική οικονομία, άρα και έρευνα που θα

στηρίζει αυτούς τους δύο πλάνους); Ας απαντήσουμε πρώτα σ' αυτά τα ερωτήματα, πριν καταπούμε αμάστετες τις λαμπτερές προθέσεις της κυβέρνησης και του υπουργείου Παιδείας.

Ενα άλλο μεγάλο ψέμα είναι και το ότι θα ενισχυθούν κλάδοι σε κατευθύνσεις «πράσινης ανάπτυξης» έντασης γνώσης, που έχουν και ευρεγετικά αποτελέσματα για το περιβάλλον. Η απάντηση εδώ είναι ιδιαίτερη παραπάνω.

Τρανταχτό παράδειγμα επίσης για το πώς οι καπιταλιστές των «πράσινων επιχειρήσεων» συμβάλλουν στην προστασία του περιβάλλοντος είναι η Δανία, η χώρα με τη μεγαλύτερη παραγωγή Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας. Εκεί, λοιπόν, στον μακρινό βορρά, που αποτελεί πρότυπο για τους «δικούς μας» κυβερνήτες, οι εν λόγω καπιταλιστές δεν έκαναν τίποτε για το περιβάλλον, γιατί την παραγωγή τους την πουλούν σε άλλες χώρες και δεν τη βάζουν στο δίκτυο της χώρας τους.

Ακόμη και αυτά που λέγονται στην αρχή του «κείμενου βάσης», ότι πρόθεση της κυβέρνησης είναι να αναστραφούν τα ποσοστά χρηματοδότησης της έρευνας, ώστε το 80% να προέρχεται πλέον από την ιδιωτική χρηματοδότηση, αποδεικνύονται στη συνέχεια ψεύδη. Στις δύο νέες προκηρύξεις που ετοιμάζει η Γενική Γραμματεία Ερευνας και Τεχνολογίας του υπουργείου Παιδείας, η πρώτη

για την ανταποκρίνεται στη ζήτηση και όχι μόνο στις δυνατότητες προσφοράς των ερευνητικών αποτελεσμάτων από τα ΑΕΙ και τα ερευνητικά κέντρα

και βάζουν στόχο τη «συντηρητική συνεργασία ερευνητών που εργάζονται σε κρατικά ερευνητικά κέντρα, των μελών ΔΕΠ και ερευνητών των ΑΕΙ, αλλά και του ερευνητικού δυναμικού του ιδιωτικού τομέα».

Γιούλα Γκεσούλη

Δόθηκαν οι άδειες λειτουργίας στα κολέγια

Την περασμένη Τρίτη, η υπουργός Παιδείας υπέγραψε τις άδειες λειτουργίας 30 κολεγίων (μετονομάστηκαν σε Κέντρα Μεταλυκειακής Εκπαίδευσης, ώστε να υποβαθμιστεί το ζήτημα και να ριχτεί στάχτη στα μάτια της εργαζόμενης κοινωνίας, της πανεπιστημιακής κοινότητας και κυρίως του φοιτητικού κινήματος και να αποφευχθούν οι αντιδράσεις).

Η Αναντικόπολη έκανε πολύ θρύβο όλο το προηγούμενο διάστημα για να αποδείξει ότι ο προκάτοχός της Σπηλιωτόπουλος ακολούθησε πολιτική άρπα-κόλλα για εξυπηρετήσει τα συμφέροντα των κολεγιαρχών, δίνοντας άδειες λειτουργίας την παραμονή των εκλογών σε 40 κολέγια, ενώ τώρα το υπουργείο Παιδείας έχει λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα ώστε να αποκατασταθεί «η τάξη, η σοβαρότητα, ο Ελεγχος και η νομιμότητα». Ποιο ήταν, λοιπόν,

το αποτέλεσμα αυτής της «έντονης, σοβαρής και προσεκτικής προσπάθειας», όπως ισχυρίζεται το υπουργείο Παιδείας; Να δοθούν άδειες λειτουργίας στο 75% των κολεγίων, των οποίων οι άδειες είχαν εγκριθεί αρχικά από τον Σπηλιωτόπουλο. Μάλιστα, το υπουργείο θέλει να μας πείσει ότι

σε ένα μήνα και μια εβδομάδα συγκρότησε κλιμάκια επιτόπιων αυτοψιών και διενήργησε αυτοψίες σε όλα τα κολέγια που είχαν υποβάλει αίτηση για άδεια λειτουργίας, ενώ μέσα σε 16 ημέρες έκανε και έλεγχο στα προγράμματα σπουδών.

Καταρχήν, πρέπει να θυμηθούμε ότι η Διαμαντοπούλου δεν κατέργησε το νόμο Στυλιανίδη (Νόμος 3696/2005, όπως άφηνε αρχικά σκόπιμα να διακρονε

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άτρωτος ο καπιταλισμός...

«Το καλοκαιράκι στην ακρογιαλιά / μέσα στα χρέη πλέουμε αγκαλιά». Και αφού διασκευάσαμε ολίγον Βαγγέλη Γερμανό [σε ό,τι αφορά στην κρίση, όλο σε Γερμανούς σκοντάφεις], ας αποφύγουμε να ρίξουμε και μια ματιά στις τελευταίες και παλαιότερες ειδήσεογραφικά ενδιαφέρουσες πολιτικές δεσμοτικές παραστάσεις γύρω. Κι αυτό γιατί από αύριο έρχεται ο Αύγουστος και –ως γνωστόν– αυτό τον μήνα δεν υπάρχουν ειδήσεις [υπάρχουν όμως οι δύσεις]. Αλλωστε, το [όποιο απέμεινε] μυαλό, αποζητά για λίγο την αποφυγή των τεκταινομένων ώστε να ανασυντάξει τα απάρτια του. Οχι τίποτε άλλο, αλλά θα τρελαδούμε με τους μαλάκες [ηρέπει να έχουν φωλιές κάπου κοντά, δεν εξηγείται αλλιώς τέτοια αδράσα προσέλευση, κινητικότητα και δράση], αλλά και τους ακόμα πιο επικίνδυνους από τους παραπάνω, που ενέσκηψαν τελευταία... Ναι, μιλάμε για δωσίλογους, γορίλες, Νενέκους, βδέλλες, οδαλίσκες, ρουφιάνους, θεραπαινίδες και λοιπές ομοταξίες του δαιμαστού κόσμου των ζώων, που κατά ορδές επανέρχονται σήμερα για να εγκαθιδρύσουν το νέο καθεστώς. Ομως χαλαρώνουμε τους αρμούς της στήλης, γιατί τώρα είναι «καλοκαίρι, εκείνου με το άσπρο κράνος που μας ξέρει» όπως παραδέχεται ο Αθηναϊός 2004 και σακατεύει [άποψη, δικαίωμα!] ένα από τα καλύτερα τραγούδια που γράφτηκαν για το καλοκαίρι [αν σήμερα η στήλη ήταν στο ύψος της και όχι με το ένα πόδι έξω, δα σας έλεγε ότι αυτός ο άνδρωπος είναι σαν την αγελάδα –ποια Βάσω ρε;– που μαζεύει γάλα και μετά κλοτσάει τον κουβά]. Άλλα δεν σας το λέει και παρακαλώ να σθητεί από τα πρακτικά, δεωρητικά...].

«Ασφαλώς χρειαζόμαστε την ιστορική γνώση, τη χρειαζόμαστε όμως αλλιώτικα απ' ό,τι τη χρειάζεται ο καλομαθημένος αργόσχολος μέσα στον κήπο της γνώσης. Εμείς τη χρειαζόμαστε για τη ζωή και για την πράξη και όχι για το βολικό αποτράβηγμα από τη ζωή και την πράξη ή –ακόμη χειρότερα– για τον εξωραϊσμό της φίλαυτης ζωής και της δειλής και φαύλης πράξης (Friedrich Nietzsche – «Ιστορία και ζωή»).

Στις 5 Αυγούστου –που δα είναι και παχιές οι μύγες– η αντιτρομοκρατική υπηρεσία γίνεται 22 ετών. Η καλύτερη ηλικία... Τις προάλλες η μεταπολεμεσική έκλεισε 36 συντάξιμα χρόνια και προσπαθεί να βγει στη σύνταξη, αλλά εμπίπτει στη διάταξη περί πλασματικών ετών και καδυστερεί... Και αύριο είναι η ημέρα των πολύτεκνων, ενός ακόμη κλάδου μετά τους συμβασιούχους που –όπως υποσχέθηκε– ευδύς αποκατέστησε άπαξ διά παντός ο πρώην πρωθυπουργός και νυν τουρίστας [διαβάζεται χωρίς ιστορικές αλλοιώσεις και αντίστροφα, με αντιμετάθεση των ουσιαστικών]. Δεν παραδέουμε άλλες ιστορικές μνήμες για να μην επιβαρύνουμε το ταραγμένο μυαλό μας, ημών και όσων αυτό τον καιρό φορτίζουν τις τόσο περιμένες μπαταρίες τους μέσα σ' αυτό τον ορυμαγόδη της κατεδάφισης και της απάτης που ακόμα περιμένει απάντηση...

«Σ' ένα κόσμο κυβερνημένο από την εμπορευματική παραγωγή, το προϊόν ελέγχει τον παραγωγό και τα αντικείμενα είναι ισχυρότερα από τους ανθρώπους. Τα αντικείμενα γίνονται ξένο πράγμα που ρίχνει μακριούς ίσοις, γίνονται "μοίρα" και δαεμον εχ μαχina. Τη βιομηχανική κοινωνία δεν τη χαρακτηρίζει μόνο η αντικειμενοποίηση των κοινωνικών σχέσεων, αλλά ένας αυξανόμενος καταμερισμός της εργασίας και η όλο και μεγαλύτερη ειδίκευση. Ο άνδρωπος καδώς εργάζεται κατακερματίζεται. Η σύνδεση του με το όλο έχει χαδεί, γίνεται εργαλείο, ένα μικρό εξάρτημα μιας τεράστιας μηχανής. Και όπως αυτός ο κατακερματισμός της εργασίας κάνει το ρόλο του ανδρώπου πιο μερικό, έτσι και το οπικό του πεδίο γίνεται πιο περιορισμένο, όσο πιο έξυπνη είναι η διαδικασία της εργασίας τόσο λιγότερο έξυπνη είναι η δουλειά που απαιτείται και τόσο πιο οξεία η αλλοτρίωση του ατόμου από το σύνολο» [Ernst Fischer – «Η αναγκαίότητα της τέχνης】.

Συμφωνούμε με την πρόταση που διατύπωσαν οι «Ριπές» σε προηγούμενο Κοντρόφυλλο: Να κάνει μια βόλτα ο Παπακωνσταντίνου [ποιος Βασίλης και ποιος Θανάσης ρε:] στην Ομόνοια κι εμείς να παρακολουθούμε. Να δούμε αν όντως οι πολίτες του λένε «υπουργές κουράγιο» όπως διατείνεται ο ίδιος ή αν δα τον στολίσουν μ' αυτά που όλο ακούμε καθημερινά σε κάθε πλατεία και σε κάθε καφενείο. Τι λέει μεγάλε, είσαι μέσα; Στοίχημα τον μηνιαίο μισό δου με τον επίσιο δικό μου για να είναι σχετικά δίκαιο και επί ίσοις όροις χρηματικά το στοίχημα...

Δε γαλέγω... Κι ας κλείσαμε το τελευταίο φύλλο μεδ' ορατών τε και αοράτων μπινελικίων. Καλή αντάμωση συντρόφια και για όσα ξέχασα ένοχοι...

Κοκκινοσκουφίτσα

■ Για τον αντιρατσισμό και τους εορτασμούς του

Η θολή γραμμή των διαπολιτισμικών οριζόντων

Μας ρωτούσαν οι δημοσιογράφοι «Από πού είσαι;» κι εμείς απαντούσαμε «Είμαι μετανάστης... αυτό θεωρώ ήταν ένα από τα δυνατά χαρτιά της απεργίας πείνας...

Αμπντουλά

(Από τη σύντομη συνέντευξη με τους μετανάστες απεργούς πείνας του Νοέμβρη του 2008)

Εντός έδρας στο «(δια)πολιτισμικό» γήπεδο...

Ποια η θέση της πολιτισμικής διαφοράς στο λόγο και την πράξη του κινήματος αλληλεγγύης προς τους μετανάστες και του αντιρατσιστικού κινήματος ως τώρα; Μπορούμε να κάνουμε μερικές γενικές εκτιμήσεις και αποτομήσεις.

Το πολιτισμικά μονολογικό ελληνικό κράτος επελέξει κι επεβαλεί την ίδια σύντομη πολιτισμική αφομοίωση των μεταναστών (πιο «εύκολο» με τους Αλβανούς και άλλους γείτονες, πιο «δύσκολο» με τους πιο μακρινούς) ως προϋπόθεση της οποιαδήποτε αποδοχής τους. Αυτό έγινε αφενός μέσα από την ενεργητική του αδιαφορία και εκκωφαντική σιωπή για τα πολιτισμικά (γλωσσικά, θρησκευτικά κ.α.) δικαιώματα των μεταναστών. Αφετέρου με το σιγοντάρισμα του διάχυτου κοινωνικού ρασισμού και την ενορχήστρωση της κρατικής και παρακρατικής αυθαιρεσίας και βίας.

Αλλά θα ήταν λάθος να το δούμε αυτό ως μια μονοκόμματη αντίθεση του κράτους προς την πολιτισμική ποικιλομορφία. Αντίθετα, θα ήταν ίσως χρήσιμο να τη δούμε ως βασική επιλογή του ελληνικού κράτους αυτήν την έμμεση παραχώρηση του «πολιτισμικού πεδίου» στην αυτορρύθμιση των από κάτω και σε μεγάλο βαθμό στα γήπεδα της αριστεράς, της προσδεμενούς διανόησης, της «κοινωνίας των πολιτών» και της αντιεξουσίας. Ήταν και είναι αυτή η παραχώρηση κομμάτι του ευρύτερου κοινωνικού, ταξικού και πολιτισμικού συμβιβασμού στην Ελλάδα. Βασικό σχήμα και πρόσχημα της «κοινωνίκης συνοχής» που φαίνεται να μας αφήνει χρόνους. Και γι' αυτό η διαπολιτισμικότητα είναι τόσο αντίσταση όσο και συναίνεση. Μιλάμε και για διαδικασίες διάχυτες στο εσκεμμένο κενό της κρατικής πολιτικής, που δε μπορούν να κριθούν μονοσήμαντα, όπως δεν υπάγευσαν και μονοσήμαντες αποκρίσεις.

Με άλλα λόγια ούτε από πλευράς του κινήματος αλληλεγγύης και αντιρατσιστικού κινήματος η αποδοχή του «πολιτισμικού» ως μόνου ή κυρίως νόμιμου πεδίου δράσης ούτε ήταν θέληση να είναι αυτή η παραχώρηση κομμάτη της αποδοχής των παιδιών στο μονοπολιστικό ελληνικό σχολείο. Η κοινή, ίσως, ερμηνεία είναι βέβαια ότι η διαπολιτισμικότητα ήταν και είναι ένα «Ζήτημα πολυτελείας» και ότι οι μετανάστες από την πλευρά τους έκαναν και κάνουν μια πραγματιστική και απολύτως δικαιολογημένη και δίκαιη ιεράρχηση ανοιγκών και αιτημάτων. Και είναι πράγματι έτοιμη να πράγματι είναι.

Αλλά δε μπορεί κανένας να το βλέπει μόνο έτσι, και να κλείνει τα μάτια στο ότι ενεργητικά, ο λόγος αποδοχής των παιδιών των μεταναστών στο σχολείο ήταν η διαπολιτισμικότητα της σπάνιας αποδοχής των παιδιών στο μονοπολιστικό ελληνικό σχολείο. Η κοινή, ίσως, ερμηνεία είναι βέβαια ότι η διαπολιτισμικότητα ήταν και είναι ένα «Ζήτημα πολυτελείας» και ότι οι μετανάστες από την πλευρά τους έκαναν και κάνουν μια πραγματιστική και απολύτως δικαιολογημένη και δίκαιη ιεράρχηση ανοιγκών και αιτημάτων. Και είναι πράγματι έτοιμη να πράγματι είναι να κάνει υπομονή και... τέχνη.

Στο ζήτημα της αλληλεγγύης αυτό θα ήταν καταστροφικό: υπάρχει μεγάλος ο κίνδυνος να αναδειχθεί το «πολιτισμικό», στο πεδίο εκείνο το οποίο κινητά μπορεί να καταγάγει εύκολους «θριάμβους» σε δύσκολες εποχές, διαπράσσοντας και την τόσο απαραίτητη «αισιοδοξία» του. Υπάρχει μια πονηρή μηχανική σε αυτή τη διαδικασία: το κίνημα δύσκολα τροφοδοτεί τον αντιρατσισμό του με διαπολιτισμικότητα, και μάλιστα εύπεπτη, φολκλορική, απροβλημάτιστη, «θετική», τη μόνη, δηλαδή, που επιτρέπει την κινηματική διαδεδομένη διανοητική οκνηρία και έλειψη αυτοπεποίθησης, τόσο περιορίζει τον οριζόντα του αντιρατσισμού του. Και δε θα αργήσει η ώρα που το «πολιτισμικό» θα ορίζει όχι μόνο τις εορταστικές αλλά και τις «σοβαρές» πλευρές του μεταναστευτικού. Που θα συζητάμε στα σοβαρά για τη «μαντίλα» ως κριτήριο γ

Στους δύο τρίτος δεν χωρεί...

Τελευταίο φύλλο πριν τις καλοκαιρινές διακοπές. Οι περισσότεροι ετοιμάζουν τις βαλίτσες και καταστρώνουν το σχέδιο απόδρασης από την καθημερινότητα, όμως εμείς πιστοί στο καθήκον ασχολούμαστε με τις μεταγραφικές κινήσεις των ομάδων, τις διοικητικές εξελίξεις, τις κόντρες ανάμεσα στους ανιδιοτελείς εργάτες του ελληνικού αθλητισμού και την εν γένει αθλητική επικαιρότητα. Θα ξεκινήσουμε σήμερα από τα υστερόγραφα του προηγούμενου φύλλου και θα σχολιάσουμε αναλυτικότερα τις εκλογές για τον πρόεδρο της Λίγκας καθώς και τις μεταγραφικές κινήσεις των αιώνιων αντίπαλων.

✓ Η ΓΣ της Λίγκας στις 22/7 δεν κατάφερε να βγάλει τελικά πρόεδρο, παρά το γεγονός ότι ο πρόεδρος του Ατρόμητου Γιώργος Σπανός και εκλεκτός του Παναθηναϊκού ήταν το αδιαφιλονίκητο φαβορί. Για πολλούς η εξέλιξη αυτή θεωρήθηκε ήττα των πράσινων, όμως τα πράγματα στο ελληνικό ποδόσφαιρο είναι περισσότερο σύνθετα και θα πρέπει πριν καταλήξουμε σε κάποιο συμπέρασμα να πάρουμε υπόψη μας αρκετούς παράγοντες. Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει ότι η εκλογή Σπανού δεν πρέπει να θεωρηθεί νίκη του Τζίγγερ και του Παναθηναϊκού και αυτό δεν το είπαμε τυχαία. Οσοι παρακολούθισαν συστηματικά τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο γνωρίζουν ότι την υποψηφιότητα του Θανάση Κανελλόπουλου (μέσω του Μπέου και του Ολυμπιακού Βόλου) την πρωθεί και τη στηρίζει κατά κύριο λόγο ο πρώην πρόεδρος της ΠΑΕ Παναθηναϊκός Νίκος Παπέρας, προκειμένου να κάνει αντιπολίτευση και να εκθέσει τον Τζίγγερ, εκμεταλλευόμενος τη φιλία του με τον νέο ιδιοκτήτη του Ολυμπιακού Βαργελή Μαρινάκη. Από την προσεχτική ανάγνωση του ρεπορτάζ για τις εξελίξεις στις εκλογές της Λίγκας είχαμε εντοπίσει «φωνές» από το λιμάνι, που καλούσαν το Μαρινάκη να άρει τη στηρίξη του προς το Θανάση Κανελλόπουλο και το Μπέο και να συμφωνήσει σε πρόεδρο κοινής αποδοχής. Η άποψη της μειοψηφίας των ερυθρόλευκων (ορισμένα δημοσιεύματα αναφέρουν ότι ο Γιώργος Λουβαρής συντάσσεται με αυτή την άποψη) ήταν ότι δεν έπρεπε να

λειτουργήσουν με τη λογική «ο εχθρός

του εχθρού είναι φίλος μου», γιατί ήταν πολύ πιθανόν, εξαιτίας μιας μελλοντικής αλλαγής στα διοικητικά του Παναθηναϊκού, ο Ολυμπιακός να βρισκόταν αντιμέτωπος με τον άνθρωπο που στήριξε για πρόεδρο.

Τα επιχειρήματά τους πολύ απλά, όμως ταυτόχρονα και πολύ δυνατά. Καταρχήν, θεωρούν (και όχι άδικα) ότι ο Μπέος, ο οποίος βρίσκεται πίσω από την υποψηφιότητα Κανελλόπουλου, δε μπορεί να θεωρηθεί πιστός φίλος και αλλάζει συνεχώς στρατόπεδα και συμμαχίες, όρα είναι πολύ εύκολο να πουλήσει στο μέλλον τον Ολυμπιακό.

Σε δεύτερη ανάγνωση, πιστεύουν ότι για την εκλογή του Κανελλόπουλου θα μετρήσει περισσότερο το παρασκήνιο και η εμπλοκή του Παπέρα και του Μελισσανίδη (ο οποίος δεν ασχολείται με την ΑΕΚ, αλλά θέλει να έχει λόγο και γνώμη για τη Λίγκα) και λιγότερο η στήριξη που του προσφέρει ο Ολυμπιακός. Ενισχυτικό του επιχειρήματός τους είναι η δημόσια ομολογία του Μπέου, ότι ζήτησε τη βοήθειά τους για να βγει πρόεδρος ο Κανελλόπουλος, αλλά και οι αιχμές που άφησε ο Μάκης Ψωμιάδης (ο γνωστός οπαδός της Καβάλας), ότι ο Παπέρας έταξε χορηγίες σε ΠΑΕ για να στηρίξουν τον Κανελλόπουλο. Θεωρούν, επίσης, ότι αν αλλάζει το ιδιοκτησιακό καθεστώς στον Παναθηναϊκό και αναλάβουν τις τύχες της ομάδας οι Βγενόπουλος-Παπέρας, τότε οι πράσινοι θα μπορούν να παίξουν ανενόχλητοι στο παρασκήνιο. Τελευταίο επιχείρημά τους είναι ότι θα πρέπει να είναι σε συνεννόηση με τον Τζίγγερ και τον Παναθηναϊκό για τις δόπιες εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο, θεωρώντας ότι οι δυο μεγάλοι και μόνο αυτοί θα πρέπει να ορίζουν τα δρώμενα. Οι συγκεκριμένοι ερυθρόλευκοι παράγοντες θεωρούν ότι είναι καλύτερα να χάσουν από τον Παναθηναϊκό και να έχουν τη δυνατότητα να βγουν και να καταγγείλουν την πράσινη παράγκα, από το να θεωρούνται νικητές και να χρεώνεται ο Ολυμπιακός τις ενέργειες του Μπέου, του Κανελλόπουλου, του Παπέρα και του Μελισσανίδη.

Επί της ουσίας, η κατά-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

■ ΜΑΤΚΑ ΧΟΦΜΑΝ

Ο τελευταίος σταθμός

Τον τελευταίο χρόνο της ζωής του μεγάλου ρώσου συγγραφέα Λέον Τολστόι εξιστορεί αυτή η χαμηλότονη, ακαδημαϊκών προδιαγραφών ταινία. Παράλληλα, παρουσιάζονται άγνωστες σχετικά πτυχές της συμβίωσής του με την επί 48 χρόνια σύζυγό του κόμισσα Σοφία Αντρέγιεβνα, μια σχέση που δοκιμάστηκε οδυνηρά εξαιτίας των συντηρητικών αντιλήψεών της στα περιουσιακά και κληρονομικά ζητήματα της οικογένειας, αντιλήψεις που ήρθαν σε αντίθεση με τις ουμανιστικές και φιλολαϊκές θεωρίες του Τολστόι και που τον οδήγησαν σε απεμπόληση των πνευματικών δικαιωμάτων του έργου του (αξίας εκατομμυρίων) στο όνομα του ρωσικού λαού, καθώς και σε δωρεά τημάτος της περιουσίας του στους μουζίκους..

Η προσωπικότητα του Τολστόι, που διχάστηκε ανάμεσα στην ορμητική ανθρώπινη φύση και τις πιο επίπονες πνευματικές αναζητήσεις, σφράγισε ένα τεράστιας αξίας λογοτεχνικό έργο που επηρέασε την παγκόσμια λογοτεχνία, κέρδισε τους κορυφαίους διανοητές του καιρού του (ανάμεσα τους τον Γκεόργκι Πλεχάνοφ και τον Μαξίμ Γκόρκυ που τον τίμησε με τη φιλία του) και φυσικά δεν έμεινε ασχολίαστο από τον Λένιν με μια οξυδερκέστατη επισήμανση: «Οι αντιφάσεις στις απόψεις και τις θεωρίες του Τολστόι δεν είναι τυχαίες, αλλά η έκφραση των αντιφατικών συνθηκών που επικρατούσαν στη ρωσική ζωή το τελευταίο τρίτο του 19ου αιώνα. Ο Τολστόι είναι μεγάλος ως εκφραστής εικίνων των ιδεών και εκείνων των διαθέσεων που διαμορφώθηκαν στα εκατομμύρια της ρωσικής αριτίας τον καιρό του ερχομού της αστικής επανάστασης στη Ρωσία».

Σε κάθε περίπτωση, ο Τολστόι υπήρξε ένας από τους πράδορους των σοσιαλιστικών ιδεών, ενώ το έργο του, ρεαλιστικός καθέρεψης της ρωσικής κοινωνίας, αποτελεσε σέναν από τους ογκόλιθους της ρωσικής πολιτικής κουλτούρας.

Η ταινία αυτή, οι συντελεστές της και κυρίως οι ηθοποιοί, προσεγγίζουν με αξιοπρέπεια και ακρίβεια το τελευταίο διάστημα της ζωής του και αυτό καθιστά την ταινία τουλάχιστον ενδιαφέρουσα, ιδιαίτερα σε όσους έχουν έρθει σε επαφή με το πολύπλευρό έργο του Τολστόι.

■ ΒΙΚΤΟΡ ΕΡΙΘΕ

Το πνεύμα του μελισσού

Στη Φρανκο-κρατούμενη Ισπανία τη δεκαετία του '60 ένας ευαίσθητος κινηματογραφιστής αναζητά την ουσία της τέχνης πέρα από τη ζέουσα και οδυνηρή πολιτική πραγματικότητα του καιρού του. Είναι όμως αυτό δυνα-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Κοινωνική Ασφάλιση Τέλος» (Κόντρα, 2/11/1996) (Τυχαίο; Δε νομίζω)

Επανακωλεγειοποίηση

Αει καϊμήσου, ρε!

Η κυβέρνηση επιδεικνύει άκρα απο-φασιστικότητα

SEXTA (of fertile disguise... anon, voice booming)

Η χούντα του '67 επιστράτευσε φοιτητές – Η τωρινή τολμά πιο πέρα

«Το επόμενο "επαναστατικό κύμα", που θα έρθει αναπόφευκτα, πρέπει να βρει τους Ελληνες επαναστάτες όσο το δυνατόν πιο έτοιμους για να εκπληρώσουν το χρέος τους. Και γ' αυτό, εκτός των άλλων, χρειάζεται να μελετούν και ξανά να μελετούν»

◆ Ο δαίμων άλλαξε το όνομα του Real I.R.A. στο περασμένο φύλλο.

◆ ΚΑΜΜΙΑ από τις εφημερίδες δεν τολμάει να χαρακτηρίσει την πολιτική επιστράτευσης όπως πράγματι είναι (βλ. Τύπο 28-7-10).

◆ Στοπ στη σφραγί των ταύρων – αλλά στην εκμετάλλευση εργατών, λευκών κίτρινων και μαύρων;

◆ «Μεγάλος θεωρητικός του Μαρξισμού» ο Τρότσκι (ΤΑ ΝΕΑ, 28-7-10, σ. 53). Οταν η αναγνώριση έρχεται απ' τον αντίπαλο...

◆ Με την ίδια άνεση που σκιτσάρει στο «Δρόμο της Αριστεράς» δίνει οκίτσα του και στην «Πολιτική Ενημέρωσης» του Παπαθεμελή ο Latuff;

Εύσημα στην ακροδεξιά κυβέρνηση της Ουγγαρίας από το σάιτ του ΠΡΙΝ (28-7-10), η οποία, κατά το δημοσίευμα, κάνει... αριστερή πολιτική. (Τόσο πολύ, δηλαδή...).

◆ «Αυτή η άποψη είναι πολύ επικίνδυνη, γιατί αντιστρατεύεται ευθέως τη δημοκρατία. Στα δημοκρατικά καθεστώτα...» (Ι. Δελαστή, ΕΘΝΟΣ, 26-7-10). Κίνδυνος ο λοβέρδος για την (ποια ακριβώς;) δημοκρατία...

◆ «Οι Οικολόγοι-Πράσινοι είναι πάντα ανοιχτοί στη διαφορετικότητα (από συνέντευξη του Γ. Τσιρώνη, της ΕΓ των Οικολόγων-Πρασίνων στην ΕΠΙΧΩΗ online, 24-7-10). Πόρτες και παράθυρα, όλα ανοιχτά! «Το δικό μας καταστατικό επιβάλλει την απόλυτη αυτονομία των αυτοδιοικητικών σχημάτων. Δεν υπάρχει καμία πιθανότητα από τη Γραμματεία ή το Πανελλαδικό Συμβούλιο, που είναι τα ανώτερα όργανα του κόμματός μας, να επιβάλλουν γνώμη σε κάποια τοπική κίνηση». Ανοίξαμε, και σας περιμένουμε...»

◆ «Ο θεσμός της μεσολάβησης και της διαιτησίας είχε θεσπιστεί πριν από 20 χρόνια από την οικουμενική κυβέρνηση Ζολώτω»

μας θυμίζει η Ελίζα Παπαδάκη στα ΝΕΑ, 28-7-10. Να, λοιπόν, τι υπερασπίζονται οι του Περισσού «αδιάβαστοι» περί ΟΜΕΔ συνδικαλιστές: τη συμμετοχή του Περισσού σ' εκείνη την κυβέρνηση (επιμένοντες μιλερανιστές).

◆ Δεν πήγε η Αλέκα στη «γιορτή της δημοκρατίας». Μάλιστα. Πέρσι και πρόπερσι και πάρα πίσω;

◆ Ε, όχι και «μήνυμα αγωνίας» για τους αλκοολοκαπιταλιστές (ποτών...) με τα κέρδη που παρουσίασαν (βλ. συνέντευξη του Ιανουάριου του Συνδέσμου Αποστολικών και Ποτών Ν. Καλογιάννη στα ΝΕΑ, 28-7-10).

◆ «Νέα κουλτούρα» υποσχέθηκε ο νέος διευθυντής (γενικός) της ΒΡ. Κουλτούρα να φύγουν

με...

◆ Ο Μπερλουσκόνι γαμαί, δερνι και ερεκτινή τη βίλα του (περνώντας νόμο...).

◆ Εν Ιορδάνη μη... βαπτιζόμενον σου Κύριε (λόγω μολυνσης). (Τι σου είναι κι ο Χριστιανισμός...). Διά πλείσμας πληροφορίας αναγνώστε το (7τομο) πόνημα του Karlheinz Deschuer (Κάκτος).

◆ «Στην καμπάνια για τη διαγραφή του χρέους των πάμφων χωρών μετείχαν και διασημότητες όπως ο τραγουδιστής των U2 Μπόνο, που δε χάνει την ευκαιρία να προβάλλει το εν λόγω αίτημα» (από άρθρο του Μ. Λίτση στην Ελευθεροτυπία, 14-7-10, «Διαγράψτε το χρέος»). Οπως λέει και ο ΣΚΑΙ, ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ενάντια στην Κρίση...

◆ Ε, όχι και «κόκκινος» ο Φρόντης (παιδιά της Ν. ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ). Ράιχ (και πολύ, λέμε...).

◆ Η ξεφτίλα μεταξύ ΣΕΦΙΕ και ΣΜΕΘ συνεχίζεται;

◆ Πώς σπάει μια απεργία που διαφέρει τρία χρόνια; Με ομοσπονδιακούς μπάτσους και δημοτόμπατσους. (Στην περιοχή Κανανέα, Σορόρα, σύνορα Μεξικό και Αριζόνας).

Βασιλης

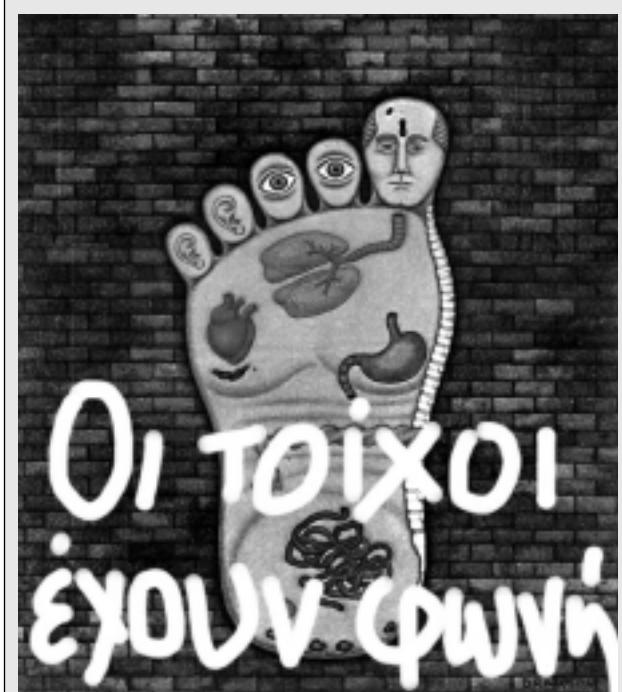
ρισμαίς όλων των λαών του κόσμου, καθώς και η ποίηση της εικόνας, αυτή που καθιέρωσε τον Ερίθε σαν αξιόλογο κινηματογραφιστή.

Ομως, δεν αρκεί να καταγράφει κανείς τη ζωή. Γιατί εκείνο που απογειώνει οποιοδήποτε έργο είναι η εσώτερη φωτιά που δίνει νόημα στην ανωτερότητα της ανθρώπινης ύπαρξης. Ο Ερίθε αποτυπώνει την ομορφιά, όχι όμως και την τόλμη.

■ ΑΡΘΟΥΡ ΠΕΝ Μπόνι και Κλάιντ

Επονέκδοση της πασχινωστής αστυνομικής ταινίας που γυρίστηκε το 1967 και έμεινε στην ιστορία για τρεις κυρίως λόγους. Γιατί έδινε στο έγκλημα κάποια κοινωνική διάσταση, γιατί αποδομούσε την απλοϊκή λογική του καλού και του κακού στην οποία είναι δομημένη όλη η ηλιθιότητα και οι αντιδραστικότητα της αμερικανικής κοινωνίας και τέλος γιατί ανέδεινα το όρωμα της ανίσυχης δεκαετίας του '60. Η ταινία είχε βασιστεί στην αληθινή ιστορία ενός νεαρού ζευγαριού ληστών που έδρασε το 1934 σε διάφορες πολιτείες της Αμερικής.

Ελένη Σταματίου

◆ Λεβεντιά και βάσεις δεν πάνε μαζί (σύνθημα σε τοίχο στα Χανιά)

Οπως μας πληροφόρησαν σύντροφοι από τα Χανιά, το σύνθημα γράφτηκε σε τοίχο της πόλης στις 23 Ιούλη του 2008 και παραμένει εκεί. Κονείς δεν τολμάει να το σβήσει. Ισως γιατί ξύνει παλιές πληγές και εγείρει ενοχές. Οχι μόνο σε εκείνους που έζησαν την εξέγερση του 1990, αλλά και στους νεότερους.

Οντως, λεβεντιά (λέξη-σήμα κατατεθέν των κατοίκων της περιοχής) και αμερικανικές βάσεις δεν πάνε μαζί. Και επειδή οι βάσεις παραμένουν, μήπως έχει εκλείψει η λεβεντιά; Απλουστευμένη, ασφαλώς, η εξίσωση, όμως και η έννοια της λεβεντιάς έχει υποστεί πλείστες σύσεις από τότε που σήμαινε κάπι πολύ σημαντικό για τους κατοίκους του νομού Χανίων. Αυτούς που εξεγέρθηκαν ενάντια στη δικτατορία του Μεταξά, αυτούς που έδωσαν μάχη με λιανοντούφεκα ενάντια στο πιο επιλεκτικά σώματα της Βέρμαχτ και των ΕΣ-ΕΣ, αυτών που έκαψαν τη Νομαρχία το 1990, έκτοτε όμως δεν οργάνωσαν ένα αξιόλογο κίνημα ενάντια στις αμερικανονατοϊκές βάσεις που εξακολουθούν να στοιχειώνουν τον Κόλπο της Σούδας. Τι έγινε, όμως, τον Ιούλη του 1990;

Παραμονή της επετείου της πτώσης της χούντας, μια σχετικά ολιγομελής ομάδα της Επιτροπής κατά των Βάσεων πήγε να επιδώσει ένα ψήφισμα στον νεοδιορισθέντα νομάρχη. Ο άνθρωπος του Μητσοτάκη, εγκατεστημένος στην πόλη του «Ψηλού», έκανε επιδειξη δύναμης, βάζοντας τους μπάτσους να πετάξουν έξω από το κτίριο της Νομαρχίας την επιτροπή. Ούτε που φανταζόταν αυτό που θα ακολουθούσε.

Σε πολύ λίγη ώρα κόδιμος αρχίζει να συρρέει στην πλατεία μπροστά στη Νομαρχία. Η αστυνομία επιτίθεται και χτυπάει με αγριότητα τους πρώτους συγκεντρωμένους. Τα νέα διαδίδονται και ο κόσμος «ανάβει». Παρατάνε δουλειές, κλείνουν μαγαζιά, φεύγουν από τις παραλίες και κατευθύνονται προς τη Νομαρχία. Κόδιμος κατεβαίνει ακόμα και από τα χωριά. Αρκετοί είναι οπλισμένοι. Τα ΜΑΤ επιπτίθενται με διακρυγόνα, όμως αυτή τη φορά ο κόδιμος είναι πολύς. Ανασυντάσσεται ανάβει φωτιές, αντεπιπτίθεται. Πέφτουν πέτρες και μολότοφ, στήνονται οδοφράγματα. Οι μπάτσοι αναγκάζονται να υποχωρήσουν και να κλειστούν μέσα στη Νομαρχία, όπου πολιορκούνται από τον κόδιμο, ενώ οι ενισχύσεις που προσπαθούν να διαλύσουν τους πολιορκητές. Οι μάχες αγριεύουν και κάποια στιγμή διαδηλώτες καταφέρνουν να εισβάλλουν στη Νομαρχία και να της βάλουν φωτιά.

Οι Πασόκοι τρομάζουν περισσότερο από το Μητσοτάκη. Καλούν πορεία την επόμενη μέρα. Είναι μια τεράστια πορεία, την οποία οι Πασόκοι εκφυλίζουν με το αίτημα «να φύγει ο νομάρχης». Η οργή του κόδιμου αλέθευται στις μυλόπετρες της αντιπολιτευτικής πολιτικής του ΠΑΣΟΚ: να φύγει ο νομάρχης, να φύγει ο Μητσοτάκης. Το αίτημα «να φύγουν οι βάσεις» ξεχνιέται. Η «δίκη της Νομαρχίας» ενάντια σε αγωνιστές που στοχοποιήθηκαν από τους ρουφιδάνους σέρνεται για μερικά χρόνια και ολοκληρώνεται με την πανηγυρική αθώωση όλων. Το γεγονός θα βεται και στα Χανιά και στην υπόλοιπη Ελλάδα. Εξισελίζεται

«Για τι πράγμα μιλάτε;». Αυτή ήταν η απάντηση της υπουργού Γεωργίας Κ. Μπατζελή, όταν σε τυχαία συνάντησή μας έξω από το ασανσέρ του υπουργείου (την περιοδεία Δευτέρα) τη ρωτήσαμε τι σκοπεύει να κάνει με το σκάνδαλο Φλασιώνα, υπόθεση που έχει αφανισθεί στο γραφείο της. Υποκρίτρια, αλλά κάκιστη ως ηθοποίος η κ. Μπατζελή, εξαφανίστηκε χωρίς να πει τίποτ' άλλο.

Ενημερωτικά αναφέρουμε ότι εκρεμεί αίτημά μας προς το διευθυντή του πολιτικού της γραφείου, να μας δοθεί επίσημη απάντηση από την υπουργό γι' αυτή τη δυσάδη υπόθεση. Αν επανερχόμαστε

κών Φ. Σαχινίδης έκανε λόγο για «αναγκαίες διασταυρώσεις» από τις διευθύνσεις Διοικητικού και Προσωπικού. Διασταυρώνεις κάτι για το οποίο έχεις αμφιβολία. Για τι ακριβώς αμφιβάλλει η κυβέρνηση; Για να μην τα πολιυλογούμε, η κυβέρνηση θέλει να απαλλαγεί από τους πολλούς «Φλασιώνες» που υπάρχουν σε υπηρεσίες και οργανισμούς του Δημοσίου. Υπολήγους που διόριζαν οι κυβερνήσεις και δεν πατούσαν ποτέ το πόδι τους στη δουλειά.

Η κατάσταση παραβρόμισε και φοβούνται τις αποκαλύψεις, σε μια περίοδο που οι εργαζόμενοι στο δημόσιο δέχο-

■ Απογραφή δημοσίων υπαλλήλων

Κουκουλώνουν το σκάνδαλο των υπαλλήλων-μαϊμούδων

στο θέμα είναι γιατί υπάρχει στενή συνάφεια ανάμεσα στο αποκαλυφθέν «σκάνδαλο Φλασιώνα» και την απογραφή των δημοσίων υπαλλήλων, που βρίσκεται σε εξελίξη από το υπουργείο Οικονομικών. Οπως γράψαμε από την πρώτη στιγμή που αποκαλύψαμε το σκάνδαλο, ο υπαλληλος-φάντασμα N. Φλασιώνας δεν είναι μοναδική περίπτωση στο ελληνικό δημόσιο. Είναι μόνο η κορυφή του παγκόσμου.

Ας θυμηθούμε, όμως, τα γεγονότα.

Το Γενάρη, από έγγραφο που έπεσε στα χέρια μας, διαπιστώσαμε ότι ο κανολάρχης της Μεσογείας και επί χρόνια δημοσιογράφος του συγκροτήματος Κουρή N. Φλασιώνας ήταν επί 23 συναπτά έτη υπαλληλος αιρίστου χρόνου στην κεντρική υπηρεσία του υπουργείου Γεωργίας, ότι μισθοδοτούνταν και ανεβαίνει κανονικότατα τα μισθολογικά κλιμάκια, ενώ ασχολούνταν με το κανάλι του στην Καλαμάτα! Μετά την πρώτη αποκαλυψή μας και αφού ξέσπασε σάλος στη Μεσογεία (ο Φλασιώνας, βλέπετε, είχε δημιουργήσει πολλές αντιπαλότητες στην περιοχή), ο τύπος «κατάπτε» τις φευτομαγκιές περί προσφυγής στη Δικαιοσύνη και εντός διημέρου υπέβαλε με φαρε (!) την παραίτησή του. Προειδοποίησαμε, αμέσως, να μη τολμήσουν να την κάνουν δεκτή, γιατί έτσι θα εμποδίσουν τη διενέργεια της απαραίτητης ΕΔΕ. «Γιατί να μη γίνει δεκτή;

Δεν μπορούμε να τον εμποδίσουμε να παραιτηθεί», μας απάντησε προφορικά ο υφυπουργός Γεωργίας Μ. Καρχιμάκης, ο επονομαζόμενος και «Κάλασχαν», από την εποχή που ως αντιπολιτεύμενος βουλευτής πρωτοστατούσε σε αποκαλύψεις για τα έργα και τις ημέρες της «γαλάζιας διακυβέρνησης». Φάνηκε καθαρά, ότι πρόθεση της «πράσινης» πολιτικής ηγεσίας ήταν να φύγει ο Φλασιώνας και ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Χάρη στα συνεχή δημοσιεύματά μας, με νέες αποκαλύψεις, και πάρα πολλές πεταγμάτικές στην εξέδρα, η υπουργός Κ. Μπατζελή αναγκάστηκε, 40 μέρες μετά το πρώτο δημοσίευμά μας, να απευθύνει ερώτημα στο Ν.Σ.Κ. Ενώ επιβεβαίωσε πλήρως τις αποκαλύψεις μας (δε μπορούσε να κάνει οι αλλιώς), δεν πήρε την ευθύνη να κάνει τα αυτονότα, αλλά απευθύνθηκε στο Ν.Σ.Κ για να χαθεί κι άλλος χρόνος. Το Έ Τμήμα του Ν.Σ.Κ, με ομόφωνη απόφασή του, έκρινε ότι ο Φλασιώνας δεν ανέλαβε υπηρεσία από τις 17.7.1966 (για μας θέμα υπάρχει και για το προηγούμενο διάστημα, από το 1988 που ο Φλασιώνας αποκτά υπαλληλική σχέση με το Δημόσιο) και γι' αυτό πρέπει: Να επιστρέψει εντός μηνός όσα εισέπραξε από τότε (μιλάμε για τουλάχιστον μισό εκατομμύριο ευρώ), να σταλεί ο φάκελος με μηνυτήρια αναφορά στον εισαγγελέα για την απογραφή, ο υπουργός Οικονομι-

ωντος και να γίνει ΕΔΕ για να διερευνηθούν οι ευθύνες για την παράνομη μισθοδοσία ενός υπαλλήλου φαντάσματος.

Η γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ βρίσκεται στα χέρια της Κ. Μπατζελή από τις 27 Απρίλη. Δηλαδή, πέρασαν τρεις μήνες και η υπουργός –που κατά τα άλλα δηλώνει ότι «η διαφράνεια σε όλα τα επίπεδα και η διασφάλιση του δημοσίου χρήματος αποτελεί απόλυτη προτεραιότητα του υπουργείου μας» – ακόμα δεν έχει κάνει τίποτα και παριστάνει την ανήξερη, όπως προκύπτει από την απάντηση της που παραθέσαμε στην αρχή. Στο μεταξύ, φρόντισε να κάνει δεκτές τις αιτήσεις συνταξιοδότησης δυο ανώτερων διοικητικών παραγόντων, που χειρίστηκαν για κάμπτοσα χρόνια το φάκελο Φλασιώνα, μολονότι προειδοποιήθηκε από εμάς να μην το κάνει, γιατί οι συγκεκριμένες υπαλλήλοι θα είναι ελεγχόμενες από την ΕΔΕ, ενώ ως πολιτες πλέον δεν υπόκεινται σε διοικητικό έλεγχο. Ούτε τα λεφτά του ελληνικού Δημοσίου έχει ζητήσει πίσω η Κ. Μπατζελή, ούτε στον εισαγγελέα έστειλε το φάκελο, ούτε τη διενέργεια ΕΔΕ παρήγγειλε. Και έχουν περάσει σχεδόν 7 μήνες από τότε που πρωτοβγάλαμε το σκάνδαλο.

Στο μεταξύ, η κυβέρνηση αποφάσισε και οργάνωσε την απογραφή μέσω Ιντερνετ των δημοσίων υπαλλήλων. Μιλώντας πρόσφατα για την απογραφή, ο υπουργός Οικονομι-

νται άγριες επιθέσεις. Φοβούνται πως θ' ανοίξουν στόματα και μετά δε θα μπορούν με τίποτα να μαζέψουν την κατάσταση.

Επειδή, όμως, αυτό το σκάνδαλο, με τα λαμβάνια που παίρνουν μισθό από το δημόσιο χωρίς καν να ξέρουν πού έχουν την έδρα τους οι υπηρεσίες που τους μισθοδοτούν, δεν έχει χρώμα, αλλά είναι δικομματικό, θέλουν να το κλείσουν... πολιτισμένα. Λένε στα λαμβάνια «ό, τι φάγατε, φάγατε, τέρμα πια», χωρίς να τους ζητήσουν να επιστρέψουν τα λεφτά εντόκων, χωρίς να αναζητήσουν ποινικές ευθύνες, χωρίς να αναζητήσουν πολιτικές και διοικητικές ευθύνες. Ενα ολόκληρο σύστημα προσπαθεί να κρύψει τις πομπές του μέσα από την απογραφή.

Και όμως, δεν χρειάζονται καμία ιντερνετική απογραφή για να καθαρίσουν τα μητρώα και να ανακαλύψουν τους υπαλλήλους φαντάσματα. Ο δημοσιοϋπαλληλικός κώδικας είναι σαφής εδώ και πάρα πολλά χρόνια (άρθρο 88 στην τελευταία αναθεώρησή του): Κάθε χρόνο, κάθε υπηρεσία συντάσσει κατάσταση, στην οποία καταγράφεται κάθε υπαλληλος (με τα βασικά στοιχεία φακέλου του) και στη συνέχεια κοινοποιείται υποχρεωτικά στον υπαλληλο. Αρα, κάποιοι καλύπτουν τα φαντάσματα και αυτοί οι κάποιοι είναι ψηλά (πολιτικές ηγεσίες) και χαμηλά (πειθήγιοι υπηρεσιακοί παράγοντες).

Αδιέξοδο

Δυο σελίδες συνέντευξη (Επενδυτής, 24.7.10) έδωσε ο οικονομολόγος Τζέιμς Γκαλμπρέιθ, συνεπής κείνσιανός κατά δύλωσή του, που βρέθηκε στην Ελλάδα καλεσμένος του «συμποσίου της Σύμποσης» της οικογένειας Παπανδρέου. Διαβάζοντας τις απαντήσεις του θαυμάζεις τον τρόπο με τον οποίο οι αμερικανοί οικονομολόγοι μπορούν και εκλαϊκέυσυν τα θέματά τους. Εξυπνες και περιεκτικές απαντήσεις, που να μπορεί να τις καταλάβει ο καθένας.

Αυτό που έγινε το 2008 πάντα η μεγαλύτερη χρηματιστική απάτη στην ιστορία. «Η κρίση της νότιας Ευρώπης είναι η συνέχεια της κρίσης του 2008... Δεν ακαλύφθηκαν ξαφνικά φοροδιαφυγή και τα προβλήματα διοίκησης στην Ελλάδα. Οι τράπεζες που τη διανείζαν τα ίξεραν και πριν. Αυτό που έγινε πάντα μια γενικευμένη φυγή κεφαλαίων στην ασφάλεια. Και τα αμερικανικά, γαλλικά, γερμανικά ομόλογα είναι ασφαλέστερα από τα ελληνικά». «Μερικοί λένε ότι, αν εφαρμόσουμε λιτότητα, οι αγορές θα επανέλθουν στην κανονικότητα. Είναι ανόπτο. Οι αγορές δεν καθοδηγούνται από την αγορά ομολόγων, αλλά από την αγορά CDS... Οταν αγοράζεις ένα CDS, είναι ακριβώς σαν να πουλάς ομόλογα. Αυτή που αγορά δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να ανταποκριθεί στις μεταρρυθμίσεις που θα κάνει η ελληνική ή αποιδάπτηση άλλη κυβέρνηση». «Ο μύθος μιας EKT που ενεργεί μόνο για τη σταθερότητα των τιμών πέθανε». «Το πλεόνασμα της Γερμανίας είναι ακριβώς το έλειμμα της υπόλοιπης Ευρώπης».

Εύστοχες διαπιστώσεις, ωραία διατυπωμένες. Και το «διά ταύτα»; Πώς βλέπει τα πρόγραμμα στην αγορά της Καλμπρέιθ; «Αυτό που χρειάζεται να κάνει η ελληνική κυβέρνηση –και νομίζω ότι το κάνει ο πρωθυπουργός– είναι να αρθρώσει μια σαφή εναλλακτική πολιτική και να συσπειρώσει τις αλοθινά ευρωπαϊκές δυνάμεις, τις δυνάμεις του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου πίσω από ένα τέτοιο όραμα. Πρέπει να συγκροτηθεί ένα μέτωπο αντίθετο με τον φαύλο κύκλο των πολιτικών λιτότητας».

Για την Ελλάδα και τον Γ. Παπανδρέου μιλά ο κ. καθηγητής; Και τολμά να λέει τέτοιες μαλακίες σε μια ελληνική εφημερίδα; Δεν αναρωτίεται μη τυχόν και χάσει τα τελευταία ψήγματα κύρους και αξιοποίησίας που διαθέτει στο ελληνικό κοινό; Μάλλον δεν είναι σε θέση να βάλει αυτό το ερώτημα. Συνηθισμένος να λέει ευφυολογήματα στο αμερικανικό κοινό